

העולם הזה

צה"ל שיתף פעולה עם פולשי סבסמיה

פ.ט.ש

נגד דביו

שימו לב! שימו לב! התמונה שהופיעה בכל עיתוני הארץ: שוב חו-
זר המחזה המוכר — קלגס חמוש מתעלל ביהודי קשיש ומסכך, שורף
זקנו וגוזז פאותיו. אנטישמיות! נאציזם! הלאה השילטון הזר! הלאה
השילטון! מוות לכולם! יחי אנחנו!!!

חדשות מרעישות

התבשרנו בעתון („הארץ“ 21.7)
ששרי-החוץ יציע בישיבת הממש-
לה „להכיר בקיום הבעיה הפלש-
תינית“, בהתאם לכך ראוי שבי-
ישות הממשלה הבאה יציע שר
החינוך והתרבות „להכיר בקיום
לוח-הכפל“.

י. לייבוזביץ, ירושלים
(הארץ, 25.7.74)

דבר המערכת

אנארכיה

שוב מנסה קבוצה קיצונית לערער סדר מימשל. לחתור תחת אושיות שילטונן הנאור. לקרקר מבית את יסודות מפעלנו. למוטט עמודי התווך של ייחודיותנו היהודית.

פלישתים על יך שמשון !

שעה שעסוקים אנו במלחמות ישראל
באה חבורת פרחים זו עם „אידיאליה“
ונהיית לטורח על כתפי כוחות הבטחון
אשר כורעים תחת גטל עומס בטחוננו.

אתם בני נוער מופקרים אשר עושים
בהבל-פיהם חוצא ואיטלולא מחוק וסדר.
אותם, אנשי רוח" הקמם על המדינה אשר
מדריה ינקו את גאותם היהודית אשר
ארסם מטילים הם בבשרה ללא סומק
בושה. עש הללו עצה אחת להפר מישפט.
ואיצלו את מגיני־עמנו להניף נשקם עלי-
הם. לא אתי הם.

פלישתים עליך שמשון.

קום, אריק שרון, גרש ורמוס אותם
פורצי־גדר. רצוץ מוחם של אותם מסיגי־
גבול המתנחלים בחוותך!

שנאמר: „אר' שאג — מי לא ירק?"

אהבה

תדרשו לי פעם אחת להתבטא.
ממשהו אישי, הופשי, בלי עצירות,
ישר מהעצבים. לעמוד במרפסת
ולצעוק אל העולם בכל הכוח שיש
בראות.

[illegible]

אני משוגע. בואו לאשפו אותי
מהר. פאראנויה.

לא עשיתי שום דבר רע, כחיי.
אז למה באים המטורפים האלה
ורוצים להרוג אותי?

למה הם עושים דברים בשמי,
מה עשיתי להם?

מה הם רוצים ממני, למה הם
רוצים להרוס את המדינה היחידה
שיש לי?

הם כל כך שמויים, המטורפים ה־
אלה, כל כך רוחניים, כל כך בידה,
כל כך צודקים, כל כך בטוחים, ו־
אלוהים לטובתם, וחבריי־כנסת ו־
מנהיגים ואנשי־עבא ומישטרה.

ושכם אחד הולכים בדרך לבנות
 לי מדינת-שלום, ואני מפחד, כי מי
 סביב המון מוצים.

ומי שגר בבלון, ומפחד, הוא
בטח פאראנזאיד.

אז תנו לפחות לצעוק עוד צע-
קה פאר אנואידיט אחת, שלא יגידו
שהלכתי בשם זמבס.

[illegible]

מדינת חוקן

נניח שאתם רוצים לשדוד בנק. מה עושים? — לי יש רעיון.

קודם כל צריך אידיאולוגיה. אז הגה לכם — זכותו של כל יהודי שיהיה לו כסף בכל ארץ-ישראל.

אחר־כך צריך תמיכה מאלוהים — מוצאים רב סנילי המפרסם מודעות בעברית קלושלת בהן הוא מודיע שאלוהים ובניו ואחיותיו תומכים בהנ"ל.

למצוא כמה חברי כנסת שיאמינו בהנ"ל וזאת באמת לא בעיה, ומיד ימצאו גם כמה אלפי עיתונאים שילעיסו את עמם הגיבחר בזבל הניזכר.

זהו. עכשיו אתם מסדרים. מה שנישאר זה רק האירגון.

יוצאים בשיירה מצוידים בשק, חברי-כנסת, ילדים, גידרות תייל, כמה אהלים, נציגי אלוהים, אימהות, אלות, אלוף במל. ונוסעים שכמה. בשכם נכנסים לבנק הערבי הגדול ביותר ה„משחררים" את הקופות מהשילטון הזר. תד וחלפ.

אם יש בעיות עם כוחות הביטחון, מפעילים מיד את חברי הכנסת שבשטח ומודיעים לעיונאנים לכתוב „איך זה שבמדינת היהודים לא יכול יהודי לקחת כסף בכל שטחי ארץ-ישראל. בושח וחרפה. ספר לבן“.

יכול להיות שהממשלה תתעקש ותדרוש מכם להחזיר את הכסף ולעזוב את המקום. גם כאן אין בעיות — היכנסו עם הממשלה למשא-ומתן. אין מה להיבהל. דעת הקהל לצידכם והממשלה חלשה. מקסימום תחזיר הממשלה לבנק חלק מהכסף שלקחתם ותפנה אתכם בתקיפות, עם השלל, לבתיכם.

יִשְׁהִי כֶסֶף מְשׁוֹחֵרֵר לֹא יוֹחֵזֵר. וְתֹאמִינוּ לִי — זֶה עֹבֵד.

1984 כּבֵּר כּאֵן

מים. כל מה שעליו לעשות הוא להדפיס כמה אלפי כרוזים-שלום ולפלוש בכוח אדיר של שיריון, מטוסים ומשחתות. בתחילה מצווים הפולשים להלק כרוזים, אך משנורית יריית הנגד הגה האשונה עוברים כוחות-השלום להגנה רבתי.

ואיש לא יתכחש ליכות ההגנה העצמית. גם לא מועצת הביטחון. לכן, מדינאי גדול, זכור — בלכתך לכתוב קח איתך כרוזי שלום. כי מלחמה היא שלום ועבדות היא חירות ובערות היא כוח. אמן, כן יהי רצון.

הניספח התורכי בתל-אביב הסביר לשומעיו שהתורכים פלשו לקפריסין בשליחות שלום. „עובדה” הוא אומר „שחיילינו באו עם כרוזים הקוראים לשלום ורק לאחר שפתחו עליהם באש הם נאלצו להפעיל את נישקם.”

עובדה.

וזה רעיון לגמרי לא קטן. וראוי לו
למדינאי הגדול שייאמץ לו אותו ל-
אלתר.

הנה, נניח שמדינאי גדול רוצה לכ-
בוש איזה ארץ. מה יש ? צריך לפע-

מצא את ההבדלים

פרסי גדר-תיל יוגרלו בין הפותרים נכונה

תולעים

אני חי בפגר של מדינה.

כולנו חיים בפגר של מדינה, אבל רק אני יודע מזה ולכן יחסית מצבי יותר גרוע. פשוט פגר.

מין יצור מעוות שמת בעצם כבר מזמן. בעצם לא מת, אלא התפגר כבר מזמן. גוויה עם ותק, הממשיכה לפרפר, כונכה של לטאה קצוצה. יצור שכל אבריו חבולים, יתומים, אלמנים, שכולים, נכים, הלומים, אך בהחלט שומרים על עליונותם המוסרית כי בכך כוחם. פצעון קטן על מפת ההיסטוריה, שהתחיל עם יומרות יפות וגמר בחצ'קון קטן ומט-ירד. אפילו לא פארונקל. סתם בלוטה.

אני חי כביב מהביל של שקרנות קטנה, לאומנות חשובה, פאנא-מיות מבחילה, צביעות מחוצפת, צדקנות מטפספת.

אני חי על ערימה מגעילה של מקומות-קדושים, חול משוחרר, יעי-רות קק"ל, זבילי פגזים, דם יהודי הניגר כמזים, מילדות מלחמה, צווי-קריאה, מתנחלים כחול-מבע, רכנים רוטטים, נביאים היסטריים, ער-לים חדשים, ותיקים חדשים. בתי-קברות, להט בלב וגועל בבטן.

אני חי בתוך עציץ גדושי-בוק המחליק אט-אט במורד המעקה של המרפסת המיקרית בה הוא ניצב. בידעה ברורה, בפיוכחון מלא, אני רואה כיצד מובילים אותי אל המלחמות הבאות, כיצד הופכים אותי למשפחה שידעה שכול, כיצד אני נעשה יותר ויותר פגר.

אני חי באגף הפרטן של העם היהודי. אגף, שאם ישחק לו מזלו — ימות מסרטן, ואם לא ישחק לו מזלו — ימות על קידושי-שם-כלשהו בשדה-קרב-כלשהו למען מטרה שמתה מזמן.

אני חי בתוך עם שאם לא יורקו אותו לים — הוא יקפץ לבר.

אני בהחלט מבין את העצים בשערי-הגיא.

סבא מצליח אבל עצבני

יודע לנזוף,

אך גם להחמא;

בעיניו משתולל

ברק אימהי,

את דבריו הוא בחום ולהט

אומר —

כמו אבא רחום אל בנו המפגר.

— — —

זהירות ילדים —

כי הסבא הטוב,

הצובט דרדקים עליזים ברחוב,

הוא-הוא ערובה כי בבוא הימים —

אימכם שכולה —

ואתם יתומים.

זהירות ילדים —

מדוד מזדקן, מאציל פולני,

הדור-חליפות,

עם מבט חולמני;

הצועד מדודות,

נימוסי ומתון;

תמיד הוא נקי,

תמיד הוא הגון;

„אדון“ הוא אומר, או „מר“,

או „גבירה“,

מאוד מתלבב, „הדר“, „גבורה“,

„מורשת“, „אומה“, „מולדת“, „עם“,

שומר על חוקים,

(עד גבול מסוים).

בדרך אל תחנת הרכבת

(אידיליה)

...ובקראו השעון ג' פעמים (כמניין האבות קריאותיו)

קמה גאולה ותאסוף בחשאי שעה

ותקרא אל אמתה הזקנה יבדוחה:

„עורי עורי“ ותתן בזמר קולה

ותשפוך ציקון-תפילתה בפני בוראה

ותאמר בכוונה גדולה ובעצימת עיניים —

„ברוך שלא עשאני אשה“.

(כי גאולה גאולה, אך לא בעולה).

ואחר צורה חבילותיה ותדחוק באמתה.

ויבואו שתימהמה בואך הספארי,

הוא פארק רמת-גן יקרא.

★

ובפארק, בוקה ומבוקה, נחל איתן יקצוף.

המוני מתנחלים שערי יציפו, „שומרונה שומרונה“ יהמו.

ושמה רעיה משנים — הנערים השניים.

(זבולון הקטן ובן מאיר אשר „הדוקטור“ יכנוהו).

וגם מנחם עמם. וחסינים כולמו.

(כי זה דבר הממלכה בעת ההיא — חכ"ה לא יפגעון ולא תעלה

אלה על ראשם עד עולם)

ותבוא הקריאה, „עלה נעלה“. והשיירה פניה שמה...

תשעה באב

הבנק היה סגור. „תשעה באב“, כתוב על דלת הזכוכית. תשעה באב. אחד באפריל. סגור. אין.

בגלי צה"ל השמיעו קינות מפוזמנות בלווי כס-חשמלי, סולם מינורי.

טכנאי קול-ישראל התפנו משביתתם כדי לשדר אגדות-חורבן.

היום לפני אלפיים שנה בערך, נחרב הבית — והבנק סגור.

עם ישראל מתפלל שחרית בשכם הערבית. הרדיו מבטיח מלחמה תוך תשעה חודשים. סוריה אוגרת נשק.

מעכתי בדל-סיגריה במאפרה שעליה מוטבע תצלום גליונו החגיגי של מעריב: „ה' באייר תש"ח — המנדט מת — תחי מדינת ישראל!“ כמו פפסי-קולה ומרלבורו.

הרגשה רעה. משהו מאווירת חורבן-הבית. תהיה מלחמה. מלחמת קודש בקודש, עם בעם, כיפה-סרוגה בכאפיה אדומה. חרשי-הברזל משחזים חרבות וכינתיים נוגסים בחורבות סכסטיה ובאותה הזדמנות נושכים גם בעכוזי-הדמוקרטיה. מה יש לנו חוץ מדימוקרטיה?

סכסטיה, תחנת רכבת תורכית ליד שרידי מצודה צלבנית. היו צלבנים, היו תורכים, היינו אנחנו. ארץ אוכלת יושביה.

מי יודע היכן יסגרו בנקים לזכרנו, מי יודע אם יפסיקו טכנאי הרדיו של הדורות הבאים את שביתתם, כדי לשדר את אגדות חורבננו.

מי יודע? אולי גם זה לא.

ייתכן שרק בספרי ההיסטוריה יוכלו למצוא פרק דל-עמודים: מדינת ישראל, 1948 —

לובנברג וגד זוכר

שופט בית-המשפט המחוזי בתל-אביב, שלמה לובנברג, דן ביום השישי האחרון בענייני בנק ארץ ישראל-בריטניה. בין שאר דבריו, אמר השופט כי רק עתה הודיע בנק-הפועלים על סירובו לקנות את בנק ארץ-ישראל-בריטניה.

דבריו השופט סותרים את דבריו נגיד "בנק-ישראל" משה זנבר, בוועדת-הכספים של הכנסת לפני שבועות. זנבר אמר אז כי "בנק-ישראל" כבר השיב בשלילה על ההצעה לרכוש את הבנק.

"מרכז ליברלי" -

לא לפי שעה

האיחוד של ל"ע עם תנועות אזורי כינשטיין רחוק מהגשמה, ומוטל בספק רב. ראשי העובד הציוני, השולטים בל"ע, מתייחסים בספקנות גוברת לכוון האמיתי של שתי תנועות אלה, ומדברים עליהן בשיחות פרטיות כעל תופעות קיקיוניות. אין הם רוצים לתת להן מנדאטים על חשבון ל"ע וגמור עימם לשמור על השליטון במפלגה לעצמם.

המגמה היא, על כן, לדחות את העניין עד ערב הבחירות, ולהפיק בינתיים מעצם הדיבורים על ה"איחוד רווח מירבי לל"ע.

צפויה

סגירת ה"סינמטק"

צפויה סגירה לסינמטק התל-אביבי, עליידי הגרסה העירייה. כנגד פעולת הסינמטק, המציג סרטים איכות בערבים, הוגשו תלונות של שכנים המתלוננים על הרעש הניגרם עליידי המבקרים. כדי להכיל את התנגדויות השכנים, היה צורך בקבלת אישור מסוים מוועדת בניין-ערים. כאשר הובא הנדרש לדיון, התברר כי סיעת גח"ל רוצה לסגור את המקום. למרות שסגן ראש העירייה יצחק ארצי הוא תומך נלהב בסינמטק.

בדיון בוועדת בניין-ערים נכשלה יוזמת גח"ל, בגלל תכנסים של חברי סיעת המערך נחום רז, שצירף את קולו למתנגדי הסגירה ויצר רוב של קול אחד נגד הסגירה.

פעילות פוליטית

של עירית בת-ים

במסווה של "פעולות תרבות" מטעם מחלקת התרבות העירונית, עורכת עיריית בת-ים שבשליטת הל"י, פעילות פוליטית שמטרתה לעודד התנהלות בלתי-חוקיות בשטחים המוחזקים. בין השאר הביאה עיריית בת-ים להוצאה תושב מ-התנהלות אלו-מורה ליד שכם, שאינה קיימת כלל.

הבעיה עשויה להתעורר בשאיפתה ל"שריפתים ככנסת, שיתבססו להסביר מדוע לא יפסיק הקצבת כספים לעירייה, המשמשים לה לפעילות פוליטית נגד הממשלה.

צפויה שואה

כלכלית

אם התקבלה הצעות נגיד "בנק ישראל" להגנות האשראי, צפויה שואה כלכלית למשק. ביום חנוכה הי"ש קנייני צימצום תקציבי הממשי, והוא מחזיק מעמד רק תודות לאשראי הבנקאי. הדרישות לאשראי נרמזו דנרענות נזירות של מיליארד לירות במנקים, עליהם הם משלמים קנסות בשיעור של 57% ל"בנק-ישראל".

הצעות הנגיד יגרמו להקטנת ה"אשראי הבנקאי לכל המשק, וזאת הבינה בין מיפסע יצרני לזקוק ספסרי. אין ספק כי תתחיל שורה של פשיטות-ידגל והתמטטות כלכליות, שיביאו תוך מיספר חודשים למיתון חריף עוד יותר מהמיתון של 1966.

מרד בגח"ל

נגד באדר

יו"ר ועדת הכספים של הכנסת, ישראל קרגמן, עומד להציע בישיבת הוועדה שתדון במסקנות לגבי התמוטטות בנק ארץ-ישראל-בריטניה, שהוועדה תדרוש את העמקת הפיקוח על הבנקים, אולם תימנע מכל ביקורת או גינוי של נגיד בנק-ישראל, משה זנבר.

ראש סיעת גח"ל בוועדה, יוחנן באדר, התומך בעמדה זו, הודיע לקרגמן כי סיעתו מסרבת לתמוך בהצעה פשרנית כזו. גח"ל חיים קורפו מתכוון להציע גינוי ל"בנק-ישראל", על התנהגותו בפרשה. גם סיעת המפד"ל עתידה לתכוע גינוי של "בנק-ישראל".

ארה"ב ערבה

למילוה ישראל

ממשלת ארצות-הברית נתנה ערבות למילוה של 300 מיליון דולר שגייסה ממשלת-ישראל מקבוצת בנקים אמריקאיים.

הערבות ניתנה אחרי שממשלת ארצות-הברית סירבה להגדיל את האשראי שהקציבה לישראל ה"שנה, בסך 2.1 מיליארד דולר. במקום הקצבה נוספת, הכפופה לאישור הסנאט, החליט הנשיא ניקסון

נושרדים חדשים

לנוערכת

"העולם הזה"

החל מיום רביעי, 24.7.1974, עברו מישרדי מערכת "העולם הזה" לכתובת חדשה. כתובת המערכת ומישרדי ההנהלה של "העולם הזה" היא מעתה: רחוב גורדון 3, תל-אביב. כמו-כן שונו מיספרי ה-טלפון של המערכת. המיספרים החדשים הם טלפון 8-7-243386, איזור חיוג תל-אביב.

כתובת תיבת-הדואר של המערכת נשארת ללא שינוי: ת.ד. 136, תל-אביב.

לחת ערבות להלוואה, שהיא בריבית גבוהה של 11 אחוזים.

שמוליק קראוס מפיך

תוכנית בבית-הסוהר

הזמר הישראלי שמוליק קראוס חוזר ל"בית-הסוהר" — הפעם כדי להפיק תוכנית-טלוויזיה חיה, בהשתתפות אסירים.

תוכניתו של קראוס מזכירה את פעילותו של הזמר האמריקאי המפורסם ג'והני קאש, שזכה ל"פירסום עולמי בעיקבות תקליט שהקליט בבית-הכלא סן-קוונטין, שם היה כלוא קודם-לכן.

מישמרת שנייה

בבית-המשפט

המחוזי בתל-אביב

בעיקבות הצטרבותם של אלפי תיקים בבית-המשפט, החליט מישרד-המשפטים להפעיל מישמרת שנייה של שופטים. המישמרת תהיה מורכבת גם מפקידים מנגנון-העזר.

בעוד כחודשיים תופעל המישמרת ה"שנייה לניסיון, בבית-המשפט המחוזי בתל-אביב. שעות העבודה בה יהיו משושים אחי-ריהצהריים עד שבע וחצי בערב.

מיספר שופטים כבר הביעו נכונות לעבוד גם במישמרת השנייה.

תשקיף

ירדן תצטרף

למלחמה הבאה

אחד הנימוקים שהגיעו את ממשלת-ישראל להסכים לגיהול משא-ומתן עם ירדן הוא מידע שנמסר לה עליידי ארצות-הברית, שבמיקרה של התלקחות מלחמתית קרוב לוודאי כי ירדן תצטרף למלחמה, וכך תשתרע המלחמה גם לאורך הגבול השלישי.

האמריקאים הסבירו לישראל שלא יתכן להעמיד את המלך במצב שרק בגבול שלו לא תהיה שום נסיגה ישראלית — דבר שיוכיח כי רק מי שפוחח במלחמה נגד ישראל מקבל בחזרה את אדמותיו.

על רקע זה ניתן תוקף רב דרישת ה"מג"ד לנסיגה ישראלית מאיזור יריחו, שבו צריך לעבור לפי תוכנית און פרוזודור בין עבר-הירדן ובין שכם וחברון.

אלון עמד להפסיק

ביקורו בחו"ל

בשיא המשבר סביב ההתנחלות בכספי טיה עתה האפשרות שיגאל און יפסיק את ביקורו בחו"ל ויחזור לישראל.

אפשרות זו עלתה כאשר נסתבר כי שמעון פרס הבטיח לפולשים מקום התנחלות בגבול השומרון מחוץ לאיזור שתוכנית אלון מבקשת לספקו ליש-ראל. מקורבי אלון, שהיו עימו בקשר טלפוני, הודיעו שאם לא תבוטל הבטחה זו, יחזור אלון באופן דרמאטי ארצה כדי להאבק על כך בממשלה.

ביטול הבטחת פרס, על-פי הוראת רבין, הורידה את העניין מן הפרק.

מיבצע שיכנוע של

רבין לקבלת המפד"ל

לקואליציה

ראש-הממשלה יצחק רבין פתח במיבצע אישי ל"שיכנוע שרי מפ"ם שיסכימו לקבלת המפד"ל לקואליציה.

רבין מתכוון להיפגש עם כ"כ ש"מפ"ם כניפרד, כדי להסביר להם ולשכנע אותם, כי אם יסרבו לשבת בקואליציה עם המפד"ל, יפתחו בכך את הדרך לעלייתו ה"מחודשת של משה דיין לשידטון.

התרחקות בין

סמי' וסוסו ?

בפרשת סבסטיה התגלתה לראשונה התרחקות מסר-ימת בין "סמי' וסוסו" של המפד"ל — כפי שנקראים בפ"ל וכולו המר ויהודה בן-מאיר. בן-מאיר גילה קירבה יתרה למנחם בגין, בניגוד לחברו.

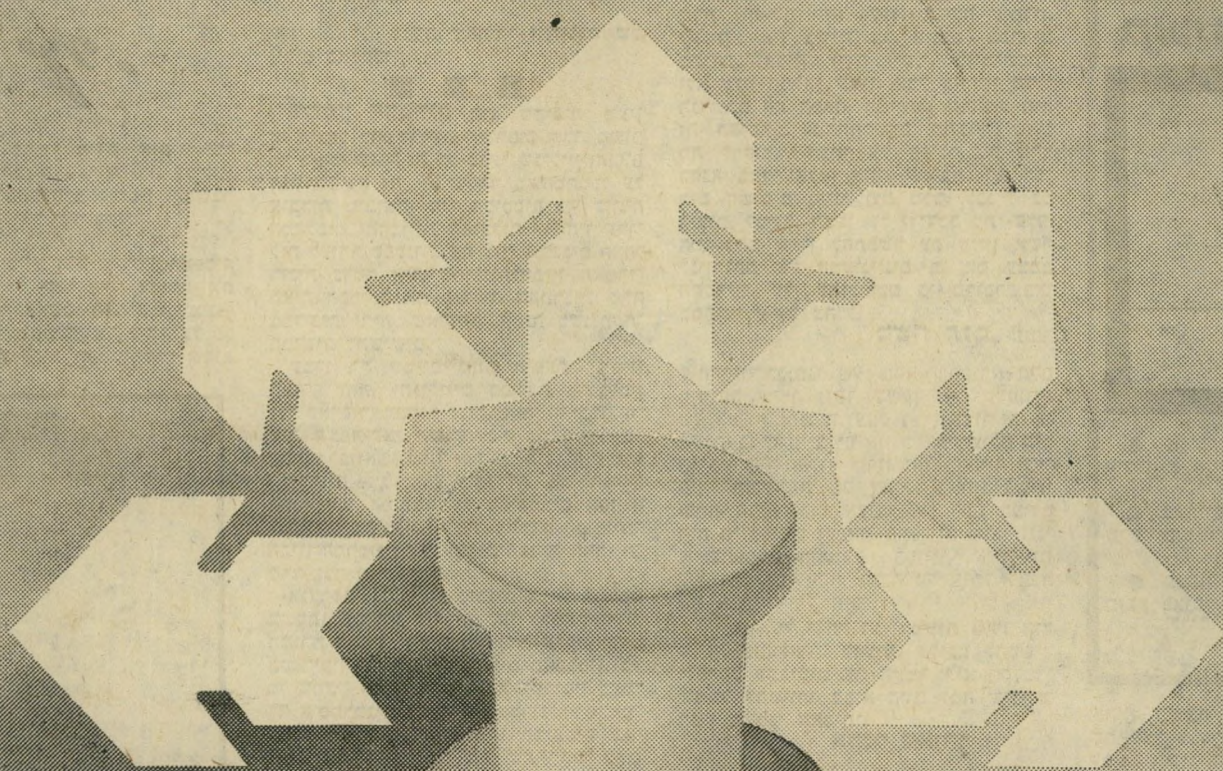
יש המסבירים זאת בתוספות של בין-מאיר, אחרי שהמר הפכים למעשה לקבל תפקיד של שר במיקרה של הצטרפות ה"מפד"ל לממשלה — דבר שישאיר את בין-מאיר במעמד נחות.

קריזן

התשובה "הטוטאלית"

לקשקשים

"קריזן" השמפו החדש של "וולה" נגד קשקשים

קיא קי

איני יודע באיזו מידת אימון זכה אצל הכיסוי שהעניק העולם הזה בגיליון שעבר לפרשת המהפכה בקפריסין והמשרב הבינלאומי שהתעורר בעקבותיה. כאשר היה אותו גיליון (העולם הזה 1925) בתהליך הכנתו עדיין היה ניקוס סאמפסון, נשיא החדש של קפריסין, שהדית את קודמו הנשיא מאקאריוס, הדמות הדומיננטית של הפרשה, שהטילה את צילה על כל מה שהתרחש בעיקבות ההתקוממות שהוא

נשיא זמני קפריסין
הדוגמה הקפריסאית

שימש סימלה. איש לא יכול היה לחזות לאיזה כיוון יתגלגלו פני הדברים ונראה היה כי סאמפסון יהיה האיש החדש במרכז החדשות במרחב. משום כך בחרנו להתרכז בדמותו של האיש ובמה שהוא מייצג כדרך להסברת והבנת התהליכים שהתחוללו מתחת לפני השטח, בניגוד לדיווחי העיתונות היומית שעסקה בסיקור המאורעות השוטפים.

כאשר ראה הגיליון אור, כבר לא היה ניקוס סאמפסון נשיא קפריסין. הוא נעלם מהנוף הפוליטי באותה מהירות בה הופיע, אחרי שכמעט וזיעזע את העולם המערבי כולו במשך שבוע ימים, גרם ל-מלחמה להתמוטטות שילטון הקולונלים ביוון וחיוק בניגוד לרצונו דווקא את עצמו מותה של קפריסין.

אולם הגילוי העיקרי בפרשת המהפכה בקפריסין, שהיה בלעדי להעולם הזה, נשאר תקף עד עצם היום הזה: הגילוי ש-סוכנות-הביון המרכזית של ארצות-הברית

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי. המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב גורדון 3, טלפון 03-243386. תאריך: 136. מען מברקי: "עולמפרס". מורפס ב"רפוס החדש" בע"מ, תל-אביב, רחוב בך אביגדור. הפצה: "גר" בע"מ. גרופות: "צינגורפיה כספי בע"מ". העורך הראשי: אורי אבנרי. המוציא לאור: העולם הזה בע"מ.

(הס.א.א.) עמדה מאחורי המהפכה של ניקוס סאמפסון.

מטבע הדברים הוא שסיפור מעין זה מוגבל באפשרויות הפירסום שלו. משום כך דומני שהיה זה רק טבעי שגילויי העולם הזה בנושא זה — שיותר משהסתמכו על עובדות מוכחות, היו מבוססות על ניתוח המהלכים והדמויות הופעלות — היו על-לוח לעורר ספקנות. מה עוד שבשנים האחרונות נדמה היה שסוכנות-הביון האמריקאית הפסיקה את פעולות ההתרבות שלה במדינות זרות, שאיפיו אותה בשנות ה-חמישים והשישים.

עברו רק יומיים מיום הופעת גיליון העולם הזה, והגילויים בפרשת קפריסין זכו לאישור ממקור אחר. היה זה בעל ה-סור האמריקאי הנודע, ג'ק אנדרסון, ש-פירסם בוואשינגטון פוסט, מן החשובים בעיתונות של ארצות-הברית את הגילוי הסנציוני המבוסס על "מיסמכים חסיים ומקורות מהימנים" לפיה עמדה סוכנות הביון-המרכזית של ארצות-הברית אחרי ה-מרד נגד מאקאריוס.

אנדרסון גילה כי סוכנות-הביון שילמה בשעתו סכומים ניכרים הן למאקאריוס, תמורת הזכות להקים מיתקנים אלקטרוניים בקפריסין והן למדינתו, ניקוס סאמפסון. כל מי שמבין את חשיבותה של קפריסין כעמדה איסטרטגית בעידן האלקטרוני, כשבאמת צעות מיתקנים מתוחכמים המוצבים באי ניתן לחלוש על כל מה שמתרחש באגן המזרחי של הים-התיכון, לא היתה הפתעה. מכאן גם חשיבותו האפשרית של האי לגבי ישראל.

האפידורג של פרשת הקרב על קפריסין יש בו גם כן השלכה ישירה לגבי ישראל. במקומו של ניקוס סאמפסון הלאור מני הקנא, שפרש מכס הנשיאות, עלה כנשיא זמני גלאפוס קלריס המתון, מנא-מניו של מאקאריוס הדוגל בדוקים בשלום עם התורכים שבאי והנמצא ביחסי ידידות הדוקים עם מנהיגם. קרוב לוודאי שהוא ישמור על הנשיאות כפיקדון זמני עד לשורבו של מאקאריוס.

זה יכול להיות לקח לכל מי שמשתעשע בתיקיות או חושש מאפשרות של פוטש בנוסח סאמפסון בישראל. בעולם המערבי של שנות ה-70 מהפכה לאומנית-פאשיסטית מעין זו אין לה סיכוי לאורך ימים. חלק זמנם של הלאומנים הקיצוניים המנסים לבסס שילטון בכוח הכידוניים, המתונים, המפוכחים ובעלי הפשרה, הם המייצגים הנאמנים של שאיפות העמים החופשיים. זה הוכח בקפריסין. וזה יפה לגבי ישראל.

האפידורג של פרשת הקרב על קפריסין

מכתבים

נות לכל מיני עיתונים בעולם על בעיות המדינה. גם בכנסת נאם כבר מיספר פעמים. עם זאת דומני שמר רבין בתפקידו החדש אינו מצליח ליצור קשר חי עם העם. מדוע אנחנו צריכים, למשל, לשימוע על הסכנות הצפויות למדינה מחי דוש המלחמה מצד מדינות ערב, מדבריים שאמר רבין לעיתונים זרים? מדוע

בריחה ממנהיגות

כבר חלפו יותר מחודשיים מאז מונה יצחק רבין כראש-הממשלה. קשה לומר ש-מאז הוא נוצר את פיו וממעט בהצהרות. להיפך, הוא מרבה לנאום ולהעניק ראיון

אנחנו שומעים רק רמזים ורמזי רמזים מכלי שני ושלישי? אחת מהשתיים: או שרבין משתמש באזהרות לקראת המלחמה העלולה להתחדש כאמצעי סנסציוני לראיונותיו, או שבאמת מסתתר משהו מאחורי איומים אלה. אם האפשרות ה-שנייה היא הנכונה מדוע אין מר רבין פונה ישירות אל העם, בנאום לאומה, כדי להעמידנו על העתיד המצפה לנו? לפעמים נדמה לי שרבין בורח מהמנהיגות ומשחק את התפקיד של אנטי-מנהיג. אפ-שר להבין לליבו אם הוא רוצה להימנע מההפרזה בדיבורים אל העם בה נקטו הקודמים לו בתפקיד. אבל לא מספיק לנו לדעת שאישו סוף-סוף את תפקיד ראש-הממשלה. אנחנו רוצים גם לראותו פנים אל פנים ולשמוע אותו מדבר אלינו. יהיו הדברים שיש בפיו לומר קשים ככל שיהיו.

ר. אלקדעי, רמת-גן

דחקור או לא דחקור?

עד כמה אפשר לדרוש מחיקוי אינני יודע. זכותו של מחבר החיקוי ליומנו של שרת (העולם הזה 1924) בעיני עומדת. לעניין: אין גיליון בו אינכם מכתרים כתרים לאלוף אריק (יעני, בן-מישפחה ולא שמו המלא) שרון. אבל בחיקוי הנ"ל הגדשם את הסאה. המישפט המזעזע הוא זה האומר: "מהתחקירים מתברר שאין מה לחקור". דעתי על כפילו של הרב כהנא במדי אלוף אינה חשובה. יש דב-רים חשובים ממני וגם מכס, וכו'ל גם דיעות. למשל, דעתי של יודיכס מתי פלד. הוא כתב שאין להתפשר עם עניין אשר לנחיותם של המעצוניים בו הם עצמם התפרשו. עלי להזכירכם כי מדובר כאן בבתי-ענין של צה"ל.

משה תלם, חיפה

החיקוי ליומנו של שרת שהקורא תלם מתייחס אליו נועד לשקף את דיעותיו של ראש-הממשלה יצחק רבין, ובוודאי ש-אין הדברים מייצגים את עמדת העולם הזה הן בפרשת האלוף שרון והן בבעיית תח-קירי המלחמה של צה"ל. באותו גיליון עצמו הביע אורי אבנרי את דעת העולם הזה כי גם אם יסכימו האלופים שרון וגר-נו להפסקת החקירה בעניין אי-הציות לפקודות במלחמה, חובה על צה"ל לברר את הבעייה עד תום.

...יומנו של יצחק רבין משנת 1994 היה פנינה עיתונאית. לדעתי, עליכם להמשיך ולפרסם בקביעות את היומן ולווא רק כדי שנוכל להשוותו בבוא היום למה שיכתוב רבין ביומנו האמיתי.

אבנר מאור, תל-אביב

...אתם שדרשתם לתת שאנס לרבין, הינכם הראשונים שיוצאים נגדו. להש-מצות העקיפות על ראש-הממשלה שהיו כלולות ביומנו הדימוני של רבין (כמו בעניין הוויסקי) אין מקום בעיתון שמכבד את עצמו.

מרים כניישי, חיפה

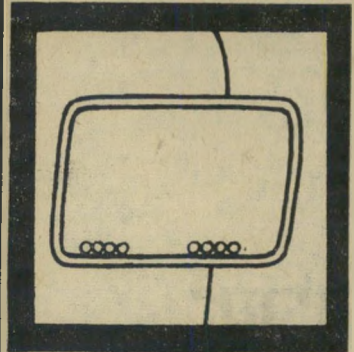
מחדד ספורטאי

תמונה זו של בנות קבוצת הכדורסל של הפועל תל-אביב, התפרסמה בגיליון 98 מחודש יוני של ידיעות הפועל, עיתון לספורט ואינפורמציה, הנשלח לסניפי הפועל בארץ והדפסתו ועריכתו עולים ודאי הרבה כסף. הפיקאנטי בתמונה, המציגה את אלופת המדינה בכדורסל לנשים, הוא

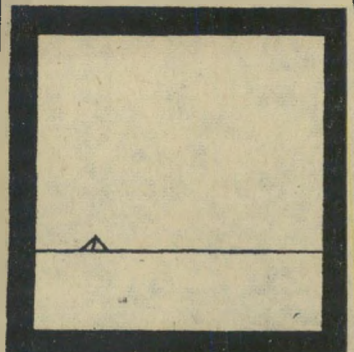

קשקשת

הפעל את דמיוןך ונסה למצוא כור-תרת מתאימה לציר שלמטה, שתס-ביר מה אתה רואה בו. הצעות לכר-תרות יש לשלוח לפי הכתובת: ת.ד. 136, תל-אביב, עבור "קשקשת". ההג-דרות הקולעות ביותר תפורסמנה.

קשקשת 1924

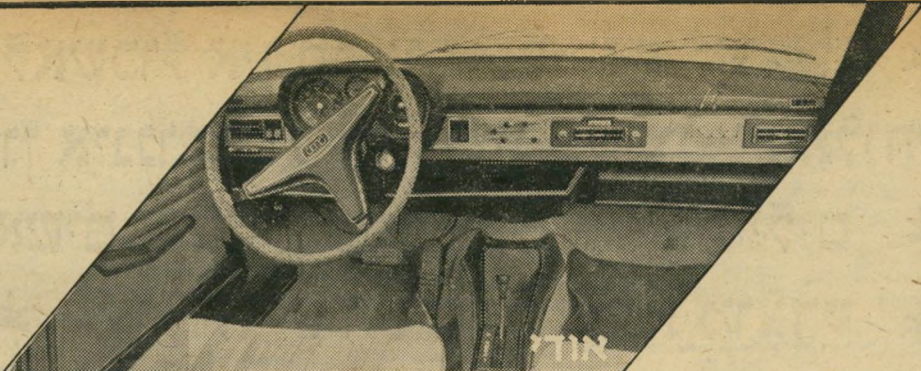
- מקום קבורתו של אחד הפר-עונים שלא עלה לגדולה. ארז רוננפלד, הרצליה
- מצריים אחרי המלחמה החמי-שית עם ישראל — רק פרמידה אחת. יעל פבר, תל-אביב
- פנינה רוננבלום בפרופיל. משי-תופת באופק. חיילי יחידת דואר צבאי 1191, צה"ל

שהיא הוצאה מארכיונו של צלם זריו, שהתעצל לגשת למיגרש ולצלם את ה-קבוצה שזכתה באמת באליפות, ותחת זאת הביא צילום מלפני ארבע שנים, הכולל ארבע בנות אשר אינן משחקות עכשיו כלל בקבוצה. על אף שעתיונכם כבר מומן (מחדל מלעסוק בספורט, אור-לי פירסום של שעוררייה זו יביא פעם למחשבה שנייה את מי כדאי להעסיק כמשרת ציבור ויביא את עורכי עיתון הפועל לבדוק במה מאכילים אותם. נועה סקרי (ריפשיץ'), תל-אביב

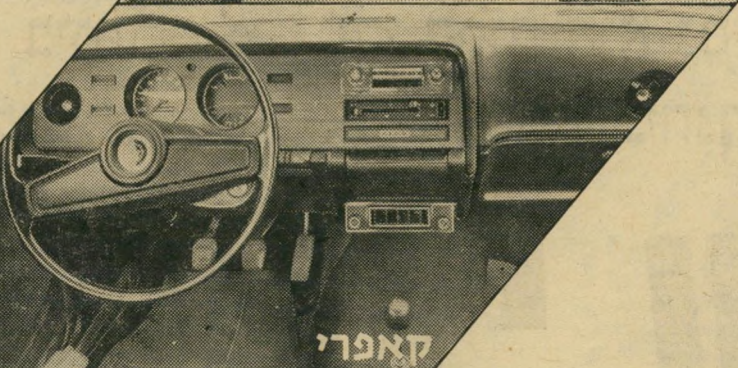
הקוראת סקלי (ליפשיץ'), מאמנת ה-קבוצה, נראית בתמונה ראשונה משמאל. אחריה, לפי הסדר: רחל שוכמן (סאוב) הנמצאת בהריון; לאה למד, קפטן ה-קבוצה, המשחקת בה עד היום; ציפי הלפרין, השווה בחול ונוגה רוננברג שפרשה מהקבוצה לפני ארבע שנים.

קבוצת הכדורסל של בנות "הפועל" תל-אביב לפני 4 שנים
האלופות שלא היו

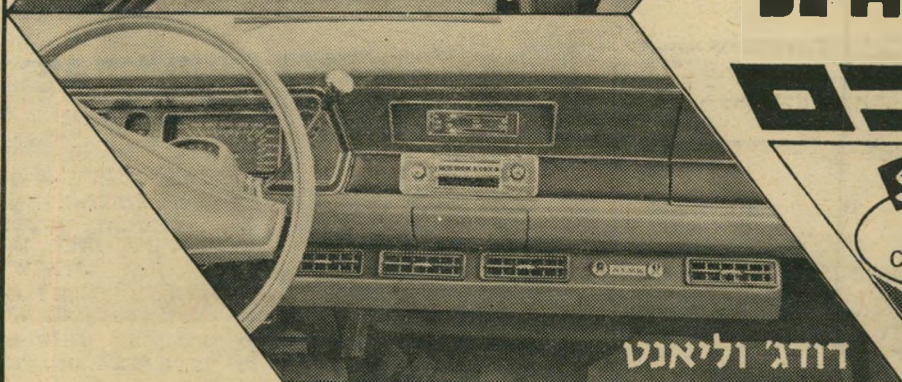
אודי

קאדילק

פיאט 124 ספורט

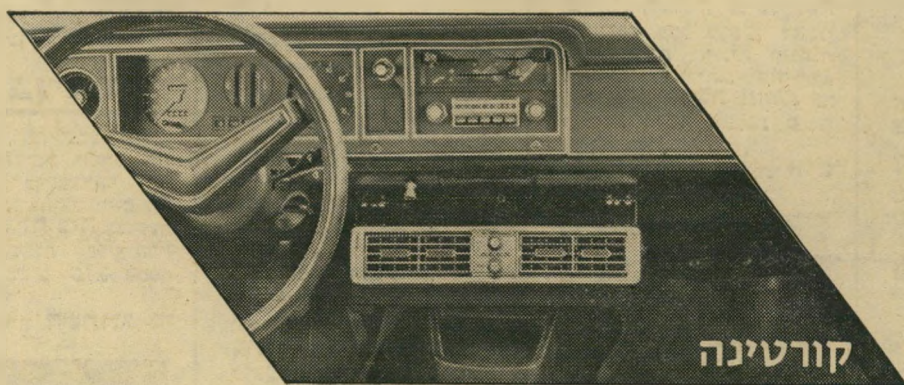
דודג' וליאנט

למיזוג מושלם במכוניתך סע עם "אלכס אוריגינל"

אלכס

*** מבחר של למעלה מ-50
מזגני 'אלכס אוריגינל'
בהתאם לסוגי המכוניות**

קורטינה

- פתוח, תכנון, ייצור, התקנה ושרות - תחת גג אחד
- "אלכס אוריגינל" הוא המזגן המקורי היחיד למכונית, שעבורה תוכנן ונבנה.
- מתקן אוריגינלי נוסף של חב' אלכס משחרר את המנוע מעומס המזגן בשניות החיוניות של זינוק, עקיפה וכיו"ב.

• רק אחד מכל שלושה מזגני "אלכס אוריגינל" מיועד לך-השניים האחרים הם ליצוא.
*דגמים נוספים נמצאים בפתוח.

חב' אלכס בע"מ - מזגנים לרכב

רח' היצירה 18, רמת'גן, טל. 723625
באיזור הדרום להשיג אצל: "קירור בני" באר'שבע,
איזור התעשיה, דרך הנגרים, טל. 057-6812

אבן חסר משקל פנימי * לאשכול אין תכונות של ראש ממשלה *
 בן-אהרון שפל * בן-גוריון איננו שפוי * דיון משרת את אלוהים
 והשטן * איסר הראל מאשים את דיון בספרות בחיי חיילים *
 ללבון יש יסודות שטניים * לגולדה יש תסביך נחיתות מוצדק *
 ספיר הוא הכוח היקר ביותר * טדי קולק הוא נסיך מקסים *
 יתכן שרביץ אחראי לנבלה * אריק שרון מחנך למעשי-זוועה

כל מושמצי שרת

בעמודים אלה מפרסם "העולם הזה" כמה מהערותיו האישיות של משה שרת. הדמויות המרכזיות של המדינה מופיעות כאן באור בלתי-מוכר — כפי שנראו בעיני חברם, אדם שהיטיב להכירם. קוראים ותיקים של "העולם הזה" יופתעו, אולי, מן הדמיון הרב בין הערכות שרת, שנרשמו ביומנו האישי הפורי, ובין הערכות "העולם הזה" עצמו, כפי שפורסמו באותה תקופה. ההדגשות המופיעות בעמודים אלה הן של "העולם הזה", ונוי עדו להבלטת תוכן הדברים.

השבוע פיים, "מעריב" את פירסום קטעי יומנו של משה שרת ז"ל, שנמשך כמשך שישה-עשר שבועות. זהו מיסמך מוזעזע, יחיד במינו, השופך אור מחריד על הצורה שבה נוחלו — ועדיין מתנהגים — ענייני המדינה. עוד ידובר הרבה על המסקנות הנובעות ממיסמך זה לגבי האחריות הנוראה הרוכצת על אישים שונים, וביניהם שרת עצמו, לגבי ההידרדרות המוסרית והמדינית של המדינה, והשגיאות הרות האסון של ממשלותיה.

הוא איננו שפוי! חזרה (ציפורה שרת) והתריסה. (על מאמר בג'רוסלס פוסט, שנכתב בהשפעת חסידי ברגוריון): השראה כימי עט פאשיסטי! וכאן ירד מפסי האמת ונזקק ללשון סילוף, שהיא כה

דיון כמו שישכלי

אופיינית דבישורן הני צוח שלו... (נאומו של בן גוריון הוא) כימטע הזמנה לי ציבור להשתתף בצערו של שופך הדמים על הדם ששפך!

פולה בן-גוריון

אנה יודעת מעצור ה" לשונה (פולה מוזעזעת וביכה (על גירוש שרת מן הממשלה): "כך מגרשים אותם? הן גם אותנו יכולים לגרש כך פעם!"

יצחק בן-צבי

(הנשיא השני של המדינה) הנשיא עורר כדרכו כמה שאלות שיש בהן מעין ללא תכלית. רחל (ינאית). אשת בן צבי) אמנם הקפידה כי בכניסת תנולחור-האוכל יצעד בראש יצחק — היא קוראת לו באוזני

תם, עוקרת אותם כליל מקרקע המציאות ודנה אותם להישאר מרחפים בספירות עליונות, מן תוך אובדן כל תחושה לזרם חיים יסודיים. הוא מלא תר" דה להתפתחותו הרוחנית של בן-גוריון, אם יילך אף הוא בדרכו זו, אשר כל באיה לא ישוכנו. אין תקנה, אין תקינה! כזהו תאשי, וכל דבר שידול ושיכנוע לא יצלח עליו. קחנו או הרף ממנו. מנהיג בחדר עדיין... מנהיגות היא סגולה הניתנת בחסדו של גורל... אין אדם יכול לעשות עצמו מנהיג. שמה יחזור בו מחר מחרתיים איש התהפוכות? אישה-שיבה הוסיף לרעום בקולו האדיר ולעשות שמות בלבנות שומעין — לרמזם שרידי הברות ברגל גסה ולהתעלל בכל מושכל ראשון של אחריות מדינית והגינות אישית וציבורית... עוד לא נעשתה לתועבה הזאת בי תולדות מרכז מיסלגת פועלי ארץ-ישראל. גורא היה לראות אדם

פודה מוזעזעת וביכה

גרוה בקקדלתו, יותר נסוח בהתבוננותו. נראה כי כשא עלייתו של אדם כן שפל ירידי תו. "הוא איננו שפוי,

תעלהו דמגוגיה... הגעתי לרגע בו לא יכולתי עוד להקי שיב לדברי בלע ושחק, ו-

בן-גוריון אין תקנה

עזבתי את הישיבה באמצע נאומי.

דויד בן-גוריון

(ערב פרישתו הראשונה לשדה-בוקר:) הבאר דללה. אפשר תקר מים חדשים ואפשר לא תקר, אך כיום אין בה טיפה. (על חיבור של בן-גוריון על התנ"ך:) מסה כללית. תיפארת בברק סינגונה ובי גובה רמתה הרעיונית. שוב תהיתי על התמימות ועל חוסר כל תחושה לי מתרחש בעולם סביבנו ו- לקצב חריפותם של העניינים העומדים על הפרק אצלנו אנו... כה מרכזו הוא בתוך עצמו ובלתי-רגיש למאורעות החיצוניים. מעולם לא היה איש צוות, וכאילו לא הרגיש צורך בזאת. מצאתי (את יעקוב הרצוג, מראשי משרד-החוזק וממקורבי בן-גוריון) שרוי בדאגה לנטייה הנפשית שנתגלתה אצל "הזקן" לדרוש במופלא... יעקוב רגיל לחברת מקובלים אשר חוכמת הנסתר מעבירתם על דעי

פעורה סביבי בתקופת שדה בוקר, אילו מזימות נרקמו שם, איזו רוח רעה נשבה על פני הארץ מאותו צירף.

זלמן ארן

בשובנו פגשנו בזלמן ארן כשהוא מזהלך בחשיבות כדרכו, ומנופף בידיים אגב הילוכו.

לוי אשכול

(שר-האוצר)

מעלותיו מובהקות, אך תבונות (של ראשי-ממשלה) אינן בו.

יוחנן באדר

אני חושב אותו לג'נרל מן, ואמנם כן הדבר.

יצחק בן-אהרון

כל המרחק שבעולם בין הטון הנעלה של יעקוב חזן והשפל של בן-אהרון. יצחק בן-אהרון וחיים לגי דאו התחרו זה בזה בהוקעת אחריות הממשלה לפסקיהדין (בקאהיר), משום שלא חטפה קצינים מצריים. בן-אהרון השתולל בי

בן-אהרון בלע ושחק

אבא אבן

(אז שגריר ישראל בווינגטון וראש המישלחת באו"ם)

...חרדנותו היתרה... הוא רואה את התהליכים האמריקאי והבינלאומי, אך אינו רואה את התהליך הישראלי. דבקה בו רוח תבוסות. שלחתי מיברק ברכה לי אוברי (שמו הפרטי הלועזי) על

אבן תבוסנות

רוח-הקרב שתחלה מפעי מת במיברקיו האחרונים. ידעתי כי משיטל הפור, יתאושש ויחדור עוז לקראת המערכה. הוא מבריק כלפי חוץ, אך נטול שרשים, והא רבי-משי קל בפנים. באותו מיברק אוברי הר" היב עוז בנפשו לציון כי הודעתו של ראש-הממשלה (בן גוריון) על הטבח בקיבית לא הצטיינה לא באומץ-לב ולא בי גילוי-לב.

אהוד אבריאלי

מתוך רמזים שנזרקו מ פיו (של אבריאלי). בכלל זה הדיות על חטאיו הוא בי עבר, הבנתי איזו תהום היתה

אחרים. "הנשיא" ולא חלילה, יצחק. הקפדה זו על גינוני בית הנשיא נעלמה כבר עם שבתנו אל השוחר.

מצאתי לפני את הסנינים בצד שמאל והמלונות בצד ימין. הבחורה שהגישה — חשופת זרועות, ולא לפי היסגונן ה"מקובל" — ושטרחה ללוות כל הגשה באמירת "בבקשה", הת-

הראל
שמאי קטן

עקשה להגיש דווקא מצד ימין, עד שציפורה (שרת) לא התאפקה והעירה לה.

בשעת אכילת המרק קשתה השיחה כי הנשיא החריש בגמיעה קודמת מן הכף. כשהוגשה התרגולת גילה הי נשיא תנופה נועזת של דמיון יוצר לגבי הלכות השימוש בי סכין ובמזלג — עד שנתגבר על הצלחת ומסביב לה כל הי כלים שמדול לרשותו בערבור ביה ססגוניות, ונתתי בשך החלו ניתנים לצדדים כי ניצנים מן האש.

כשבפנייתי אל רחל (ינאית) הסתמכתי על בן-צבי בשם יצחק, דאגה כעבור דקות אחי דות להעמידני על היסגונן על נכון בהזכירה אותו שוב כי "הנשיא".

משה בריליאנט

(עיתונאי ישראלי ידוע, כתב ניו יורק טיימס בישראל)

רשע וצדקני זה, בריליאנט שמו... שוקד לא להחמיץ הזדמנות כדי להיקרע ולהכאיש את הממשלה ואי-שיו, ולסככם בכל צרה שרק אפשר להביא לעולם מתוך גי צול כל פליטת-פה שלהם... שרף-נפש זה.

יעל דיין

(אז בת 16):

ילדה מכריקה בשיכי הה עצמאית ברוחה.

משה דיין

(רמטכ"ל בתקופת כהונתו של שרת כראש-הממשלה)

משה דיין הוא חייל רק בשעות מיוחדות, אבל בימי

לבון
אופי ארוך

שלום הוא איש מדיניות, אין לו כל עניין בניהול המשק הי צבאי.

המנוי (של דיין לרמטכ"ל) הוא "מידון" (פוליטיקאי). כושר-המזימה המופי

רג של הרמטכ"ל החדש יהיה שורש פורה סיבוכים.

בן-גוריון הורה בנכיו נות ההגדרות (הג"ל). ולא עוד, אלא הוסיף כי דיין עצמו הגדיר עצמו כך.

בענינו (של יונה כסה) דיין במוהו כשישכר, מסר גל הנות מהמסילה כל מי שעומד בדרכו.

הוא מסוגל לשרת הן את האזרחים הן את הי שטן.

איסר (הראל) דרש מבן גוריון כי יוהיר את דיין מי לדגול בו (בבן-גוריון) במסע ההשמצה שלו נגדי ונגד הי ממשלה, ויצווה עליו להפסיק תעמולת-דחש זו.

(דיין) מוכן להתפשר עם הזיוף שביחסים (בינו ובין לבון) ובלבד שיהיה מעליו שרי-ביטחון מוכאש לחי לוטין בעיני הצבא, ונמצא הוא בלבד עוטר לראשו הילה של כבוד וגבורה, והוא היחיד משני האישים העומדים בראש הצבא (השר והרמטכ"ל) הנצי רץ בשורותיו. זהו על כל פנים, פירשו של איסר.

הסיבוכים החלו עם מינוי יו של הרמטכ"ל הקיים (משה דיין). הראה עצמו מדי נאי. לא הראה לביטחון פועלת כאן, בראש וראשונה, אלא יצר הפעלתנות המדינית והביטחון המופרז כי מדי ניות הרמטכ"ל היא הנכונה.

גודרה
חצי משכילה

איסר הראל

(איסר הקטן, אז הממונה על שרותי הביטחון)

(אמר על אחד אבריאלי): אחד הוא בכלל איש מוכן. הרבין את קיטרונו הי קטלני על לבון.

שפך ועמו גם על דיין — כיצד הוא מציא את צה"ל לתרבות רעה... ההסברה (של דיין בצבא) כמוה כחינוך למר... לפינו תהליך מתמיד של מידון (פוליטיקאי) של הי צבא.

לדעתו (של איסר) הגיעו הדברים לידי כך שמיבצעים המטכנים הייחידים מו צעים ונחרצים לא מתוך שיקולים ענייניים, אלא כי טכנים ואמצעיית-עמולה נגד מישו (בממשלה). יש כאן ספסרות בדיני נפשות ויש לעקור נגע זה מהשורש.

איסר לא חסך מילים ל תאר את הסכנות הנשקפות מדיין.

איסר הידבה לספר על השפעתו השלילית של משה דיין בצמרת הצבא.

...השמאי הקטן הי זה...

גם על דיין הגיע כנראה לגיבוש של חוות-דעת שלילית לחלוטין. הוא רואה את רמט כילוהו (של דיין) כמרישנה פאטאלי של בן-גוריון ומת נבא רק לשחורות בתוצאותיה.

פיר זילבר

(שגריר צרפת בישראל, מאדרי כלי מיבצע קדש)

...בובה חסרת-לב...

יגאל ידן

הוא מתחיל כבר "להת עיבן"... קצרה כנראה רוחו... ברור לו, כמוכן, כי הוא נועד לגדולות בשרות המדינה אבל הוא אחוז אישקט, מחוסר ביי טחון אם אחרים מכירים בי עלילות שניתכנו לו...

פינחס לבון

(תחילה ממלא-מקום שר-הביטחון, חזן, לאחר מכן שר-הביטחון עד להדחתו, בעיקבות עסק הביש, בראשית 1955)

התנהגותו היא מופת

סנה
הסתאבות

משונה מאוד של חברות. אם לבון יהיה בממשלה כשאני ראש-ממשלה, לא יהיה מחמים לצדדיו ולנטייות... להרחיק לכת ברדיקליות הן כלפי פנים והן כלפי חוץ.

אכן, איש איש וגינוני רי מרשגי חברות ואדיבות שלו... אבירותו של לבון לא הגיעה לשיאים כאלה...

מעניין ומאלף ביותר הי מהפך שחל בהלך מחשבותיו ובכל נטיית רוחו של אדם חכם ומוכשר זה... כשטעם טעם שילטון במכונת-הכוח האדרי רה ביותר שבמדינה: צבא הי הגנה לישראל.

הסתגלותו לרוח השוררת בקצונה העבירה אותו על עקרונותיו המדיניים הי קודמים...

נאים פיגורומי ממש... תופעה משונה זו, כיצד אדם כה מוכשר, גבון ולכאורה שקול, מוציא עצמו לתרבות רעה ועובר במהירות מסחררת

קוקק
קרוואר מבתיקה

ממדינאות אחראית דרמטוגיה נטוהת כל רסן.

...יצירי השתוללות כאלה...

תהיהו הולך בתוחו לא דרך של קיצוניות, המעי בירתו על דעתו, ומידרד בי מידרון של דמגוגיה שלא מי דעת.

ויאמה (ארן) משוכנע כי אצל לבון (יש) תקופות של זיקוי שיקוי-הדעת (בגדה שיכרות).

התפקיד הממאיר שמילא כפריות המוסר הממלכתי תי בצבא ובהשלטת מישטר של יחס לא-אמת בתוכו.

הסיף בלי הרף למעשים של טירוף-דעת והרביץ בי צמרת הצבא את התורה הי שטפנית של הצחת מדורות במיזרח התיכון, חירחור ריב,

התנששויות דמים, פגיעה בי יעדים ובנכסים של המעצמות, כמעשי יאיש והתאבדות.

זהו איש בלתי-רגיל בי כושרו השיכלי — מוח כביר המפתיע ביכולת-הניתוח שלו — אך אפילו הארור מוריי דו שוב ושוב מהפסים, ומצי עידו למדחפות.

ויאמה ארן ערך סיכום לי לבון שכמוהו בדין-מיתה מכל בחינה מוסרית וציבורית. העלה על שפתיו הגדרה מחד ירידה שנתן פעם ללבון ברל כצנלסון ז"ל: "מוח מזהיר בנפש עכורה". איזו אימרה אכזרית ונוקבת!

לבון הוכיח כי גם באופיו גם בשיכלו יש יסודות שטי ניים. הוא זמם מעשי-הוועה שנמנעו הודות להתסוממותם של רמטכ"לים — עם כל נכונותם של אלה הפל מעשה הרפתקני.

עם כל פשעי לבון נגדי — ההסתה וההעלמה והי רמאות... ישנם (אצלו) פשי עים ומומים הרבה יותר חמורי רים.

הדבר שלא אוכל לתרצו בשום פנים בפני הקדוש-ברוך הוא הוא השארת לבון על כנו מכאן ואילך כשעולמו הי מוסרי של הצבא הרום, ובשהצמרת אכזרה שיני אה ונקמנות.

רבין
נבלה

חיים לנדאו

...שחצני ונבוב כי דרכו...

גולדה מאיר

(שרת-העבודה, לאחר מכן שרת-החץ אחרי הדחת שרת)

גם גולדה וגם דוב יוסף החרו בכיוון זה (של קו גוקשה אחרי טבח קיביה).

אישיות נהדרת, אבל נעדרת דיעה עצמית.

גולדה חושבת זאת (שהיא מוכשרת לשמש כראש-ממשלה) אבל חבירה הקרובים, ובכלל ויאמה (ארן), אינם תמימי דעים איתה.

טוענים באחזי כי גולדה אהמלדה מאוד, אבל לא היה לה מנוס מלבטל רצונה מפני רצונו של בן-גוריון (שתבוא במקום שרת כשרת-החץ). פעם הלכה (אל בן-גוריון) להודיע לו כי בשום פנים לא תוכל לקבל על עצמה את המשימה, אך מצאה אותו שרוי בדיכאון כזה שאמרה לעצמה, אם ידרוש מי מני לקפוץ מהקומה הי המוישית — הריני קופצת מייד... נשארת בגת-ימת פעל להלוטין מכל חקריי הלב ולבטיהנפש האלה.

(גולדה מוכנה לקבל את תפקיד שרת-החץ) על אף אי ההתאמה (שלה לתפקיד). או שמה סבורה גולדה בליבה פני מה כי היא באמת ראוייה לאיצטלה? על כל פנים, עוד ירדוה אחת נקברה.

שוב אותו פיומן עד כמה היא אומללה...

את ההצעה של בן-גוריון בדבר מינויו של אבא אבן כי "יועץ מדיני" היא מגדירה כשיגעון.

אין להבין את האשה הי דגולה הזאת, לא מבחינת טובי תה היא ולא מספת חובתה כלפי חבר ורע. היא יודעת היטב כי המשימה (כהונת שר-חץ) היא מעל לראשה. מתוך נסיון והיכרות של שנים עמדתי על תסביך הנחיתות

רפאל
מחשבת כסל

שיש בה, לרגל היותה מנשיא לה אך למחצה — היא רגישה מאוד למינבולתיה, הנוכ עות מחוסר השכלה כל לית, מאי-יכולתה לנסח מתי שבותיה בכתב, מאי-היותה מורגלת להכין נאום כהלכה ולדקדק בהגדרת עמדה מדינית. איך היא מקבלת על עצי מה אחריות כזו?

ולחוד קיימת הבעיה המוסרית של שיתוף-פעולה מצידה בסילוקי, הסכמתה לבוא כל מקומי לאחר הדחתה. כי הסיפורים על היותה "אומללה" ו"נכונותה" לקפוץ מהקומה הי חמישית" וכו' אינם מיישבים ואינם מתרצים את הקושייה המוסרית הזאת.

ציפורה (שרת) הביעה דיעה אפיקורסית, אשר מלכתחילה דחיתה ואחר כך אמרתי מי יודע. היא חושדת כי בעמק ליבה סכורה גודרה כי היא ראוייה באמת ראצי טולת שריחחין וכל אומל-לות אינה אלא חיפוי עי האמת, אפילו כלפי עצמה.

משה סנה

אפשר היה להתפלץ מ עדות נוקבת זו להסתאבותו של סנה... (שבא לבקש אשי רה למישלחת סובייטית).

פינחס ספיר

(אז מנכ"ל משרד האוצר)

הוא הכוח היקר ביותר

שרון
ההסתה הזאת

תר אשר יש לנו בשרות הי ממשלה.

מדי קולק

(אז מנכ"ל משרד ראש הממשלה)

עם כניסתו לחדר כאילו חדרה קרויאור מבהיקה לתוך האפולו... בא "הנסיך המקסים" והפיג את הקד-רות.

יצחק רבין

(אז ראש אג"ם במטכ"ל)

סיפרתי לאיסר על הנב- (המשך בעמוד 22)

תמרורים

נישאו . ג'ורג' איברהים, הוא
סמי מתוכנית הטלוויזיה סמי וסוס, עם ה-
שחקנית **ג'אקי**
אייב, בכנסיה ה-
לותראנית אשר ב-
בית ג'אלה ליד
בית לחם.

איברהים

הוענק . פרס
קפלג, של משרד-
העבודה. **לרב (ב-)**
בל"ה" (אשכול,
חבר קיבוץ איילת-
השחר ומנהל בית-
ההארחה של הקי-
בוץ. בבל"ה, מי ש-
היה סא"ל בחטיבת
גולני, נודע בקרב
אנשי ענף המלונאות בארץ כ"מנומס והר-
אדיב" מכולם. בתעודה אותה קיבל, צויין
כי הוא זכה בפרס קפלג "עבור הצטיינות
בהפעלה יעילה ברמה גבוהה ובסיגנון מל-
בב, תוך ראיית השירות כשליחות מיו-
חדת."

הוענק . תואר ד"ר כבוד ע"י רוור
קולג', אוניברסיטה קתולית באילינוי
ארה"ב, לצייר **דן הופנר**, מנהל בית-ה-
ספר לאמנות בצלאל בירושלים. הופנר
היה בעבר מורה לציור במיספר בתי-ספר
יסודיים ותיכונים ושימש אחרי-כך כמפ-
קח על הוראת האמנות במשרד-החינוך.

כ"ו 7 . בצרפת חוק כנגד נשים הי-
עוברות הפלות מלאכותיות. נשיא צרפת,
ואלרי ז'יסקאר-דסטאן, מסר במסי-
בת-העיתונאים הראשונה שערך מאז נבחר
לנשיא, כי הורה לתביעה הכללית הצרפ-
תית לא להגיש תביעות כנגד נשים הי-
עוברות הפלות מלאכותיות, ובכך ביטל ל-
מעשה את החוק שנחקק בצרפת בשנת
1920.

מונה . כיו"ר מועצת המנהלים של
חברת סונול, **דרור גלעזר**, אשר כיהן
עד כה כמנהל-הכללי של החברה. גלעזר
התחלף בתפקידים עם **אלפרדו רוזני**
צוויי, אשר כיהן עד כה כיו"ר מועצת
המנהלים של החברה וקיבל את תפקיד
המנכ"ל.

נבחרה . כיו"ר התא לענייני עלייה,
קליטה ותפוצות באגודת העיתונאים, הכי-
תבת לענייני מיפלות של הרדיו **שרה**
פרנקל, מי שנודעה ביצירת קשרים טל-
פוניים עם יהודי ברי-המועצות.

נבחר . כיו"ר התא לענייני מפלגות
בעיתונות היומית, הכתב הפוליטי של ידי-
עות אחרונות **שלי**
מה (נקדי"א). נקי-
דימון, מי שנודע
כבעל מקורות אינ-
פורמציה מעולים
בחיים הפוליטיים
בישראל.

נקדימון

הוקם . ועד
ציבורי למען תוש-
בי קפריסין שנפגעו
במהלך המלחמה,
עלידי קבוצת צעירי
רים מתל-אביב, ב-
ראשם עומד **אורי**
פז, יו"ר אגודת
העיתונאים והסופרים החופשיים בתל-א-
ביב.

נפטר . בירושלים בגיל 92 הסופרת
והפילוסופית ד"ר **נימה אדלרבלום**, אשר
נודעה לאחרונה כאורחת היחידה של מלון
המלך דוד בירושלים אשר לא פונתה בעת
שהשיא **ריצ'ארד ניקסון** התארח בו.
ד"ר אדלרבלום נולדה ליד הכותל המערבי
בירושלים ונקברה בהר הזיתים. בשנת
1904 היא הובאה על-ידי הוריה לארצות
הברית, לאחר תקופה בה שהתה המישפחה
בפאריס. למרות שהיתגוררה בניו-ג'רסי
בילתה מספר חודשים בשנה בירושלים
ולאחרונה עסקה בחיבור ספר שעסק בהש-
פעת המחשבה האמריקאית על ישראל.

BROADWAY 100
INTERNATIONAL QUALITY

בשורה אחת עם הסיגריות
המפורסמות ביותר בעולם
סופר קינג סייז
תערובת אמריקאית
תוצרת דובק

הנדון:

השבוע נעשה נסיון לחולל פוטש בישראל

ההפיכה

בסכסמיה, תרשה להם הממשלה להתנהג כי מקום אחר בגדה המערבית.
כלומר: כפרס על נסיון ההפיכה, הבטיח להם שר הביטחון את הגשמת מטרותיהם במקום אחר. אילו יצאה עיסקה זו לפועל, היה זה אות להתקוממות כללית של אנשי ארץ ישראל הי שומה. היה מתחיל מירון מטורף ותפיסת שטחים בגדה המערבית, כדי להשיג מן הי ממשלה הסמכותית כניעות דומות.

עיסקה זו לא יצאה לפועל, מפני שהיתה גלויה וצינית מדי. אך גם לאחר מכן הבטיח השר פרס למתנחלים — על דעת עצמו או על דעת ראש הממשלה — כי אחרי שיואילו לעזוב את סבסטיה, הוא יעביר בממשלה החלטה להעניק להם את זכות ההתנחלות במקום אחר בגדה. כלומר: שההפיכה תשיג את מבוקשה בדרך אחרת.

תוך הסתייעות במסוקים, כרכב שאינו צמוד זככשיים, ובמערכת קשר משוכללת.

(לפני שמונה שנים השתתפתי בתיכונן מסע במשולש הישראלי, שנועד להפגין את אחוזות האזרחים היהודיים והערבים מול פגזים שנועדו בנתניה. נגד כמאה מפגינים הופעלו אז מטוסי יסור, וחלמים, יחידות פרשים, מערכת קשר מיוחדת וכוות גדולים של צבא, מיטרה ומיטרה הגבול. כל השבילים למשולש נחסמו כליל, ונגד המפגינים הופעל במקום ההיתקלות כוח אלים ללא רחמים. אני עצמי נגררתי על הכביש, בעצמתי, והובלתי על קרקעית של רכב מיטרה — למרות שהייתי חברי כנסת, ולמרות שהדבר אירע בתחומי מדינת ישראל.)

הפעם לא נעשה דבר מכל אלה. המחסומים היו שיגר תיים. לפי כל הסימנים, לא ניתנו לשומריהם מחסומים הוראות מיוחדות לעצירת אנשי הפוטש.

החסימה בוצה היתה ברחוב — השפדת כבודו של צה"ל והתבזותו קבל הערבים כי סכיבה, מדיניות ערב והעוקם כולו. ההפיכה נענה לצה"ל בנגדו, והתנהגו כפניו כאילו היה זה צבא לבנטיני במחוזמר היתולי.

האחריות הישירה לכך רובצת על שריהביטחון, והאחריות העליונה — על ראש הממשלה.

יש צורות שונות לחולל פוטש — הפיכה נגד הי מיטרה במדינה.

יש הדרך הרגילה, שבה הלכו הפאשיסטים בקפריסין. הצבא תופס את בנייני הממשלה ומבסה להרוג את הנשיא. הקצינים משתלטים על תחנות השידור ומשדרים את ת.ה.הודעה מס' 1. הוזה בכל הלשונות. לאמור: אוהביהמולדת נטלו את השליטון בידיהם, ממשלת הי בוגדים מוגרה, עוכריהעם המושחתים באו על עונשם, העם ניצח, "בקרוב" תחזור הדמוקרטיה על כנה.

וזהי הדרך הקלאסית. אבל אין זו הדרך היחידה. אפשר לחולל פוטש גם בדרך מתוככמת יותר. עושים מעשים פרובוקטיביים, המוכיחים שהצבא אינו נשמע עוד לממשלה. הממך שזה מאכזרת את השליטה, שיתוףיהרוב מתמוטט, מיעוט בעדהחלטה בא תחתיו.

מיטרייערצות רבים נולדו בדרך זו. הפאשיזם המקור רי השתלט באיטליה כתוצאה מתהליך כזה. הרפובליקה הגרמנית, שנקראה על שם העיר ויימאר, נפחה את נישמתה בנסיבות כאלה, ערב עלותו של אדולף היטלר לשליטון, "באורח חוק".

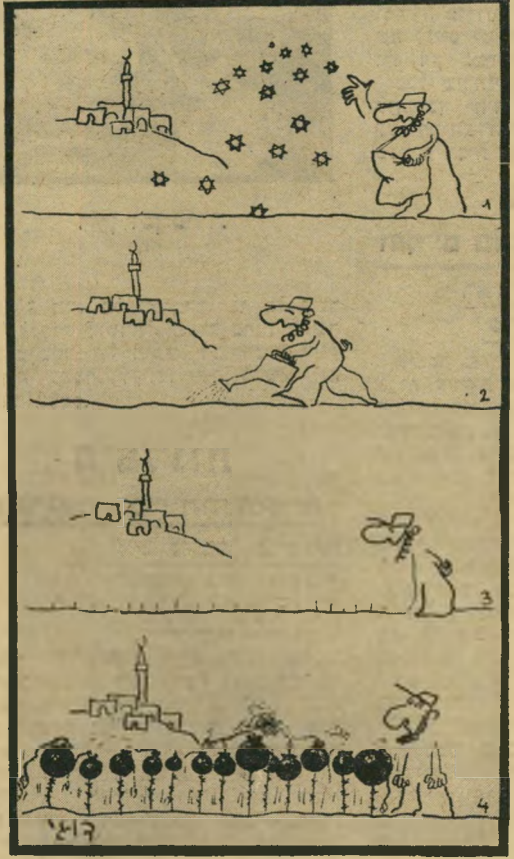
השבוע נעשה נסיון לחולל פוטש כזה בי ישראל.

ל מה שקרה לאחר מכן, חשוב פחות. העובדות היסודיות נקבעו כבר בשלבים הראשונים של ההפיכה. נקבע שממשלה זו אינה מסוגלת להחליט באיכם נסיונות גזויים של הפיכה.

נוצר ספק חמור לגבי נאמנותם של יסודות חשובים בצה"ל למדינת החוק הדמוקרטית. נסתבר כי בתוך הממשלה עצמה קיימים גורמים המור כנים לשאתילתת עם אנשיהפוטש — ואולי אף להצטרף אליהם ברגע של מיכון אמיתי.

ואולי הלך המר והגורא ביותר: הוכח שברגע זה אין במדינה כוחות יגד יעילים, המסוגלים להתקומם נגד נסיון הפיכה ולבלום אותה. התנהגותם האומללה של "כוחות השלום" ומגיני הדמוקרטיה, המדברים השכס והערב על "סדרישליטון מתוקנים", במהלך מאורעות השבוע, היא פרק כה מביש, עד שהיד אף אינה רוצה להעלותו על הנייר. מבחינת ההתמסרות והדבקות בי משימה, עלו המתנחלים בהרבה על מתנגדיהם. כל הזקחים האלה יחד רשמים על הקיר שם ותאריך: ויימאר, 1932.

סך הכל היה נסיון הפוטש הזה הקדמה קטנה למה שעומד להתרחש במדינה בחדשים הקרובים. מיעוט במדינה רוצה למנוע מאיתנו דהי

הקציר

גניע לדיי הסדר ושדום, כתנאים הנוגדים את תפיסותיהם הקנאיות. אם יצליחו במזימתם, תיכפה עלינו מילחמה נוספת, שבה יפלו אלפים — ואולי רבבות, ביניהם רבים מאותם חיילים צעירים שעמדו השבוע מנגד, למראה ההפיכה. אם לא יקום עכשיו, מיד, כוחימחזק יעיד להגנה על שיתוףיהרוב — יהיה זה המחלד החמור ביותר בתולדות הכית השלישי.

במשך כל יום ההתנחלות לא עשה הצבא דבר כפועל לעצירת אנשיההפיכה. פאסביות זו היתה בגדר הפרת פקודותהקבע, ששרההסברה הזכיר.

בפעם הראשונה מזה שנים רבות נתעורר ררה שאזה חמורה לגבי מידת הנאמנות של הזרוע הצבאית לשליטון האזרחי.

לפחות חלק מאנשיהצבא שיתפו פעולה בגלוי עם מהלליהפוטש, הופיעו במקום ההתנחלות כשהם לבו שים במדים וענודים דרגות בכירות, עזרו להם לתכנן את היערכותם במקום, העניקו להם מים ואספקה. אם עשו זאת על פי היתר או הוראה מדי מעלה, הרי מי שנתן את ההוראה שותף לנסיון ההפיכה, וכן הראוי להעמידו לדין צבאי. אם היה היתר לכך מצד שריהביטחון, הרי עומד השר עצמו במצב של מרידה נגד הממך שזה החוקות, שהוא חבר בה.

ה מורה עוד יותר ההשלשלות למחרת בבוקר. השלב הראשון של הפוטש כבר הצליח. מחנה גדול של "מתנחלים" התרכז ליד תחנת סבסטיה, מבלי שנבלם בדרך או סולק על ידי כוחות צה"ל.

נקבעה עובדה כשטח: נוכחות של דמוצי מוקד מורדים פוליטיים בשטח הכפוף ל מימשל צבאי, תוך הפרת החוק והתקוממות גלויה נגד השליטון הדמוקרטי.

בין אלה היו כמה וכמה חבריכנסת. בשטח המחוז עליידי צה"ל מחוז לגבולות ישראל, דינו של חברי כנסת הוא כדון כל אדם אחר. אין הוא נהנה מחסינות פרלמנטרית, מאחר שחוקי ישראל — ובכללם חוק החסינות — אינם חלים מחוז לגבולות המדינה. (ושוב לקח מניסיון אישי: לפני כמה שנים נקראתי לשכס עליידי קבוצה של נשים שובותות. באתי למקום וגבתי מהן עדות, כדי להביא את העניין בפני הכנסת. תוך כדי כך נעצרתי עליידי קצין בכיר, הובלתי אל המושל הצבאי, והלה הודיע לי שעלפי פקודה אישית מטעם שר הביטחון עלי לצאת משכס מייך — אחרת אסולק בכוח.) חבריכנסת האלה הגיעו למוקד המרידה בדרך הי ראשית. הם לא נעצרו עליידי מחסומי צה"ל. שום קצין לא הזהיר אותם שהם מפרים את החוק, ושאלן להם חסינות. איש לא תבע מהם להסתלק מן המקום. עצם הימצאותם במקום, בנסיבות אלה, היתה הפרת החוק והצטרפות למרד נגד הי כנסת. אף לזאת היו שותפים להכנת המיכצע, וגם לזאת השתתפו בתיכונן המעשי של ההי פיכה, הרי באותו רגע היו מנהיגי פוטש. איך נהגה הממשלה כלפיהם?

מ כל שעורורות השבוע, זו היתה תשעורוריה הי חמורה ביותר: שריהביטחון, שהצהיר עם כניסתו לתפי קיר על התחייבותו לשמור על חוקי המדינה, נפגש עם חבריכנסת שהתמרדו נגד החוק.

עצם הפגישת היתה ביוזון. מה שקרה במהלך הפגשה היה בבחינת תקיעת סכין בגב הדמוקרטיה הישראלית. השר הציע למורדים עיסקה בלתיחוקית: תמורת הוויתור על ההתנחלות הבלתיחוקית

אין טעם לבוא בטענות אל מחוללי ההפיכה. מעולם לא הסתירו את עקרונותיהם, והם פעלו על פיהם. השאיפה לארץ ישראל השלמה כרוכה ושלובה בי השקפת עולם אנטידמוקרטית. נביאיה העיקביים ביותר, מסוגם של אורי צבי גרינברג, ישראל שייב וגאולה מן, שפכו קיתונות של כוז על "שליטון הנבחרים", והציגו מולו את האידאל הנשגב של "שליטון הנבחרים".

האחר נובע מן השנא. אם יש לאומה ייעודי העומד מעד לרצון הפרט — כי אז אין ערך להכרעה של רוב. אם חייבת האומה לפעול על פי מיעוזה עליונה — של הקדושיכרודי הוא, שריהאומה, הגורל האומי, ההלכה — כי אז אין למוסד הדמוקרטי הזכות למנוע זאת. לא המתנחלים הם המורדים. לפי תפיסה זו, אלא הממשלה החוקית היא המורדת נגד הצו האלהי-הלאומי. ההלכה עומדת מעל לחוק, והלאום מעל לגינונים דמוקרטיים.

וזהי אמונתהיסוד של כל המחנה, שהולד השבוע את נסיון ההפיכה.

יכול מנחם בגין להשתעשע במישחקים פרלמנטריים, יכולים אלופימיל להכריז על נאמנותם לשליטון החוק. מיבחנו תאמיתי — מיבחנו של פוטש — מתגדפים גינונים אלה כאבק ברוח. נשאר הגרעין האנטידמוקרטי. זה מה שקרה השבוע. עוריהכבש נשר. הזאב נתגלה כפי שהוא. ואין כל טעם להתי זוכה עם זאב על היותו זאב.

ל עומת זאת יש צורך לבחון היטב את התנהגות המוסדות המצויים על הגנת הציבור מפני הזאבים. הפוטש הזה לא הוכן במחתרת. ההכנות נעשו כימעט בגלוי. הוולט הזה הודיע עליו עוד לפני חודש. בכנסת ידעו הכל. ערב התחלת ההפיכה, כי "מתבשל משהו".

המוסד המצוה על הגנת המיטרה מפני נסיונות להפילו בדרכים בלתיחוקיות הוא שירות הביטחוןהכחלי. שכ"כ כפוף במישרין לראשיהממשלה.

מוסד זה מצטיין ביעילותו כאשר יש צורך למנוע הפגנות של שוחרישלום. קיימת האונה צמודה לשיחותיהם של כל האקטיביסטים במחנה זה. כל הכנה להפגנה ידועה מראש. כל ההפגנות לאארישיון, שתוכננו בעבר כדי לי המחיש אחווה ישראלית-ערבית, זכו בטפול נמרץ מצד הש"י. שדיווח עליהן ודאג להחנקתן בידע באיבן. אין ספק ששירות הביטחון ידע גם הי פעם על כל פרטי ההכנות להפיכה. האם דיווח על כך לראשיהממשלה? אם כן, אלו צעדים ננקטו בעקבות הדיווח?

ל אור היריעות שהיו בידי הממשלה, היה על שר הביטחון להעמיד את כוחות צה"ל במצב של כוננות. אחרי כישלון ההתנחלות לי שכם, לפני כמה שבועות.

היה ברור כי המיכצע הבא יתוכנן בהקפדה, בעזרת קצינים בכיים בעלי ניסיון במילחמת גרילה. משום כך היה די בחסימה שיגרתית של ככשיים. היה צורך בהפעלת כוחות בסדרי גודל של חטיבות, בחסימת כל שביי הגישה

ספק אחד האפיק

על 6 הסכנות

לפחות בדבר אחד הצליחו פוליטי סבס" טיה לחלוטין: הם ניתקו לגמרי את תושבי ישראל מן המתרשש בעולם. הקרב על העיר השומרונית האפיל על כל עניין אחר. איש כימעט שלא שם לב כי בארצות-הברית מתחוללת כעת אחת הדראמות הגדולות של התקופה: התחלת הדחתו של הנשיא ריצ'רד ניקסון. גם המילחמה באי השכן, שנגרעה לשעה אך העלולה לפרוץ מחדש בכל רגע, נעלמה מן התודעה. אפילו האזהרות האופייניות של מנהיגי ישראל בפני המילחמה העומדת לפרוץ — כאילו לא נקלטו, מה שקרה בסבסטיה ניראה חשוב יותר.

אולם כל אחד מן המאורעות האלה היה חשוב. אך ההתרחשויות בפרשת סבס"ט

דיין ובן-פורת
כמה?

טיה לא היה בלתי-מוצדק. כי כל אשר עלול לקרות לישראל, חשוב פחות מאשר קיום מישטר של חופש, דמוקרטיה וחוק במדינה עצמה. וקיומו של מישטר זה הועמד בספק.

מיפלגות

התארגנות רפ"י ההיסטורית

ח"כ מרדכי בן-פורת

מארגן גוש שיעמוד

מאחורי משה דיין

נאמו של משה דיין, ביום השלישי האחרון בכנסת, היה לדעת רבים הכרזת מלחמה גלוויה על ממשלת יצחק רבין. דיין הסתלק ממשכן הכנסת מייד לאחר נאומו, והורקורים הופנו אל מי שיום את הנאום: מרדכי בן-פורת.

בן-פורת, ממקימי רפ"י, הוא דמות יוצאת-דופן. חברי-כנסת מכל חלקי הבית, מצביעים עליו כעל סמל של יושר אישי ופרלמנטרי. יליד עיראק, נש" לח על-ידי ההגנה לאחר עלותו ארצה חזרה לארץ מולדתו, כדי לארגן את הב"רחת יהודי עיראק לישראל. הוא נתפס על-ידי השליטונות העיראקיים, עונה בכ" לאונידון למוות. במאמצים רבים הצליח לברוח מהכלא. ימים מיספר לפני מועד ההוצאה להורג, ולהגיע בשנית לארץ.

כראש עיריית אורי-הודה הצטרף למ"קמי רפ"י, מתוך אמונות מוחלטות לבן-גוריון. כשחזר רפ"י למפלגת-העבודה, התלבט קשות, אך נשאר עם דיין, בו הוא רואה את יורשו של "הזקן".

אולם, בעוד דיין מקפיד לשחק את מיש" חק המישמעת הקואליציונית והנאמנות למפלגה, כל זמן שהוא חבר בה, פורק בן-פורת עול זה כמעט בכל הצבעה חשור בה, בה דרך מיפלגתו אינה זהה לדעתו שלו. בהצבעת-האמון הראשונה לממשלת יצחק רבין, היה בן-פורת היחיד מה"מיפלגה שלא הצביע עבור הממשלה (הוא נמנע יחד עם חברי רפ"י), ואילו בהצב"עות שנערכו בשבוע שעבר, בנושא הפ"לסטינים, היה היחיד שהצביע עם הליכוד. משך החודשים האחרונים עסוק בן-פורת, בנושא אחד בלבד: הכשרת הקרקע לגוש פרלמנטרי, אשר יתייצב מאחרי משה דיין, כאשר יבוא הרגע המכריע של ההתמודדות הגלוויה בין דיין לממשלת רבין. חלומו הגדול הוא לחדש את רפ"י ההיסטורית, בראשות משה דיין.

ההתמודדה בשתלמות. לשם כך הוא עושה עבודת חריש יסודית אצל כל אחד מחברי-הכנסת אשר ניתן לגלות בו נטיות פרו-דייניות. ראשית דרכו בחיזוק יסודות אנשי רפ"י במפלגת העבודה, בעיקר אלה של יו"ר ועדת-החקון והביטחון יצחק נבון, בעל הדעות היוניות הסותרות את הקו של דיין.

אולם כוח בן שיבעה חברי-כנסת (חברי רפ"י במערך), ואפילו יצטרפו אליהם ארבעת חברי ע"מ שבלכוד, אין די בו כגייבוי לדיין, כאשר ירצה לשוב לשילטון. כשהוא נושא ברכתו השקטה של דיין, עורך עתה בן-פורת מסע שיחות ושיכנו"ע עם הגורם אי-שקט, במפלגת העבודה. חטיבת מפא"י במערך, האכולה כולה בניגודים בין אישים, סיעות, קבוצות וגורשים, הינה קרקע נוחה לעבודתו של בן-פורת, המקווה לצרף אליו חברי-כנסת "מוצהרי" מפא"י, להם חשבונו עם מי"לגתם, או אלה אשר אינם מסכימים ל"שילטון של יצחק רבין.

אך גם בקרב מיפלגות אחרות הוא פועל, מיספר שיחות אותן ניהל עם חברי-כנסת של הליברלים העצמאיים, נטעו בו ובדיין תיקוה, כי בקונסטלציה מסוימת אפשר יהיה לגייס אחד או שניים מהם לגוש הדייני. המריבות והקרע בין שולמית אלוני לבין שני חברי סיעתה, בועז מואב ומרשה פרידמן, נתנו אף הם תיקוה קלר שה לגייס לפחות אחד מהם לשורות דיין, ולו רק כמחאה נגד מנהיגת סיעתם.

ככל שירחק דיין את הקרב על השיל"טון, כך יהיה לבן-פורת זמן רב יותר לעבודת-השדה שלו, ובן-פורת הוכיח כבר פעמים רבות שההתמודדה משתלמת.

עיריות

חוקים במתנה

ראשי-עיריית נתניה משום

כדי להיחלץ מתיסבוכות

עיסקה מורחב בוצעה ב-15 ביולי בגין ברות עיריית נתניה. גיבור העיריה רשם המחאה בנקאית על סכום של 15,222 ל"לפקדות ב. חס שירותים בע"מ. באותו יום עצמו שילמה חברת ב. חס שירותים בע"מ אותו סכום עצמו, 15,222 ל"ל, חזרה לקופת העירייה, עבור הויכיון להפעיל את המיתקנים שבחוף הרצל בנתניה. מה שקרה למעשה הוא, שעיריית נתניה הרציאה סכום כסף מכיס אחד והכניסה אותו סכום עצמו לכיס שני, והעניקה לחברת ב. חס שירותים בע"מ את הוכות-השווה כסף להפעיל מיוגונים ומלחחות בחוף הר מרכז של נתניה, חינוג אין כסף.

כל התכסס לא נועד אלא לחפות על מחל של ראשי-העיר החדש, הר"ר אבי רהם ברמנחם, שלמרות הזמן הקצר בו הוא מכהן בתפקידו, ניסה ללכת בדרכי ראשי-ערים מנוסים וותיקים ממנו.

עיריית נתניה הוציאה מיכרז להפי"עלת שירותי-החוף בשני חופי-הרחצה הי מרכזיים של העיר: חוף הרצל וחוף זביר לון. שירותי-החוף הם עסק משגשג בישר אל. בחופי-הרחצה רבים בארץ פועלות חבורות של בעלי-אגרוף שקנו לעצמן חוקה בחופים, והמפעילות שיטות-סירור כדי לסלק את רוכשי הויכיונות.

אחד מאלה שהיה מוכן להתייצב כנגד הוראים את עצמם כבעלי-חוקה כזו, היה יוסי דנון, בעליה של חברת ב. חס שירותים בע"מ. דנון, שהיה בעליה של חברת תשורות, שירת במילואים מאז מאז מלחמת יוסי-הכפורים ששה חודשים כשהשתחרר, מצא עצמו תקוע עם חברה (המשך בעמוד 14)

אנאטומיה פוליטית של הניסיון

להפיל את מערכת רבין

המפתח היה

בידי דיין

העסקן הפוליטי הקרוב ביותר לחוגים אלה הוא הח"כ גמור-הקומה, בעל פני"הילד התמימות. פעולתו של המר במשך שנים, בהן העמיד את עצמו בראש הורם הלאומי-הדתני הקיצוני ביותר, העניק לו מעמד זה.

אולם גם המר הוא יותר מונהג מאשר מנהיג. הלאומנים הדתיים מוכנים לקבל את הנהגתו, אך ורק כי עוד הוא מנהיג בדרך שלהם.

אילו היה המר מוכר את עצמו תמורת כסא בממשלה, היה מאבד את מעמדו זה בן רגע. המר יודע זאת, ומכאן זהירותו מול פני הצעות מפתות. בניגוד לשולמית אלוני, הוא פועל על פי חשבון לטווח ארוך.

השבוע, אחרי שנכשלו לפי שעה המא"מצים להחזיר את המפד"ל לממשלה, נשאר המר בעמדת מנהיגות.

כאשר התרכזו ה"מתנחלים" בי חורשת ראשי-העין והתכוננו לזע"זות על סבסטיה, היה הוא נציגם המדיני.

בגין:

ריצה מאונס

הגלגל הבא במערכת התמסורת הפור ליטית של נסיון-ההפיכה היה מנחם בגין, מנהיג הליכוד.

ברגע שנסתבר לו שהפעולה הגדולה עומדת לצאת לפועל, מיהר להתלבש עליה בכל כוחו. כלפי הציבור הרחב היה הוא המנהיג הבולט של המיבצע.

אולם זאת היתה טעות אופטית. בגין היה נגזר, לא גורר. הוא נא"ק להשתתף במירוץ, כדי להיר"אות כמו שרץ בראש.

כמנהיג מחנה ארץ-ישראל השלמה, לא יכול היה בגין להרשות לעצמו לסגר אחרי המאורע. הוא הופיע בכלי-התקשורת, נאם,

במשך כמה שעות הרות-גורל, היתה דרושה רק דחיפה קטנה כדי שממשלת רבין תיפול — ותפנה את מקומה לקואליציה לאומנית-דתית גדולה. אולם רק איש אחד יכול היה לתת את הדחיפה הקטנה הזאת: משה דיין.

וכך, בשעה שחבריי-כנסת התרוצצו בין הפולשים בסבסטיה, ובשעה שחבריי-הממ"שלה התרגזו זה על זה בישיבת הממשלה, היה הכל תלוי באיש אחד, שלא היה לא פה ולא שם.

אותו איש היסם, התלכס, דחה — ולכסוף נרתע.

המר:

המנהיג המונהג

אם היה לפולשים מנהיג כלשהו, הרי היה זה ח"כ זבולון המר.

מדוע דווקא הוא? מדוע לא מנחם בגין או אריק שרון?

מיבצע מעשי גדול, כמו הפלישה לסבס"טיה, זקוק לגייסות. למנחם בגין יש רבבות של מאזינים, ולאריק שרון יש רבבות מעריצים. אך לאיש מהם אין גייסות.

כוח-המחץ היחיד בארץ המכוסר גל לבצע מיבצע גדול כזה מצוי בקרב הנוער הדתי.

בקיבוצים ובמושבים של ההתיישבות הדתית, בישיבות ובשאר מוסדות-החינוך הדתיים, מרוכזים אלפי צעירים בעלי מורטיבציה דתית-לאומנית קיצונית, המוכנים בכל עת להיחלץ למיבצע חוקק למסירות ולהתנדבות אישית. בעוד שבית"ר היא מיסגרת כימעט פיקטיבית, ובעוד שלגופים סלונים כמו המרכז החופשי וע"מ אין אף הכוח להרים מיבצע קטן, הרי המיס"גרות הדתיות מסוגלות, "להרים" מיבצע רציני, ולא רק ליום אחד.

בגין, אחרי שנדחה ע"י הקיצוניים, זבולון המר, מנהיג המתנחלים, משה שמיד, מנהיג א"י השלמה

המתין, המתין והתלבט. אחרי שפתח לעצמו את האופציה, נכנס לכוננות. בזה אחר זה הוזמנו אליו העיר תונאים, שהיו נושאי-כיליו בעבר. כל אחד זכה ב"שיחת רקע". בזה אחר זה צצו בעיתונות כפיטריות כתבות על כוונותיו של דיין, שהחזירוהו לתודעת הציבור כגורם פוליטי.

אותה שעה יצאה הוראה מחייבת שז' דיין לשימרון פרס: למנוע את השימוש בצה"ל נגד המתנחלים.

ההתנהגות המזוהה של שר-הביטחון הרשמי, ושל צה"ל, מול ההתנגדות הגלויה של הפולשים, אינה מובנת בלי ידיעת פרט חיוני זה: משה דיין הוא עדיין שר הביטחון האמיתי של ישראל. יש לו עדיין שליטה גמורה על שימרון פרס. פרס אינו יכול לפעול בניגוד לרצונו המפורש של דיין, מחשש פן יצווה דיין על צה"ל רשמי להצביע נגד הממשלה, ובכך להפילה.

לכן נכנס פרס למשאומתן המביש עם נציגי הפולשים, הציע להם התנחלות במ"קומות אחרים בגדה, ועשה את הכל כדי למנוע עימות למען קיום החוק. הוא פעל על פי הוראתו המפורשת של דיין.

זוהי גם המשמעות של קריאתו הנואשת בישיבת הממשלה, מול טענות-הזעם של (המשך בעמוד 16)

עם ירדן — היתה והתגרות ברורה. כל הסדר עם ירדן ימנע התנחלות נוספת, ויביא לחיסול ההתנחלויות הקיימות. כאשר גמר דיין את נאומו, הבינו בעלי האוזן החדה בכנסת את משמעות הדברים: דיין עשוי לקבל תחת כנפיו את ההתנחלות הצפויה בשומרון, והוא יכול להשתמש בה להפלת ממשלת רבין מיד. היו שהאמינו כי אכן יעשה זאת. עד כה שררה הערכה כי דיין ממתיק, לפי שעה, עד אחרי גמר עבודתה של ועדת-אגרנט. אך הערכה זו השתנתה השבוע. אחרי כל מה שעשתה, אין עוד סמכות מוסרית רצינית לוועדה זו. מסקנותיה, לכאן או לכאן, שוב אינן יכולות להשפיע על מהלך המאורעות הפוליטיים. דיין אינו צריך עוד לדאוג — אפילו היה לו חשש כלשהו שמה הוועדה תפסוק נגדו, זה חדל להיות חשוב.

כך נפתחה בפני דיין האפשרות לפעול מיד. השאלה היתה: האם הוא מוכן?

פרס:

הוראה מדיין

מי שציפה להתפתחות דרמטית מצידו, התאכזב. דיין נהג כמינהגו מאז: הוא

אריק שרון הלך בראש יחד עם גאולה כהן, כמו בפעם הקודמת, אך נעלם גם הוא איכשהו בדרך. כאשר פתחו בני קיבוצי הדרום ב"חזית השניה", נגדו ופלי"ש לחוות-המילונים שלו, הוא מיהר דרור מה ונטש למעשה את הקרב בצפון. כך נמנע הפעם מעימות עם חבריו הליברליים, שחשדו בו שהוא ניצח על התיכונן הצבאי של הפלישה.

יגאל הורביץ רץ עם בגין, וגם הופיע עימו, בשם הפולשים, אצל שימרון פרס. אולם הוא פול לעבר משה דיין, התפשר עם שימרון פרס, ודאג שלא להתרחק יותר על המידה מחבריו-לשעבר בי"רפ"י. גם הוא הקפיד להזהיר מפני עימות עם צה"ל.

כל אלה גיגלגו בדיכסם ללא הרף את השאלה האחת, שריחפה על המיכצע כונו: היכן, לעזאזל, ע"י מד משה דיין?

דיין נכגש

עם חוסיין

כאשר שמע דיין לראשונה, בסודיות, על המיכצע העומד להתבצע, מיהר לפתוח לעצמו את האופציה להתייצב בראשו.

הוא עשה זאת בצורה דרמטית ביותר. בכנסת הגיש נושא-כללי הנאמן, מרדכי בר-פורת, הצעה לסדר-היום בעניין הפלסטיני. לפתע השתלט דיין על ההצעה, והוריע שהוא ינמק אותה.

אולם הוא לא דיבר כימעט על העניין הפלסטיני. עיקר נאומו היה קריאה נלהבת להתנחלות בכל רחבי השטחים המחזקים. הוא הציג תוכנית שהיתה בבחינת בדיחה: שלום עם חוסיין, שבו תינתן לישראל הזכות להתנחל בגדה. פירוש ההצעה למעשה: קיום ריבונות ישראלית בגדה, תוך מתן זכויות של מינהל אורחני על הערבים בה למלך השכן. מאחר שדיין נפגש השנה בעצמו עם המלך חוסיין, ברור לו שלא חוסיין ולא כל ערבי אחר בעולם מוכן לקבל הצעה משונה זו.

אך זה לא היה חשוב לדיין. חשוב היה לו, באותו רגע, לקבוע עובדה פוליטית חדשה:

עדידי קריאתו להתנחלות בכך השטחים, הציג את עצמו כמנהיג כל המנהיג הדוגל בכך — הליכוד, המפלגות הדתיות וחטיבות רפ"י.

למחנה זה יש רוב בכנסת. תוך קביעת עובדה זו, גם קבע דיין את הפסיסמה האפשרית להפי"ת ממשיכיה ובהקמת קואליציה ימנית: זכות ההתנחלות.

מאחר שממשלת רבין החליטה רק כמה ימים לפני כן לפתוח במשאומתן לשלום

משך אליו את תשומת-הלב. על מסך הטל-וויזיה נראה כמי שמתהלך בין הפולשים כמנהיג בעדתו.

אולם במקום עצמו, זה נראה אחרת. הפולשים קיבלו את פניו בסבר פנים יפות רק כל עוד היה קיצוני כמוהם. ברגע שהציע פשרות — נהרס מעמורו.

חלק מן הפולשים חשדו בו שהוא רוצה לרכב עליהם ולנצל אותם, כדי להפיק מהם הון פוליטי. לא היה להם שום חשק להיות מנוצלים על-ידו, או על-ידי חבריו. בגין עצמו נכנס להרפתקה תוך חששות כבדים מאד. היה ברור לו כי מיכצע זה — ובעיקר סכנת העימות האלים עם צה"ל — יעורר חשש בקרב הימין המתון, ויגביר את הכוחות המאיימים לפוצץ את הליכוד.

הליכוד:

חשבונות פרטיים

חששות אלה הוכיחו את עצמם כנכונים גים חיש מהר. בתוך הליכוד ישנה קבוצה קטנה אך חשובה המבקשת לפרק, כדי שהליברלים ובעלי-בריתם יוכלו להציטרף לקואליציה עם מפלגת-העבודה. קבוצה זו כוללת את ראשי עיריות תל-אביב ורמת-גן, וח"כים כמו שניאור זלמן אברמוב ובנימין הלוי. הם נעזרים באמנון רובינשטיין, ראש קבוצת הפרופסורים ש"הקימה את "תנועת שינוי", ובעיתון הארץ. גם ל"ע"ת תנועת שולמית אלוני פוזלים לעברם, מתוך תיקווה להקים גוש ימני מתון גדול, שיוכל להיות שותף בקואליציה ובחלוקת השלטון.

בשביל כל אלה, היתה הפלישה לסבס"טיה מתנה מן השמיים. המיכצע העמיד את בגין וחבריו ככת קיצונית חסרת-תקנה. המוכנה לחולל הפיכה במדינה ולהפך את החוק. הוא העלה מחדש תמונות מימי אלטלינה, ההפגנות נגד הכנסת על רקע פרשת השילומים, ותהלוכות-האופנועים. אפילו המנהיגות הליברלית הרשמית, השר מרת על בריתה עם בגין, התרגזה ו"נגד-המה" מפני שלא נמסר לה מראש על המיכצע.

כל זה היה ברור לבגין מראש — והקטין את שימחתו על המיכצע הגדול השיחורר ארץ-ישראל.

הדבר השפיע גם על שאר מנהיגי הליכוד. כל אחד מהם עשה את חשבונו הפרטי והתנהג על פיו:

שמואל תמיר רץ תחילה קדימה, כדי לתפוס את הכותרת יחד עם בגין. אך משנתברר לו שהוא עלול להצטייר כאור קיצוני מדי, ולאבד את הקשר עם הליברלים, נתקף התקפה בתל-יריגילה של צניעות. הוא "הוריד את הפרופיל", השתק, כימעט ולא נראה בשטה, ובסוף אף קרא להימנע מעימות עם צה"ל.

גאולה כהן בסבסטיה, ליד שלם, ברזנים הבאים

14

כי בראשית שנות ה-40' היה הגבר ה-ממוקד, בעל הפנים הנמרצות שהוכרו במיקצת את פני זאב ז'בוטינסקי, בשיא זוהרו. הוא גודע כנואם מזהיר ומשכנע, ככותב מאמרים אינטלקטואליים מבריי-קים. וכמי שעבד עם ז'בוטינסקי ב"שילי-טון בית"ר" בחוף-לארץ, היה לו גם ייחוס. הוא היה לכל הדיעות, כוכב עולה.

לא לשבור. כאדם הגיוני, הסיק לו-בוצקי בראשית שנות ה-40' כי בארץ אין עתיד לתנועה הרביוניסטית, מכיוון ש-היא מנותקת מן הורם המרכזי של היי-שוב. לכן יצא בסיסמה מהפכנית: להצ-טרף ליישוב המאורגן, ובעיקר להסתדרות הכללית, שהיתה מוקד הכוח ביישוב. גם זה וגם זה היה טרף בעיני חסידיו ז'בו-טינסקי, שזכרו את קריאת רבם: "כן, לשבור!" (את ההסתדרות).

באמצע שנות ה-40' פרש לובוצקי מן המפלגה הרביוניסטית, הקים תנועה משלו: תנועת-העם. זו היתה הדגם הר-מקורי של כל תנועות השינוי שבאו בר-רבות הימים: קבוצה של אינטלקטואלים, מאמרים נוקבים, אסיפות-עם מלאות ב-בית-העם התלאביבי, מנהיג מרשים.

הוא הצליח אפילו להיבחר למוסדות הר-יישוב, בשם תנועה זו. במשך זמן קצר הופיע בכותרות העיתונות.

הכת הסגורה. אולם חיש-מהר נעלם החידוש, קהה הזוהר, ונסתבר כי מאחורי התנועה החדשה לא עומד דבר.

התנועה הרביוניסטית התחזקה בעיק-בות עלילות המחלחלה, ועם קום המדינה

חוכרי-חופים דגון
על חשבון העיריה

התרכזה בתנועת-החירות החדשה, בהנהגת מנחם בגין. לובוצקי, שהתיידד עם אליע-זר ליבנה ועם כמה מן הנסקנים האחרים של מפא"י, המשיך בדרכו והגיע, לבדו, אל מפלגה זו.

אפשר היה לצפות לכך שאיש כה מבר-יקי, שהוסיף למפא"י נימה חדשה, יעלה בה לגדולה. אולם קרה ההיפך. בראש מפא"י עמדה כת סגורה של עסקנים, ש-עבדו יחד במשך דור. הם התייחסו לרביני-יוניסט שנזחלם להם בחשד ובזלזול.

לא כדאי לעבור. תחילה נתנו לו לערוך את עיתון-הערב החדש שהקימה המפלגה, הדור, שנעד להתחרות בשי-הצהרונים הימניים האנטי-ממשלתיים — מעריב וידיעות אחרונות. אולם היה זה מיבצע כושל מראשיתו. הציבור לא רצה בצהרון מיפלגתי. הדור גסס ומת.

היתה זו מהלומה נוספת ליוקרתו של לובוצקי. הוא נקלט במשרד-החוץ, שינה את שמו לאליאב, וזה בכמה תפקידים מישניים בחו"ל, אך לא חדר לצמרת. ל-בסוף נשלח כקומיסאר פוליטי של מפא"י לרשות-השידור.

כאשר מת בנימין אליאב השבוע, בגיל 65, זכרו רק מעטים כי היה פעם מנהיג מבריק ומבטח. הלך שובע מדרך חייו, לגבי עסקנים אחרים, היה ברור: בישראל לא כדאי לעבור ממפלגה למפלגה.

דולצ'ין: צפוייה ירידה

ג'וזבר דולצ'ין
מדא"ג

בהכנסות

המגבית

היהודית

"אני מודאג יותר מן המצב הכלכלי מאשר מן המצב הביטחוני. הגירעון הר-מיסחרי השנה מגיע ל-3.5 מיליארד דולר, ואנו יכולים לכסות בקושי את מחצית הר-סכום" — אומר ג'וזבר הסוכנות היהודית אריה דולצ'ין.

לדבריו, המצב הכלכלי בעולם קשה ביותר, ואם לא ישתפר, תרדנה הכנסות המגבית. בשנה שעברה היתה מגבית שיא של 1.1 מיליארד דולר, כולל מגבית הר-מלחמה. אולם יש פיגור של 200 מיליון דולר בתשלום התחייבויות של מגבית-חירום זו. לבד מפיגור זה יש עוד 300 מיליון דולר התחייבויות של המגבית מן השנה שעברה, שעדיין לא הגיע מועד פירעונו.

אל 500 מיליון דולר חובות אלה יש להוסיף עוד 100 מיליון דולר התחייבויות ממגבית השנה, שהחלה במרץ. הכוונה היא לגבות השנה 700 מיליון דולר, אולם רק בנובמבר תתקבל תמונה אם ניתן יהיה להגיע לסכום זה.

דולצ'ין סבור כי המצב הכלכלי יתן אותותיו עוד יותר במגבית של השנה הבאה, שכן מדי-שנה תורמים מריווחי השנה החולפת.

שחיתות בבינוי ביטחוני

מחירה למעלה מ-10 אלפים לירות, על-ידי פיצול ההזמנה למיספר הזמנות — כל אחת קטנה מעשרת אלפים לירות. שילטונות הצבא התחייבו בפני הוועדה לשים קץ לנוהל פסול זה. כן הודיע אנף-האפסנאות של צה"ל על הקמת יחידה לפיקוח על עבודות-בינוי.

פרי סיני

בישראל

חובבי המעדן הסיני ליציה, יכולים להשיגו עכשיו מתוצרת מקומית. הליציה הוא פרי סיני המוגש בסיום ארוחות ב-מיסעדות סיניות. בישראל ניתן היה ל-השיגו עד כה רק בקופסאות-שימורים, או בכמויות מוגבלות, מגידולים בקיבוצי הצפון.

לפני כמה ימים הופיע בשוק מעדן זה בצורה טבעית, במחיר של 8 לירות לסלסלה המכילה כ-15 פירות, בכמויות לשיווק מיסחרי. הליציה מגודל עתה בישראל על-ידי מטעי "מרכז וולקני", תחנת-הניסיונות החקלאית בבית-דגן.

6.1 ל"י לדולר

שר-התיירות משה קול הציע מלונ-אים תמריץ מידי של 1.9 לירות לדולר, לעומת התמריץ הכללי במשק, של כ-90 אגורות. ההצעה נועדה להקל על משבר המלונאות, הנגרם בגלל הירידה בתיי-רות. השר קול הוסיף כי החל משנת 1975 יינתן להם תמריץ של 2.2 לירות לכל דולר. הצעה נמסרה בשיבה סגורה של ראשי המלונאות שמואל פדרמן, ד"ר קורט ליכט ויצחק בלז, יחד עם ראשי משרד-התיירות.

התוצאה הראשונה של הגדלת התמרי-צים: המלונאים יפסיקו את מסעם למען התרת טיסות-שכר לישראל.

מנכ"ל גיבתון
לנסוע

הבורסה מחונכלת

למתחרים

ראשי בורסת היהלומים ברמת-גן מוני-עים ממייסד הבורסה המיתחרה, בן-ציון מוניץ, להיכנס לבית-הבורסה. מוניץ מחזיק בתעודה של עובד אצל חבר הבורסה ברמת-גן, וזכאי לכניסה ויציאה. הוא היה נכנס ויוצא תמיד ב-אין-מפריע, עד שרעיון הקמת הבורסה המתחרה הפך לריאלי, ומוזה שבוע מוני-עים ממנו את הכניסה לבניין.

קופת חולים

מכרה מיגרש

עיריית תל-אביב קנתה מקופת-חולים של ההסתדרות מיגרש ברחוב מזא"ה בתל-אביב, בסכום של 1.85 מיליון לירות. המיגרש נמצא ליד בית-החולים "הדסה". העירייה תקנה גם מיגרש סמוך נוסף, ו-שני המיגרשים ישמשו להרחבת "הדסה".

טקסטיל ראלה למכירה

ועדת-הכספים של הכנסת דנה במיפעל "טקסטיל-רמלה", שהסתבך בקשיים כס-פיים. המיפעל הוקם על-ידי יוזמים דרום-אפריקאיים, וקיבל מממשלת ישראל הל-וואה בסך מיליון וחצי לירות ועוד מענק של חצי מיליון לירות. הפסדי המיפעל הגיעו ל-3.5 מיליון לירות. הוועדה דנה בכמה הצעות של קונים פוטנציאליים.

זנבר נגד

מירון ומלמד

מקורביו של נגיד בנק-ישראל, משה זנבר מספרים כי הוא יצא למלחמה כלכלית נגד ח"כ אברהם מלמד ונגד עורך-הדין אליהו מירון. מלמד, החבר בוועדת-הכספים של הכנסת, היה ידיו הטוב ביותר של הנגיד. אך דרך טיפולו של זנבר ב"בנק-בריטניה" הפכה את מלמד למתנגדו החריף ביותר. ואילו מירון מי-צג את בעלי "בנק בריטניה" כעורך-דין. מקורביו של זנבר מספרים כי הורה לבנקים לבדוק את מצב המוסדות הכל-כליים של המפד"ל, אותם מנהל מלמד. ניסיון של זנבר להדיח את מירון מ-מועצת מנהלי "בנק-המזרחי" נכשל ב-שבוע שעבר. מנהיג המפד"ל יצחק רפ-

פרקדיט מירון
לחדש

אל הפעיל לחצים בשם הנגיד על ראשי המפד"ל, כי ידווחו את עורך-הדין מירון מהנהלת הבנק. רפאל אף נפגש עם מנכ"ל הבנק אהרון מאיר, שהיה צריך להציע זאת בשיבת מועצת-המנהלים של הבנק בשבוע שעבר. מועצת-המנהלים מורכבת מחציתה מנציגי-ציבור, ומחציתה מנציגי הסיעות במפד"ל, כאשר מירון מייצג את סיעתו של זרח ורזה-פטיג. לפני הישיבה הודיעו לרפאל כי סיעת "למפנח", הי-שולטת במוסדות הכלכליים של המפד"ל (ראשה הוא אברהם מלמד), לא תיתן ידה להדחה, ורפאל נסוג מהתוכנית.

השילטון במדינה

16

היעד המבוצר נגד ממשלת ישראל: תחנת סבסטיה ביום הששי בבוקר

הקרב על סבסטיה

הגדרות הכימיעטי-שלמים שהוקמו עוד ב־ זמן הבריטים. מתנחלים אחרים בודקים את קירו של הרעוע יותר מבין שני המיב־ גים, בן שתי הקומות, עוקרים מיספר אבני־ יסוד בעזרת מוטות ברזל ומודיעים אחר־ כך: "הקיר רעוע, זה בסדר". מאוחר יותר השמיעו המתנחלים את האיום הראשון שלהם: "כאן

מעידה על כך. אהבת ציון — שם־הצופן של המתנחלים. אהבת ישראל — שם־ הצופן של המרכז בירושלים. המתנחלים פונים לתפילה הראשונה, ב־ מה שהם מכנים "שוב־הקבע החדש של־ נו". תפילת־המינחה שלהם הוקדמה. אח־ רים ממחרים להקים את האוהלים, למתוח גדרות־תייל על המורד של הטראסה, ליד

מכשיר־קשר, המוצב בבית פרטי בירד־ שלים, מצפף, "אהבת ישראל כאן אהבת ציון. אהבת ישראל כאן אהבת ציון. בר־ ול".

הצעירים הניצבים סביב מכשיר־הקשר פורצים בקריאות־שימחה נרגשות. המת־ נחלים הגיעו ליעדם. מילת־הקוד "ברזל"

ררים ויכוחים. כשלוסעי המכוניות ה־ ראשונה נמאס להתווכח והם ממשיכים לנסוע, למרות ההוראות של החיילים, מסתבר לשאר הנהגים כי "לא קורה כלום", והם ממשיכים לנסוע ומצפפים על החיילים.

יום ה', שעה 1850

אותם מתנחלים אשר בכל זאת עוכבו, על־ידי המחסום, בעיקר החל מהיום השני של ההתנחלות, הלכו ברגל מיספר קילומטרים, כשהם משאירים מאחריהם את המכוניות ליד המחסומים, מתפצלים לקבוצות קטנות ומגיעים לסבסטיה.

מתנחלים ללא מחסום

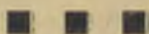
המחסומים שהוקמו בדרכים המובילות ל־ סבסטיה, מיספר סלעי אבן ושתי חביות מונחים על מחצית כביש, ליד כל אחד מהם יחידת חיילים קטנה, לא הפריעו לארבעת השיירות של המתנחלים להגיע ליעדם, בארבע שיירות גדולות בהן משאיות ורכב פרטי.

מחסום ללא תכלית

הגננת הורידה את ה שיעשו פיפי, וגילתה

מקום. מנחם בגין מגיע עם עוזרו יחיאל קד
ועם ח"כ גאולה כהן ואריק שרון. צעירי המט
ח"כ זבולון המר ויהודה בן-מאיר, ממארגני ז
נחלות, נמצאים כבר שם. מצטרפים אליהם ז
המרכז החופשי שמואל תמיר, אליעזר שוסטק ז
אולמרט. המסרבים להצהיר הצהרות. ח"כ ז
יוחנן בדר, חיים לנדאו ומתתיהו דרובלוס,
ע"מ אמנון לין. הח"כ הליברלי פסח גרופר מגי
מקום, ומסביר כי הוא בא בתוקף תפקידו ז
מראשי ההתיישבות החקלאית של הליכוד. גם
אברהם ורדיגר מהחזית התורתית, מעורר ה
בבואו.

ח"כ יצחק מודעי, ממנהלי רבגון לשעבר, מ
לשווא ליד קפה סקאלה בתל-אביב, לידיד שה
לו טרמפ למקום.

יום ה', שעה 2010

כוחות צה"ל מגיעים למקום.

סיירת מובחרת של הצבא. מגיע במשאיות בראי
של קצין. הם יורדים מהמשאיות על הכביש הר

חלק חשוב ביותר
של המתנחלים היו
למקום יחד עם הגננות שלהם, ובאחד מאיומי ה

ילדים נושק

מאחר שהדרך חסומה עליידי מכוניות
המתנחלים.

החיילים שוכבים לנוח בחורשה שליד
הכביש, ואילו מפקדם מתקדם עם הגיפ
שלו לעבר המתנחלים מסתלק לאחר שי
זה עם כמה ממכריו מקרב האישים שבי
מקום.

מאוחר יותר מגיע מפקד מחוז ירושלים,
אלי"מ זאב עופר, מי שהיה פקדו של
אריק שרון. השניים לוחצים ידיים, אולם
במהרה מתפתח ביניהם דיו-דברים חריף,
כאשר דווקא עופר הוא המתון יותר. אריק
מתלונן בפני עופר על כי לא ניתן לחברי
הכנסת ולעיתונאים מעבר חופשי. עופר:
„לצערי קיבלנו עכשיו הוראה להחזיר כני
סת אישים ועיתונאים.”

„שהח”כים

יסתלקו!”

עופר מסתלק מהמקום ומשאיר שני
קצינים, רביסרן יוסי פורת וסגן
שמיל, לפקד על הכוח. שמיל מסתבך עם
המתנחלים בריב. „לא מעניין אותי מי
צודק,” טוען שמיל, „אני רק יודע שעכשיו

צ'כי לחייל

לעומת הנשק האוטומטי של המתנחל, נושא
חייל צה"ל המוצב באחד המחטומים, אשר
תפקידו היה למנוע בעד המתנחלים להגיע לסבסטיה — רובה צ'כי מיושן.

שרי-הביטחון. ארבעה צעירים מניחים על
ידיהם שלשלאות ברזל מבהיקות, ומניחים
את הידיים על קיר הרוס. לאחר שזולמו
עליידי צלם חובב מקרב הקבוצה עצמה,
הסירו את השלשלאות. אותה תמונה עצמה
חזרה למחרת היום, כשערב-רב של צלמי
עיתונות מצלם אותם מכל זווית אפשרית.

הח”כים

מגיעים

ח ברייכנסת שידעו על המועד והי
ז יעד במדויק, מתחילים להגיע ל

הקצין המחייך

עופר, מפקד מחוז ירושלים, בילה במקום
רבע-שעה ומיהר להסתלק אחרי ריב-שפ
תיים חריף עם חבר הכנסת אריק שרון.

קלציניקוב למורד

אחד המתנחלים
עומד להניח
תפילין, כשהוא נושא על כתפו קלציניקוב טעון.

יחד בשומרון

ארבע משאיות הביאו עמן בדרכי עפר אוהלים, גדרות,
קונצרטיות של תייל, מבלי שאיש יעצור בעדם. מיד
עם הגיעם למקום, עוד לפני התפילה, מיהרו המתנחלים להקים את האוהלים והגדר.

שינה, מיים ומוזן.

(המשך מעמוד 17)

יום ה', שעה 1920

שרי-הביטחון שימעון פרס מורה למוז
כירתו, אביבה, להשיג את משה דיין ב
טלפון. דיין אינו נמצא באותו רגע בביתו,
אולם כעבור חמש דקות מצליחים לאתר
אותו בבית ידידים. לדברי מקורבי פרס,
סיפר השר לדיין על ההתנחלות. דיין מס
תפק באמירה ש„כדאי להגיע עם המתנח
לים להסדר, כדי למנוע מכות בינם לבין
חיילים. אם זה לא יסתדר,” אומר דיין,
„צריך להשפיע על המתנחלים לרדת בש
קט.”

באותה עת הצטופפו בשטח תחנת הרכ
בת של סבסטיה כ-2500 איש. „פיקניק
המוני,” כפי שהגדיר זאת מאוחר יותר

תהיה מצדה חדשה. אנו נתבצר בכניין. אם
יסתערו עלי, הוא יתמוטט והנשים והיל
דים עלולים להיהרג. דמם יהיה בראשה
של הממשלה.” מתנחלים אחרים ממחרים
להציב את מכוניותיהם כך ששום כלי
רכב לא יוכל להיכנס למקום. תחנת-הרכ
בת של סבסטיה מבוצרת לחלוטין.

בינתיים זורמים למקום מאות רבות של
מתנחלים. „לא האמנו שנצליח להגיע,”
אומר בני אהרון מירושלים, „בכלל לא
היינו צריכים להגיע. נסענו כדי להתגר
לות, למשוך את תשומת-הלב של צה”ל
כדי שלא ירגיש בשיירה של המתנחלים
באמת.” ואמנם, כימעט אף אחד מהמת
נחלים לא היה מצויד באמצעים מינימי
ליים לשהייה ארוכה, כגון כלירחצה, כלי

עומות מהמכונות כדי

השביל שהוביל ליעד

היינו צריכים להתאמן, כדי להתכונן ל-מלחמה, ובמקום זה אנחנו מתעסקים ב-שטיות שלכם."

יום ה', שעה 2100

בקרב המתנחלים פורחות השמועות. מספרים כי הסירת מתארגנת כדי להוריד אותם מהמקום בכוון. היה מי שדאג לספר כי ראה מיכלים של גז מדמיע במשאיות החיילים.

שמועה אחרת אומרת, כי שריהביטחון שימעון פרס עומד להגיע בכל רגע. אחרים מוכנים להישבע כי ראו בדרכם ל-מקום את משה דיין נוסע.

יכול ששובר הזמן, פג המתח. האישים וחברי הכנסת מסתלקים מהמקום בבור דדת. כמה מאות מתנחלים עוזבים גם הם. הנישאים מתקבצים סביב הרב משה צבי נריה לשיעור בהלכה. אחרים מוצאים להם פינה באוהלים, כמיכנים הנטושים או

זערכת כוח האדם ו'לדים. הם הובאו חלים כנגד המ-שלה נאמר כי הם יתבצרו עם הילדים בבניין הרעוע, ואם ינסו לפנות אותם בכוח, תהיה מצדה שנייה, ויש סכנה שהילדים והנשים ייפגעו. בתמונה: הגנות רוחצות את התינוקות בגיגית, בשטח הפתוח.

בגין מתכופף

בדרכו משיבת מזכירות המתנחלים, אותה התבקש בגין לעזוב, ועובר תחת גדר ההתנחלות אותה פרשו ה-מתנחלים להפריד בין חברי המזכירות והאנשים החשובים לבין יתר המתנחלים. היו רבים שטענו כי בגין ושאר חברי הכנסת רק מחבלים בניסיון ההתנחלות, ומזיקים לו.

עת שריהביטחון: המתנחלים יעברו ל-מחנה הצבאי מחנה יוסף, הנמצא כ-12 קילומטרים מזרחית לשכם. בכיוון גשר דאמיה. המחנה נמצא בעומק של 8 עד 10 קילומטרים בשטח ירדן לפי תוכנית אלון, מסביב בגין למתנחלים.

בתוך המכונות, כדי לחטוף את תנומת הלילה.

מחכים

לחוליות חבלה

ה מזכירות מתכנסת הרחק מהמון העם, בפינה מרוחקת, ושומרים מוג-עים אפילו מהמתנחלים עצמם לגשת למז-כירות שלהם.

מתגלעות הפרצות הראשונות בקרב ה-מתנחלים עצמם. אחדים מהם טוענים כי ההתייצבות של חברי הכנסת, מסוג מסור יים" תפריע להתנחלות. יש כאלה המצי-עים לבקש מכל חברי הכנסת, לבד מהמר ובן-מאיר, לעזוב את השטח.

מתארגנת שמירה, בה לוקחות חלק גם הבחורות מבין המתנחלים. השומרים מס-תובכים סביב המחנה ועל הכביש הראשי. שמענו שהתארגנו חוליות חבלה בשכם, לתקוף אותנו, מספר רמי בריקר, אחד השומרים, ואנחנו ממתינים להם.

יום ו', שעה 0900

מסוק חג מעל למחנה ההתנחלות, בתוכו ראש-המשלה יצחק רבין ושרי הביטחון שימעון פרס. בעוד שפרס מבדוח ומתח-כם, סברי-פניו של רבין חמור, והוא כימי עט שאינו מוציא מילה מפיו.

בגין מגיע לסבסטיה, לאחר שבילה את הלילה בביתו, ומבשר למתנחלים את הצ-

תפילה

מתנחל דתי מתפלל ב-בוקר הראשון. מימין: מתנחלות ישנות בליל שבת על הארץ

בינתיים מוקמים במקום שני מוסדות חשובים: בית-כנסת וסניף של תנועת הנוער בני עקיבא. המתנחלים טורחים לנקות את השטח, לסדרו, להקים מיטבה ולתקוע שלטים שונים המצביעים על הת-יישובים.

דויד רוזנצווייג, מתנחל מרחובות, נוטל מחברת וקורא ברמקול לעבר המתנחלים: „הגדולים הולכים למכור אותנו. אני מקים התנחלות חדשה ליד שכם, אם יעזבו את המקום כאן. מי שרוצה, יכול להירשם אצלי!” עשרות צעירים מצוטפים סביבו ונרשמים.

„הוא מוכר אותנו!”

משה שמיר וצבי שילוח, מראשי ארץ-ישראל השלימה, מתווכים בין המתנחלים למנהל בגין, היושב מבודד על גדר-אבן נמוכה, ליד רעייתו ובנו. נראה כי הקרע בין המתנחלים לבין מנהיג הל-י כוד הוא סופי, ומילים כמו „הוא מוכר אותנו” נשמעות מכל עבר.

בגין עומד לגשת למזכירות היושבת תחת עץ אקליפטוס גדול, אולם בדרך הוא נתפס על-ידי צוות טלוויזיה זר, מיישר את חולצתו ומעניק ראיון.

לקראת הצהריים יוצאים ארבעת חברי-כנסת, שקיבלו הסמכה לכך מאת המתנח-לים — בגין, המר, ברמיר והורביץ — לפגישה עם שימרון פרס, שתואמה קודם לכן דרך מכשיר-הקשר של צה”ל.

הסיירת מטפסת על המשאית ונוסעת מהמקום. בשטח נשארת פלוגת-חיילים

עליזות

מתנחל מובל לאוטובוס על-ידי קצין וחיל כש-על פני שלושתם חיוך רחב, המעיד על היחסים בין החיילים לבין המפונים.

קטנה, העוזרת למתנחלים לפקח על תגור עת המכוניות.

יום ו', שעה 1000

הממשלה מתכנסת בירושלים. השרים מספרים אחד-אחד כי מעולם לא היתה ישיבת-משלה כה מתוחה כמו זו. ויקטור שמ”טוב ומשה קול מתנחלים על שימרון פרס, על שהציע את הצעת-הפשי-רה של מתנה יוסף למתנחלים, וכן על כך שצה”ל לא הצליח למנוע בעד המת-נחלים להגיע לסבסטיה. פרס מגייס לעז-רתו את האלוף רפאל ורדי, מתאם צה”ל בשטחים, המסביר באופן מגומגם כיצד ומדוע לא הצליחו למנוע מהשיירות להגיע לסבסטיה.

יהודי עמוך טלית נגדר על הארץ בשיא פעולת הפינוי - כאשר קולות תפילה מתערבבים בזעקות מחאה

שר-המישפטים חיים צדוק, הידוע ב-דרך כלל כמתון ופשרן, מתנפל ב-התרגשות על פרס, ואז עונה לו שר-הביטחון בנימית איום: „אתה יכול לבחור לעצמך שר-ביטחון אחר.” שולמית אלזני מעירה הערה מתונה על איידיעתו של צה”ל על ההתנחלות שהיתה צפויה. גד יעקובי מפליט שני מישפטים, מבקש לא להגזים, וכן עושה גם שלמה הילל.

רק לא

מישטרה

פרס מציע שאם יוחלט לפנות את ה-מתנחלים, תעשה זאת מישטרת יש-ראל, ולא צה”ל. אולם הצעתו נדחתה מייד על-ידי שר-המישטרה וראש-הממשלה.

יום ו', שעה 1500

פרס נפגש עם ארבעה חברי-הכנסת השליחים, ומודיע להם כי הממשלה החי-ליטה שלא להסכים לרעיון מחנה-יוסף, ולא לנהל משא-ומתן עם המתנחלים עד שלא יפנו את השטח.

בינתיים ממתינים המתנחלים ב-
שכם להודעה מארבעת חברי הכנסת
על הפגישה עם פרס, דרך הקשר של ה-
צבא, אולם ההודעה מתמהמהת. אט"א
מתחיל להתרוקן המחנה, ועם כניסת ה-
שבת נשארים בו כ-250 איש בלבד. קבוצות
אחרות של אוהדים מנסות להגיע
למקום, ונעצרות על ידי ממשרות צה"ל,
שקיבלו רק באותה שעה עצמה הוראה
להיות תקיפים יותר. אוטובוס שכור של
אג"ד ובו מתנחלי קריית-ארבע נעצר על-
ידי המישמר. מחליט להישמע להוראות
החיילים ולנסוע חזרה. 50 נוסעיו יורדים
מהאוטובוס ונשכבים על קירוש השם ועל
הכביש, לפני גלגליו, כדי שלא יוכל להס-
תובב ולחזור. מפקד המישמר, בדרגת סמל,
נבהל, ומתיר לאוטובוס להמשיך.

צורר

באוור

קבוצה אחרת של אוהדים מרמת-
גמישים ומנוב בגולן, מנסה להתחכם,
עם המישמר המוצב ליד אחד המחסומים,
ולנסוע דרך שביל צדדי. אחד החיילים
מרוקן מחסנית עוזי באוויר, והאוהדים
חוזרים על עקביהם.

ליטור חייל מנסה לשכנע בדרך-
נועם את אחד המתנחלים
שילעה לאוטובוס, כשחייל אחר עוזר לו.

חיבוק חייל מחבק את אחד המת-
נחלים, מוביל אותו לאוטו-
בוס כשחייו על פניו, בעוד שהמתנחל שר-

תפילת הסרב

לדי להרוויח זמן, התארגנו ה-
גברים שבין המתנחלים לתפ-
לה, בעוד מנהיגיהם ביקשו מהרמטכ"ל לא לפנות את המתפ-

יום ו', שעה 1600

התנחלות נוספת קמה. השנייה תוך 48
שעות. התנחלות נח"ל-אריק. בשטח ה-
חוזה החקלאית השייכת לח"כ אריק שרון.
ליד העיירה שדרות. כ-150 חברי קיבוצי
הסביבה, מוקד וצעירים מתליאביב ורחרי
בות, מממשים את איום-הבדיחה של ח"כ
מאיר פעלי, שהתפרסם לאחר ההתנחלות
הראשונה שנעשתה ליד שכם. כי במידה
שתיערך עוד התנחלות בשומרון, יתנחלו
הם בחוותו של אריק.

אריק עצמו איננו, ועובדי החווה תוהים
כיצד לנהוג. ליתר ביטחון מוזמנת המיש-
רת. שעה אחר-כך מצליחים המתנחלים
להרגיז את מרדכי ("מוטי") לוי, נהגו ה-
אישי של אריק במילחמה האחרונה. לוי
לוקח ג'יפ ומסתער עימו על המתנחלים
כשהוא רומס בדרכו שלטים, ציודניות ו-
כימט שדרס צעירה. לאחר שהוא מורד
מהג'יפ, ממשיך להשתולל ולחבוט במת-
נחלים. כשהם מתנפלים עליו, נשמעת לפ-
תע זעקת-שבר. הגלוי הימנית של מוטי
נשברה. צעקותיהם של שאר עובדי ה-
חוזה: "הוא נכה צה"ל!" מבהילות את
מתנחלי השמאל. אחר-כך מתברר כי מוטי
אמנם שבר אותה רגל עצמה לפני שאריק
שלש לעברה השני של תעלת סואץ, כי
מילחמה האחרונה.

מי צריך

צרות אמיתיות?

א מבודנם מוזמן, ומוטי מוסע בו ל-
בית-החולים, יחד עם שומר שאונו
נושבה על ידי צעירה מקרב המפגינים.
בשעה שש לערך מגיע אריק עם רעייתו
לילי ובניו למקום ההתנחלות. אריק מחייך
לעבר העיתונאים שבמקום, וממשיך לכיוון
משרדי החווה. כעבור כשעה הוא עוזב
את החווה, אולם אשתו לילי חוזרת עם
כמה עובדים שלה אל המפגינים, ומתחילה
להשתולל. קורעת כריות ודגל אדום ש-
הונף קודם לכן על ידי המפגינים על אחד
הבניינים. איש מהמפגינים לא מתקרב
אלה. "אנחנו צריכים צרות אמיתיות עם
אריק?" שואל אחד מהם.

באותה עת, בעבר השני של מפת ההת-
נחלות נפגש מושל שכם עם ראש עיריית
שכם, ומבטיח לו כי המתנחלים בסבסטיה
יורחקו מהמקום, לא יאחר מיום שני.
מתנחלי סבסטיה מתחילים להתכונן ל-
קבלת השבת. הם מכינים את ערוב ה-
חצרות והתחומים, ומנסים לאלתר תבשי-
לים לשבת. תורנות השמירה בוטלה.

שבת, שעה 1000

באחת הפגנות מתארגנת הרצאה על
האיזור, מפי שני מדריכים לידעתי-הארץ.
קבוצה בת 30 מתנחלים, רובם בחורות,
יוצאים לטיול אל האתר ההיסטורי אשר
בתל-שומרון העתיקה.

ללים, ולהמתין עד סיום התפילה. לאחר שסיימו להתפלל, פתחו
המתנחלים בשירה ובריקודים טוענים, כשהם דבוקים זה לזה,
כדי להקשות על החיילים לפנותם אל תוך האוטובוסים הממתנים.

בשעות הצהריים זוכים המתנחלים
לביקור. מוכתר הכפר סבסטיה, רשדי
עבד-אל-האדי-צועד ברגל קילומטר שלם,
מהכפר שלו אל מחנה המתנחלים, כדי
"לא להרגיז את היהודים הדתיים". למרות
צעד זה של נימוס, חריפים דברי המוכתר
אל המתנחלים המתגודדים סביבו: "אתם
אינכם יכולים לחרוש ולנסוע באדמה שאי-
נה שייכת לכם, למרות שעכשיו אתם כוב-
שים ואדוניה."

הכנעני לא

מבין כלום

מ יספר מתנחלים מנסים לספר לו
על הזכות ההיסטורית שלנו. כשהדבר
אינו עולה בידיהם, הם פותרים את הבעיה
ב"בואו נעזוב אותו, הוא לא מבין כלום.
הכנעני הזה," ומניחים את האורח לנפשו.

שבת, שעה 1530

יחידה חדשה של צה"ל מגיעה לשטח
ומתפרסת על הכביש הראשי. אלה הם
חניכי קורס-טיירונות מיוחד הנערך לעו-
רים חדשים. החיילים מקימים מחנה של
אוהל-סיירים בחורשה שליד הכביש, ו-
עורכים פטרולים סביב מחנה-המתנחלים.
כמה ממארגני ההתנחלות יוצאים לעשות

הוראת

פינוי

ב שעה 10.00 מגיע למקום מושל
איזור יהודה והשומרון, תת-אלוף אריה
שלי, המודיע למתנחלים: "לצערי הרב
קיבלנו הוראה לפנות אתכם היום." המתח
עולה שוב. המתנחלים חוששים כי יפונו
באמצע יום הצום.

בין מהדורות-חדשות אחת לשנייה, אומ-
רים המתנחלים קינות, התלהבותם שוקעת
(המשך בעמוד 24)

איש צועק

רק במיקרים בודדים התנפלו המפונים על החיילים בצעקות,
כאשר הללו באו לקחת אותם ולהעמיס אותם על האוטובו-
טים. התמונה השכיחה ביותר היתה של ארבעה חיילים נושאים מתנחל בידיו וברגליו.

..לא נכון שהוא הוציא עלי חצי מיליון לירות -

הוא לא קנה לי אפילו טבעת יהלום אחת!"

מעט מאוד חשודים זוכים לכך ש- צעירה בלונדית יפהפייה, חטובת- גיורה, בעלת חוטם סולד ושפתיים חוש-ניות כמו שולי חנני, תבוא לעודד אותם כשהם ניצבים בתא הגאשמים, מול הש"ר פט. אחד מאלה שזכו לכך היה משה מל-כה, קצין-ביטחון בדואר-חבילות, אשר נח-שד יחד עם גיסו מנפרד מיארוניק וידידו גיסים בוחניק, בגניבת היהלומים הגדולה ביותר שנעשתה אי-פעם בארץ-ישראל - גניבת יהלומים בערך כולל של 12 מיליון דולר.

פרשת גניבת היהלומים, אשר בחל-קה הודה כבר מלכה, הסעירה בשבור עות האחרונים את העולם התחתון וה-מיסטר כאחד, לא רק בגלל היקפה אלא גם משום שסביבה התגלחה פרשת שוחד, אשר החקירה בה עדיין לא הסתיימה, של רב-סמל שלמה צרפתי ממטה מחוז תל-אביב, הטוען כי בעסקת-השוחד מעורב גם עפקדו, קצין בכיר במדור המרכזי של מיש-טרת תל-אביב.

אך הסערות סביב מעצרו של משה מלכה לא מנעו את חברתו, שולי חנני, לבוא לבית המישפט ולעודד אותו דווקא ברגעיו הקשים. בעיקבות הופעתה המרשי-

..משה היה מבזבז כסף בצורה ראוותנית, ואמר שהכסף לא חשוב בעיניו"

מה בקרב הקהל הקבוע של פושעים ושוט-רים, שנכח בבית-המישפט, נפוצו מייד שמורות כי שולי זכתה לכך שמלכה יפור עליה מאות אלפי לירות מהסכומים שקיבל עבור היהלומים הגנובים שלו.

טענות אלו מעלות על פניה של שולי חיך גדול: „הכרתי את מלכה בדיוק שלושה שבועות לפני שהוא נעצר“, היא מספרת. „אפילו אם הוא היה רוצה, לא היה יכול להוציא עלי סכומים כליכך גדור לים בתקופה כליכך קצרה. וחוזי מזה, הי-מרוקאים הם קמצנים, והוא לא הוציא עלי יותר ממה שמקובל אצל כל זוג חברים אחר“.

שולי בת ה-19 היא בת-טובים קלאסית. היא מתגוררת עם הוריה ברמת-גן, אביה עובד בקאופרטיב לתחבורה, והיא עצמה מבלה את ימיה בעבודה מאומצת באולפן צילומי התמונות של האחים פרג', ברחוב דינגוף בתל-אביב.

פרשת יחסיה עם מלכה לא היתה הקשר הראשון שלה עם בעלי עבר פלילי. „לפני שנתיים הכרתי בחור נחמד, שותף בחברה קבלנית“, אומרת שולי. „יצאנו שנה שלמה, ורק כשהוא התחיל לדבר על חתונה, עובתי אותו. הייתי אז יותר מדי צעירה בשביל להתחתן. רק אחרי שנפרדנו גודע לי ש-הבחור הזה ישב שלוש שנים בכלא בעוון סחר בסמים“.

בצכא שירתה שולי ארבעה חודשים בליבד, ונאלצה להשתחרר בגלל סיי-בות משפחתיות. אך שיחרורה המוקדם לא מנע ממפקדיה לתת לה אישור על כך שהיתה חיילת למופת, בתקופה הקצרה בה שירתה. בין סוחר-הסמים לשעבר לבין גנב היהלומים, הספיקה שולי להימנות עם המור-עמדות הסופיות בתחרות מלכת המים, לי-השתתף בתחרות מלכת-היופי, ולזכות בתור-אר של מלכת היופי של תל-אביב. תואר זה מגיע לה, ללא ספק, כי שולי היא אחת הנערות היפות ביותר הנראות כיום בעיר הגדולה.

אך הרומן שלה עם משה מלכה היה

כל חושמצי שרת

(המשך מעמוד 9)

לה שנעשתה במטכ"ל (הדלפה לעי-תונות) - עלידי יצחק רבין, או שמא ביוזמת הרמטכ"ל?

עזריאל קרליבך

(מייסד ועורך מעריב)

● אדם מחונן וקשוב זה, שברק שכלו וכישרונו הוא כוחק קר של פלדה ולא חום של אש.

הרצל רוזנבלום

(אז וכיום עורך ידיעות אחרונות)

● שונאנו כנמש.

גידעון רפאל

(כיום שגריר ישראל בלונדון)

● בעיית רפאל היא בעיית חוסר התאם גמור בין מוח ואופי. ● סיפורתי לולטר איתן על תעתיעי גידעון רפאל. ● הסיפור המרובב של גידעון... התככים וההתפרעויות של גידעון רפאל... השניא את עצמו על כל סגל עובדי שגרירות פאריס... קומס נגד עצמו את אנשי-שיחו מהצד שכנגד... הר-תיח את דמם (של יהושע פלמון וזיאמה דיבון)... דגל תמיד בשמי ובסמכותי לכ-סות את תעודותיו. ● אני רואה את כוחו - של גידעון - בעבודת-מטה בעורף, ולא בחופעה נציגותית בחזית. ● (רפאל) בא בהצעה נואלת... מחשבת כסל...

גרשום שוקן

(עורך הארץ, אז וכיום)

● הוא עקשן מופגז, ורגיל להתי-עמר בכל מי שמנסה להטיל עליו מרותו המוסרית. ● (מאמר ראשי בהארץ:) שיא חדש של רישעות ארסית וזדון מושתולל.

אריק שרון

● אריק המפורסם, מפקד הצנחנים, הוא חבר נאמן למיפלגה, אך מלא חרדה להידרדרות הקצונה הצעירה לזר-עות (אחדות העבודה). ● אריק המהולל, שירי ככל מעשי התגמול. ● כל מיבצע הנקמה (פעולתו של מאיר הרציון, ששחט בסכין כמה ערבים מעבר לגבול, אחרי שאחותו עברה את הגבול ונהרגה שם) נערך בעזרתו הפי-עזרה של אריק. ● אריק מושתולל וציוק (אחרי פירסום שמו של מאיר הרציון כמי ש-ביצע את הוועה). ● מעשים אלה (הסבח של הרציון) וההסתה הזאת (נגד הממשלה) הם פרי חילוב... הנה זהו הרחם השוררת בגדור הזה (של אריק).

משה שרת

● אין כל השוואה ביני ובין כל מועמד אחר (לראשות הממשלה) מפאת היכולת לשמש גורם מאחד - בממשלה, בכנסת, במיפלגה, במדינה, בעם, בין בי-ארץ ובין בחו"ל. ● (אם אפרוש מן הממשלה) חוששני כי לא רק המיפלגה - הארץ כולה תתקומם. שכן בי רואים חוגים רחבים מאוד במדינה - ולמעשה גם בגולה - את הערובה לשידטון השכל הישר ויישוב-הדת. ● אין לי ברירה אלא להתאפק - למען כבודי ושלום העניין - להתאפק ולהתאזר בסבלנות, מיקצוע שאני מומחה בו. ● ראיתי את משרד-החוץ, יציר רוחי ובית חיי, נהרב ומתפורר.

יהלומים קורצים בשרתון

נתן אותו לנהג והלך מבלי לקבל עודף. שאלתי אותו מה פתאום, ואז הוא ענה לי שכסף לא חשוב בעיניו. „אבל הוא אף פעם לא קנה לי מתנה. הוא הסתכל פעם על הטבעות שלי, ואמר לי שהן לא מספיק יפות ושלי מגיע שיהיו לי טבעות מיהלומים. אז לא ידעתי שיש לו בכלל קשר ליהלומים. אבל למרות זאת הוא לא נתן לי אפילו טבעת קטנה אחת מתנה.

„הוצאות הכספים שלו והעובדה שהוא גר במלון מפואר, עוררו קצת את סקרנותי. משה לא סיפר לי בכלל על עבודתו כקצין ביטחון בדואר-חבילות. הוא סיפר לי שיש לו חברה לשירותי עיבודיגנות בשם כלנית, שהרוויחה המון כסף, ושעכשיו הוא החליט

בוודאי הסוער ביותר בחייה. „הכרתי את משה בברית-השחייה של מלון שרתון בתל-אביב. הוא היה סתם בחור נחמד, ואז לא היה לי חבר. אני באה כימעט כל יום לבריכה של מלון שרתון, בהפסקת-הצהריים מהעבודה שלי. יש לי דודים שהם בעלי חנות פדני במלון, והם מכניסים אותי לבריכה.

מלכה חזור במרץ רב אחרי שולי. „הוא סיפר לי שהוא מתגורר כבר שנה שלימה במלון, וראיתי באמת שכולם. כולל המנהל לים הגדולים שם, מכירים אותו וחברים שלו. כל היום הוא היה יושב בבריכה, מת-עסק עם התיירות שגרו במלון, בקיצור — בחור עליו.

„התחלנו לצאת, ואז ראיתי שהוא מבזבז המון כסף. עיקר הביילויים שלנו היו בבאר ובמיסעדות של המלון, אם כי לפע-

„הוא השאיר ב. שרתון“
עשדות אלפי ל“,
והמלצרים אמרו לי
שלא אצא איתו.

מים היינו יוצאים לאכול גם בקפה דליה. או לחברים שלו, לראות טלוויזיה, אבל זה הכל.

„הוא היה מבזבז המון כסף בצורה ראוי-תנית, למשל, פעם נסענו במונית, זה היה עוד לפני שהוא רכש לעצמו מכונית, והי-חשבון היה 30 לירות. משה שלף הרצל.

להקפיד את החברה ולחיות על הכסף שהוא הרוויח. „למלכה היתה אומנם חברה בשם כלנית, אולם בבדיקה שערכה המיטרה לאחר ש- הוא נעצר, התברר כי החברה הפסידה למעלה מ-80 אלף לירות, ולכן הוא משך את ידו ממנה.

מלכה הוא גם נכה צה“ל. במיסגרת שרתון הצבאי הוא איבד באימונים את אחת מעיניו. „הוא סיפר לי כי בנוסף

שולי חנני היפהפייה השתתפה בתחרות „מלכת המיס“ בשנת 1971 וזכתה בתואר סגנית רא-שונה של נסיכת הים התיכון. בתחרות מלכת-היופי שנערכה שנה לאחר-מכן, ב-1972 זכתה בתואר מלכת תל-אביב. אך היופי הוא גורל: גנב-היהלומים משה מלכה היה החבר השני שלה בעל עבר פלילי. החבר הראשון שלה יושב שלוש שנים בעוון סחר-סמים.

מלכת תל-אביב

שניהם הלכו הצידה ושוחחו ביניהם בלי שאני אשמע. „אולם לשולי היו בכל זאת סימנים כי משה לא בדיוק כשורה. אך בסערת החיים הטובים שהיו לה עם מלכה, היא פשוט סירבה לשים לב אליהם. „המלצרים בשרתון הכירו אותי, ואחרי שראו שאני יוצאת עם משה, באו אלי ואמרו לי שלא כדאי לי לצאת איתו, וכי הוא לא בשבילי, לא שמתי אליהם לב, אבל אני בטוחה שהם ידעו משהי. בשרתון מסתובבים המון בלשים, ו-אני בטוחה שהם דיווחו למיטרה על הכסף הרב שיש למשה. הוא שילם למלון 70 אלף לירות עבור השהייה במלון והביונונים ש-היו לו שם.

לכסף שהרוויח בכלנית, קיבל גם הרבה כסף פיצויים מהצבא, ולכן הוא יכול להר-שות לעצמו לא לעבוד. „האמנתי לו. למה שלא אמין לו? לא עלה כל על דעתי שהוא מעורב בגניבה או באיזה פשע אחר. פגשתי את אחותו אילנה ואת בעלה מנפרד, החשוד השני,

שהוא אוסטרי, ואפילו יצאנו איתם ערב אחד לאכול. זה היה ערב נחמד, ומהשיחה שלהם אי-אפשר היה להבין בכלל שיש להם עסק של גניבת יהלומים. „את החשוד השלישי, ניסים בוחניק, פגשתי רק פעם אחת בחיי. הוא ניגש אלינו פעם, בזמן שהשתופנו בבריכה של שרתון. משה הציג לי אותו כחבר שלו, ואחרי-כך

אז, הרומן בין שולי למלכה כים-עט שהסתיים עוד לפני שמלכה נעצרה. „תפסתי אותו מתעסק עם שתי תיירות ב-מלון, והודעתי לו שאנחנו גומרים. אמרתי לו כי אני לא מסוגלת להתחלק בבחור שלי עם נשים אחרות.

ב ערב שהוא נעצר, הוא התקשר איתי בטלפון וביקש שנחזור. הוא אמר לי ששתי הבחורות במלון היו סתם פלירט בלתי-יחשבו וצדדי, ושהרגש שלו אלי הוא עמוק ורציני, ושאני היחידה בלב שלו. אז ידעתי שאני חוזרת אליו. „בינתיים הופסקה האהבה בין השניים על-ידי התוק. שולי טוענת בלהט רב כי לא תחזור אל מלכה, אך למרות זאת באה לבית-המישפט, ואף ביקרה אותו בבית-המעצר.

„אחותו אילנה זאמא שלו ביקשו ממני ללכת איתן לבקר את משה בבית-המעצר. הוא היה שם נורא עצוב, והיה לו רע מאוד, אבל הוא בעצמו אמר לי שהוא חושב שהוא יקבל לפחות שלוש שנים בית-סוהר. עד שהוא ייצא משם, אני מזמן כבר אהיה נשואה — אז הרומן שלנו גמור וסגור.

עסקים

רק לא גרוזינים

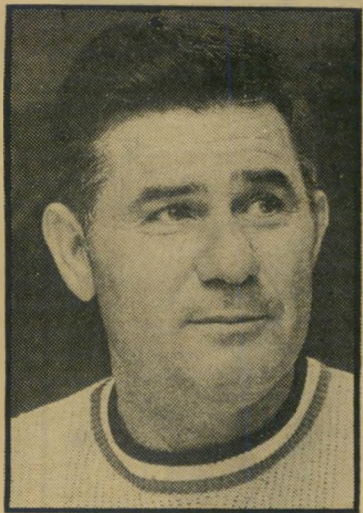
המועמד אים להשכיר דירתו

למישפחה גרוזינית — אם

ועדיהבית יתעקש לפנות

את המישרד

הפירסומים האחרונים על 25 אלף דירות ריקות בישראל, לא הפתיעו את יגאל כהן, המועמד למספר 40 ברשימת הליכוד ל"כנסת, ומראשי ע"מ. שכן כהן, שהוא מושבניק, הינו אחד מבעלי אותן דירות. בשנת 1966 השקיע כהן 40 אלף לירות, וקנה דירת שניים וחצי חדרים ברחוב הכנסת הגדולה 8, בשיכון בבלי כתר. אביב. כהן עשה עסק טוב: הדירה שווה כיום לפחות 200 אלף לירות. הוא נהג להשכירה לאנשים שונים, ולא היו בעיות. אך לפני שבועות אחדים החליט כי דמי

מועמדת לכנסת כהן גרוזיני או מישרד?

השכירות ממגורים אינם מספיקים, והשכיר את הדירה למישרד. כאשר תבע ועד הבית לפנות את הדירה המישרד, סירב. הוא הודיע לוועד כי אם לא ירשו לו להשכיר למישרד, ימסור את הדירה לסוכן גות. כדי שתביא למקום משפחה גרוזינית, ועד הבית לא נרתע, לא ויתר, העדיף גרוזינים על מישרד. כהן ממשיך לחפש דיירים שיהיו מוכנים לשלם 850 לירות לחודש שדישכירות.

כספים

השוכט צועד עם הבוק

גם בכתייהמישפט

חדרו

לסמוך עז הבנקים

שופט ביתהמשפט המחוזי בתל-אביב, אלישע שיינבוים, ניצב בפני דילמה חמור. רה. מולו היתה מונחת בקשתו של היה לומר יהודה סידוף, לבטל את צו-עכיכוב הציאה מהארץ התלוי ועומד נגדו. סידוף שרוי בהליכי גירושין מאשתו. עד לסיום משפט הגירושין, הוציא נגדו ביתהדין הרבני צו-עכיכוב-ציאה. אבל סידוף נאלץ, לרגל עיסקיההלומים שלו, לבקר בחו"ל. הוא הציע לשופט להפקיד בבית-המישפט ערבות בנקאית בכל סכום שיידרש, כדי להבטיח שאמנם יחזור לארץ. אבל הבנקים היום אינם כנראה כבר מה שהיו פעם. זאת הבין גם השופט שיינבוים, הוא חזק בדעתו, החלטת שופט: האם אפר שר עוד לסמוך על ערבות בנקאית? הפועלים לא טוב? בסופו של דבר הגיעו השופט למסקנה: יציאתו של סידוף מהארץ תותר, בתנאי שיפקיד בבית המישרד ערבות בנקאית בסכום של 50 אלף ל"י, ובתנאי שהערבות תינתן רק על-ידי אחד משני הבנקים הגדולים במדינה: בנק לאומי או בנק דיסקונט. אבל ההחלטה עוררה את תמיהתו של עורר-הדין אהרון ברקאי, פרקליטו של סידוף. "האם ערבות של בנקים אחרים הפועלים בישראל", שאל ברקאי, "כמו בנק הפועלים, אינה טובה בביהמישפט?" הפך השופט בסוגיה והפך בה. עד שהגיע להחלטה: הוא הוסיף להחלטה של ביתהמישפט מוכן לקבל גם ערבות של

מתנחלים בודדים ומבקשים מהם לעלות לאוטובוס. הרב הלפרין פולט הוראות לציבא, דרך הרמקול: "אף אחד לא עולה בכוחות-עצמו. שיקחו אתכם בידים, לא פחות מארבעה חיילים כל אחד." הרמטכ"ל שאל ממנו את הרמקול ומבקש מהמתנחלים לים לא להקשות על החיילים.

תפילה

סגולה נגד פינוי

כעבור שמונה דקות מתמלא האוטובוס הראשון ויוצא לירושלים. אוטובוס אחר נכנס במקומו. כמאתיים מתנחלים מתרכזים לתפילה, כשהם חבושים סליחות ותפילין. הרב הלפרין פונה לרמטכ"ל ומבקשו שהחיילים לא יאספו מתפילים. כששאל אותו הרמטכ"ל כמה זמן תארך התפילה, משיב הלפרין: "כמה דקות." והרמטכ"ל מורה לחיילים לא לקחת מתפללים.

אחד המתנחלים, יהודי עבדקן, מטפס על עץ ברוש גבוה ומתנודד עימו ברוח. שני חיילים מנסים להוריד אותו, אך הרמטכ"ל ממחר אליהם ואומר להם להפסיק. "הוא עלול ליפול ולהיפגע." החיילים נמנעים מלגעת בנשים ובבחור רות צעירות. אחת מהן, נערה כבת 16, רצה אל חברתה, ובדרך נופלת ומועדת. למעלה מעשרה חובשים הנמצאים במקום מגלים לפתע שיש להם פרנסה, ומסתערים לטפל בה. נערה זו היתה הנפגעת היחידה בפעולת-הפינוי.

בינתיים מתרכזות הנשים כולן במרכז ההתנחלות במעגל שירה. הגברים, שסיימו להתפלל, מחליטים ליהנות מהבטחת הרמטכ"ל לרב הלפרין, פורצים בשירה וברבי קודי מעגל.

כעשרה מתנחלים עולים על הגג. אותו גג אשר משך ארבעה ימים איימו כי יהפ"כוהו למצודה שנייה. כזהירות ובמהירות מסלקים אותם מהגג — ישר לאוטובוס. התמונה השכיחה היא של ארבעה חיילים הנושאים מתנחל שציצות-סליתו מתנפ"פנות ברות, ומעלים אותו על האוטובוס. פה-רושם תקריות בעיקר לשוניות: "אתם ממלאים פקודות בלתי חוקיות" — "כך חרב בית המשפט" — "תזכרו את כפר קאסם".

אחד המתנחלים שהועלה לאוטובוס מצ"ליח לקפוץ חזרה דרך החלון. שלושה חיילים דולקים אחריו צחקו רם. לוכדים אותו ומעלים אותו בעדינות חזרה לאור טובוס.

■ ■ ■

יום ב', שעה 0730

מרבית הגברים שבין המתנחלים הועמסו על האוטובוסים שיצאו לדרך. גוש הבחור רות, הכולל כמאה נשים, מחריד את הא"י וזר בשירה רמה הגובלת בהיסטריה. פה ושם נראות נערות צעירות מייבבות מפחד פן יגעו בהן החיילים.

אב, שעדיין לא פונה, מנסה לחלץ את שתי בנותיו מהמעגל, בקראו לעבר חברי המוכירות, מהבודדים שנשארו בשטח: "ככה בדיוק נוהגים המחבלים. מנצלים נשים כדי להתחבא מאחריהן."

הרמטכ"ל

שלט במצב

הרמטכ"ל ניגש למעגל הבחורות עם הרמקול ומנסה לדבר עימן. הן מגבירות את השירה ומחיתות-הכף. ואינו מאפשרות לו לדבר. הוא קורא למפקדי הכוח ומורה להם לפנות עם חייליהם את השטח. "המפקד, פונה אליו אחד הקצינים בבית-הממשל, הן ממתינות כבר ארבעה ימים שגברים יטפלו בהן ויחטבו אותן."

ברגע שמתברר לנערות כי הצבא מתפנה, הן ממחרות לרוץ לעבר האוטובוסים ולעלות עליהם. בשטח נותרים רק כמה עסקניהמתנחלים. הרמטכ"ל ניגש אליהם, כשעל פניו ארשת רוחה ולוחץ את ידיהם. אחד מהם פותח ספר גמרא, ואנסה להוכיח לרמטכ"ל ולאלוף הפיקוד, כי ההתנחלות היא מצוה. הרמטכ"ל מאזין באר-רירות, בסבלנות ובתברבות שאפיינו אותו משך כל המיבצע. הן המצב מציל נהגו של אלוף הפיקוד: "המפקד, בתשע יש דיון צריך לנסוע."

חברי המוכירות ומיספר עסקנים נשארים בשטח, כדי להעמיד את הציוד על המשאיות והטנדרים. "מגיע להם", אימר אחד החיילים שנשארו לשמור, "הם עשו כל כך הרבה צרות, שיעבדו קצת עכשיו."

הרמטכ"ל

מוזמן לתיאום

בשעה עשר בערב נערך התדריך האחרון למתנחלים. על-ידי חברי מ"ד כירותם. מוחלט סופית להתנגד רק התנגד דות פאסיבית. מיספר קנאים דורשים להתנגד בכוח. אחרים מציעים לדחוס את גג הבניין באנשים ולנתץ את המדרגות המר בילות אליו. המוכירות מתנגדות, וטוענות כי הדבר מסוכן. חברי המוכירות מבקשים מהמפקד המקומי לקשרם עם הרמטכ"ל, ומומנים את מוטה לבוא להתנחלות. כדי לתאם עימו את הפינוי.

■ ■ ■

יום ב', שעה 0030

שיירה בת 31 אוטובוסים של אגד מגיעה מכיוון טול-כרם, וחונה בצידו הכביש, מרחק ארבעה קילומטרים מההתנחלות. בגלל עיקול הדרך אין המתנחלים יכולים לראות את השיירה, אולם עד מהרה פושטת הידיעה על נוכחותם.

ליל

שימורים

עשרות מדרות מודלקות, וסביבן יושבים הצעירים שבין המתנחלים, משוחחים, ומתכננים את הצעדים שלאחר הפינוי. בקבוקי יין אדום-מתחוק נשלפים, ושני חניכי תנועת עזרא נתפסים על-ידי האחראים על המטבח שעה שהם מנסים לסחוב קפה וסוכר. אחרים הצליחו בכך, וקפה חם בכוסיות פלסטיק מסייע למתנחלים להישאר ערים. כל הלילה.

■ ■ ■

יום ב', שעה 0300

הרמטכ"ל ואלוף פיקוד-המרכז יונה אפרת מגיעים למאהל. חברי המוכירות מודיעים להם כי הוחלט סופית שלא להתפנות, אלא על-ידי החיילים. שני הצדדים מסכימים כי הפינוי יהיה נקי ואלגנטי, ללא אלימות מצד המתנחלים, וללא הפעלת כוח מצד החיילים.

לא כדאי

ששמעון יבוא

רביסרן צעיר, המלווה את הרמטכ"ל, פונה, בנוכחות מוטה, אל הרב מרדכי הלפרין, ואומר לו: "לא חשוב מי צודק, חשוב שאני ועוד מאות קצינים וחיילים לא ישנים בגללכם כבר ארבעה ימים." הרב הלפרין שותק. הרמטכ"ל מבטיח למתנחלים כי יתחילו לפנותם בשעה חמש בבוקר. המתנחלים מבקשים להרוויח עוד שעה, והרמטכ"ל מסכים לשש. בדרך חזרה מתעכב הרמטכ"ל ליד ה-מאהל הצבאי ומתקשר באלחוט עם ביתו של שר הבטחון: "אנחנו מפנים אותם בעוד שעתים וחצי." מוסר הרמטכ"ל, "לא, לא כדאי שאתה תבוא הנה, שמעון."

■ ■ ■

יום ב', שעה 0515

מכונית גרר שעל דלתה רשום גרר בני ברק, מגיעה למיגרסה-החנייה המאוחרת של ההתנחלות. על הכביש הראשי מתחילים לנוע האוטובוסים, באורות חנייה. יחידת צנחנים מתקרבת לשער מחנה המתנחלים ונעצרת שם. חייליה מתחילים לפרק את הקונצרטיות שבשער. יחידה אחרת של חיילים עורכת פעולת איגוף. מגיעה לצידו האחר של המחנה, ונעצרת שם. הערים מבין המתנחלים ממריים להעיר את אלה שנשכרו והלכו לישון. ממחרים להתרחק, להתרכז ליד המיבנה ולהתחיל בתפילה. הכל ממתנים לאות להתחלת הפינוי.

■ ■ ■

יום ב', שעה 0540

האות מגיע בדמות שיירת-מכוניות בהן הרמטכ"ל, אלוף הפיקוד, האלוף ורדי, ותת-אלוף שליו. הרמטכ"ל עורך ניסיון אחרון לשכנע את המתנחלים לעזוב את השטח מרצונם. באותה עת ממחר הרב מרדכי הלפרין לעבר גוש החיילים, ובידור רמקול: "חיילי צה"ל, הוא קורא לעברם, "ברוכים הבאים לאלון-מורה. מלאו את הפקודות, אבל אם רגש וחום יהודי, חייל צה"ל זה אצלנו קדוש." קצין צעיר העומד לידו קורא לעבר החיילים: "לא לענות לו". הרמטכ"ל מורה להתחיל בפעולה, אך טובוס ראשון נכנס בהילוך אחורי לשטח ההתנחלות. החיילים ניגשים בהיסוס אל

(המשך ממעמד 21)

משום הצום הקשה והחום הרב. עבודת-הביצורים מתחדשת במלוא עוזה. אדני הרכבת, מהמסילה שמתקופת התורכים, נער קרים, ובעורתם מחזקים את הגדרות ומרסיפים עליהן. מטוס פאנטום, אותו מנווט טייס סקרן, שוטט ברעש מחריש-אוזניים נמוך מעל השמנה, ונוסק מייד כלפי מעלה. המתנחלים מפרשים זאת מייד כאות-הזדהות של חיל-האוויר עימם.

■ ■ ■

יום א', שעה 1530

שיירה בת 12 מכוניות ובה אוהדי המתנחלים, נעצרת על-ידי חיילי המחסום שליד הכפר ענתבא. המסרבים לאפשר לשיירה להמשיך בדרך, נוסעיה מחליטים לחסום את הכביש, ויוצרים פקקי-תנועה ענק. תיגבורת בראשותו של מושל טול-כרם מגיעה למקום, והמושל מחליט לפנות את השיירה בכוח. רק אז מתפוררים האוהדים וצועדים ברגל בקבוצות קטנות דרך ההרים, אל מקום ההתנחלות. חברי מוכירות המתנחלים בני צצובר, מנחם פליקס ויוסף ארציאלי, עוזבים את

עוזי הבוק

ביד המתנחלת ששוכנת פטרוול שמירה, ספק נגד מחבלים, ספק נגד צה"ל.

ההיאחזות, אך לא לפני שהובטח להם כי יאפשרו להם לחזור, ויוצאים לירושלים לפגישה עם שר-הביטחון בלישכתו.

ארכה

עד הערב

למתנחלים ניתנת ארכה עד השעה שבע בערב, לפנות את סבסטיה. באותה שעה מאפשר צה"ל לשיירת מ"ר, איות להיכנס להתנחלות, ולהביא מזון מ"ר, לאחר יום הצום.

■ ■ ■

יום א', שעה 1900

מועד האולטימטום של שר-הביטחון פג. המתנחלים מתקשרים עימו ומבקשים דחיה, משום שלדבריהם עוכבו על-ידי מחסום דרכים בדרך מלישכתו לסבסטיה. הארכה ניתנת לשעה תשע בערב. שעתיים קודם-לכן הגיעה למקום יחידת צנחנים שהתמקמה בשטח, הקימה תחנת קשר בעלת אנטנת-ענק, מתחה קווי-טלפון ושולחה סיורים למחנה, להכרת השטח. למתנחלים ברור כי הפעם, הכוונה לפנותם רצינית.

דוגמנית הצמרת פותחת בית ספר לדוגמניות כיוון שלדעתה:

ולא לפרצוף המפורסם שלהן, על זה אני כבר לא מדברת, בשטח הזה השואה היא טוטאלית.

„אבל אין פלא בכך, אם חושבים, מי הן בעצם הדוגמניות שלנו, כל בחורה, שיש לה יותר מחבר אחד עוד בגימנסיה, ושאמא שלה פעם אמרה לה שהיא דומה לאיזו שחקנית קולנוע, מחליטה שהיא כבר דוגמנית.

„חלק מהן הולכות ללמוד באחד משניים שלושה בתי ספר לדוגמניות שקיימים בר ארץ, משלמות ממיטב כספן, ולומדות בארץ פן שיטתי כיצד ללכת על המסלול. את הדברים היסודיים, כיצד להיות אישה, כיצד להתנהג, כיצד לדבר, כיצד להת-

„הדוגמניות שלנו לא שוות!“

אסתר בן זאב

לגדל דור חדש של דוגמניות אמיתיות, לא מזוייפות, דוגמניות טובות ורציניות, שתתייחסנה למיקצוע ברצינות.

לשם כך היא פנתה להנהלת מלון הילטון בתל אביב, התקשרה עם אנשי-מקצוע: אופנאים, צלמים, מאפרים — כולם מה מעולים בארץ, ובימים הקרובים עומד להיפתח במלון קורס הדוגמניות שלה, אשר אסתר מבטיחה כי „יהיה קורס לא לדוגמניות אלא לדוגמניות. מי שלא תיזרק באמצע, ותצליח לסיים אותו, מובטח לה כי תהיה דוגמנית של ממש.“

שואה

הישראלית

אולם אסתר החליטה לא רק לביקר את עמיתיה למיקצוע, אלא גם לעשות, „החלטתי שצריך להציל את עולם הדוגמניות הישראלי“, היא אומרת. „צריך

כבר אז החליטה כי היא תהיה שונה מהאחרות, רצינית יותר, מעמיקה יותר.

עד לגיוסה לצבא, בילתה אסתר שנה תמימה בפאריס, כבשה את האופנאים והצפתים אשר החליטו כי „היא גולדה להיות דוגמנית“, ובעיקר למדה הרבה ועבדה קשה.

תוך חודשים מיספר נמנתה כבר עם סגל הדוגמניות הקבוע של האופנאי הנודע איוו סן לורן.

אחרי שנה חזרה לבית הוריה שבקריית מוצקין, כשתחילת חו"ל מלווה אותה גם כאן, משך חודשים מיספר עבדה אסתר עבד-עבד, ערכה מאות תצוגות עד לגיוסה לצה"ל.

הדוגמניות הישראליות לא „שוות כלום. בשום מקום בעולם לא היו נותנים לדוגמנית ישראלית מצוייה לעלות על המסלול אפילו לדקה אחת.“

הצהרת-מלחמה זו על עולם הוהר הישראלי נישמעת מפי אחת מדוגמניות הצמרת של ישראל, והיחידה מביניהן שזכתה להכרה והערכה ממשיות בחו"ל, אסתר („אתי“) בן זאב.

אסתר בת ה-28, צעירה יפהפיה בעלת גיורה חטובה ועיני שקד חומות גדולות, החלה את קריירת הדוגמנות שלה עוד בהיותה נערה בת 17. למרות גובהה הרב (178 ס"מ), וינקה תוך חודשים מיספר לצמרת עולם הדוגמנות הישראלי, אולם

גמנות הישראלית

היא שואה

גם נישואיה, לבחור חיפאי בשם משה וייס, בעל חברת שמירה מהגדולות בארץ, ועקב לידת שני ילדיה, פרשה אסתר מהמסלול, „עכשיו, אחרי שהילדים שלי גדלו קצת“, אומרת אסתר, „יש לי זמן ללכת יותר לתצוגות-אופנה. למרות שפרשתי, אני מרגישה את עצמי עוד שייכת לעולם נפלא זה.“

אסתר הציצה בשנית, וניפגעה, „ראיתי בחודשים האחרונים הרבה תצוגות, והור דעזתי. הדוגמניות שלנו הן מתחת לכל ביקורת. הן לא יודעות ללכת, לא יודעות להתנהג על המסלול. לפעמים חשבתי שאני נמצאת בתצוגת-אופנה של תנובה, או משהו כזה, כאשר ראיתי את ההילוך המגושם, הסרדה-עדינות. אבל גרוע מכל זה, חוסר-המיקצועיות שלהן.“

אין בארץ אפילו דוגמנית טובה אחת. אני אומרת זאת, למרות שכמה מדוגמניות-הצמרת הן ידידות טובות שלי, ואולי הן תיפגענה. אבל אני בטוחה שהן חושבות כמוני. יש דוגמניות גרועות יותר וגרועות פחות, אבל אין אף אחת ממש טובה.

„לא רק שהן נראות נורא על המסלול, אלא שלבקר בחדייה-הלבשה שלהן זו חוויה מזריחה. למרות שהן לובשות דגים שלא שייכים להן, הן לא טורחות בכלל להתרחץ. יש כאלו שאפילו לא מגלחות את השיער מתחת לבית-השחי. על איפור נכון, כך ששיממו לב לדגם

הדגמה בהילטון אסתר בן זאב, העומדת לפתוח בית-ספר לדוגמניות במלון הילטון בתל אביב, מבטיחה כי בוגרות בית-הספר שלה תהיינה דוגמניות אמיתיות. בתמונה: אתי עם טבח המלון.

גועל נפש טוענת דוגמנית הצמרת אסתר בן זאב כלפי הדוגמניות חברותיה למקצוע.

צל"ש

צל"ש לריון (רונני) כרישי עבור כתבת הסיקור שלו על המלחמה בקפריסין (יומן השבוע יום ו' 26.7), בה גילה בן ישי אומץ לב קרבי וכישרון עיתונאי מעורר לה. למרות שהכתבה פורסמה רק ביום הרביעי האחרון, כדאי היה להמתין לה בכתבות. הנהלת רשות השידור אף היא נתנה צל"ש לבכרישי עבור משימת קפריסין שלו.

צל"ש לכתב לעניינים ערביים של הטלוויזיה ויקטור נחמיאס, על כתבתו (יומן השבוע יום ו' 26.7), בה רואינו מנהיגים ואחרים בגדה המערבית, בנושא הפלסטיני. בנוסף לאומץ הלב העיתונאי אותו גילה נחמיאס, הוא התגלה גם כמראיין מוכשר, ניווט היטב את מראייניו ואף איפשר להם להתבטא. צל"ש לרדיו. לתוכנית מישחק אינטרטיבי (יום שבת 27.7), אשר דנה בסיכויי

מראיין נחמיאס
אומץ לב אזרחי

כתב כרישי
אומץ לב צבאי

השלום וסיכויי המלחמה במזרח התיכון. צל"ש לעורכת התוכנית, שהיתה אחת ה"מעניינות" ששודרו ברדיו בחודשים האחרונים. אורה תמרי ולמנחה שלה ד"ר גבי שפר.

מאחרי המסך
הכוכבים חוזרים לחדשות

תוכנית ליצירת מתכונת אחרת של

חדשות, נדונה עתה בחדרי-הדריה של הטלוויזיה. אנשי רשות השידור הגיעו למסקנה כי התחלופה הרבה שהחלה בקרב עורכי כתבות-החדשות, גורמת לחוסר-אמינות אצל הצופים, מאחר שלמראיינים ולמגישים החדשים אין סמכותיות מספקת. אחת ההצעות, שהועלו לאחרונה, היא להחזיר לעריכת כתבות-החדשות את כל הכוכבים הוותיקים, בעוד שכל החדשים יעסקו בעיקר באיסוף חומרי-רקע, תחקירים וריאיונות-ביניים, וישארו מאחרי הקלעים. בין אלה שיחזרו לעריכת כתבות, במידה שהתוכנית אמנם תתקבל, יהיו מיכאל ליבזון, אשר עזב את חבט ומתרכז היום כולו ביומן השבוע; דן שילון, העוסק כיום רק בספורט ולעיתים לחוקות גם בהגשה; דן רביב, העורך אימנם כתבות אך שקוע רובו וראשו בניהול מערכת תל-אביב; שמעון טסלר, אשר אחרי הסיכסוך שלו עם מנהל-המחלקה מתרכז רק בכתבות אנושיות-סיפוריות; חיים יבין, העומד לחזור מארצות-הברית, ו-מרדכי ("מוטי") קירשנבאום.

התוכנית מעוררת התנגדות רבה בין הכתבים החדשים של הטלוויזיה, החושי

פנטן מאט את נשירת השיער
ונלחם בקשקשים.
מי שמבטיח יותר -
מבטיח יותר מדי!

פנטיל מאט גם את נשירת השיער כי הוא נקלט בשורש השיער. דרוש מי-שיער פנטן המתאימים לסוג השיער שלך. (קיימים 4 סוגים).
*פנטן — מי השיער עם פנטיל — פנטן של חברת הופמן לה-רוש.
להשיג בבתי מרקחת ובחנויות מובחרות.

רק מי-שיער פנטן מכילים פנטיל*. פנטיל עוזר קודם כל למלחמה בקשקשים. שימוש קבוע במי-שיער פנטן מונע הוצרות הקשקשים. פנטיל משפר את מצבו הכללי של השיער כי הוא חודר אל פנים השערות, מחזק אותן ומוסיף להן ברק נאה.

הגיע השלוח נוסף לישראל

שים כי מתכונת כוז של חדשות תמנע את ידידומם במחלקת החדשות.

אסור להעיר את אלי ניסן

בשעה טובה נערכו הבחירות לוועד עובדי מחלקת החדשות. ביום השישי לפני שבועיים נבחרו **עמום ארבל ואמיר שכיב** לכהונה בת ארבעה ימים בלבד. וביום השלישי האחרון, בבחירות החוזרות שנערכו, נבחרו שני אלה בשנית, אולם אליהם צורף אף **דן רביב** ממערכת תל-אביב. מעניין, כי בעוד שרביב לא היה כלל מועמד בבחירות הראשונות, הוא זכה בבחירות החוזרות ל-15 קולות מבין ה-15 האפשריים, בעוד שארבל זכה ב-13 ושבב ב-12 קולות בלבד.

אולם, ההודמנות שבה תתכנסו מרבית עובדי החדשות נוצלה להשמעת דברים חריפים כנגד ראשי מחלקת החדשות. הן טענה הראשונה כנגד מנהל המחלקה **צבי גיי**, וכנגד רכז המערכת **אלי ניסן**, היתה שהם לא באו לישיבה עצמה, כדי להמעיט בחשיבות ועד העובדים, אולם נשמע עוד טענות כנגדם, חמורות הרבה יותר.

אחת הפיקנטיות בהן היתה איסורו של אלי ניסן להעיר אותו עד שעת-בוקר מאוחרת. ניסן אסר על עובדי המחלקה אותה הוא מרכז, לטלפן אליו הביתה עד לשעה 10.30 בבוקר. למרות שכל עיתונאי מתחיל יודע כי בנושא החדשות אין הגבלת שעות כלל. כמרוכז הובעה דאגה לנוכח חוסר-הבחירות לגבי המשך עבודתם של גיל וניסן ולגבי היורשים שלהם. העובדים טענו כי הם מקבלים את המידע שלהם בנושא זה מן העיתונות, וכי מצב זה

הבריוער רביב הצבעה

אינו בריא כלל. ראשי הסוענים כנגד השניים היו **מנשה ("מנשה") רז, עמום ארבל ושרי רז**. בוויכוח הושמעו אף טענות לגבי הלכת שכר של עובדים על-פי חוזה מיוחד, על חלוקת-נטל בלתי-נסונה המביאה לכך ש-כתבים מסויימים עובדים שיבעה ימים בשבוע, על חוסר גוהלים לגבי קבלת כתיבם חדשים, וכן הובעה התמרמרות רבה על נסיעתו של **רזן בריישי** לקפריסין. הטענות לא היו כנגד בריישי אישית — אלא כנגד הדרך בה הוחלט על נסיעתו-שלו דווקא.

צילומי-צבע בטלוויזיה

הטלוויזיה הישראלית תחלה לצלם בצבע. אומנם, עדיין מוקדם מדי לצפות לטלוויזיה צבעונית אצלנו, אך הוחלט לצלם אותה דראמות, אשר יש להן סיכוי להימכר בחו"ל (בעיקר באירופה) בצבע, מאחר ש-תחנות השידור האירופאיות כימעט שאינן משרדות עוד בשחור לבן.

הדראמה הראשונה שצולמה בצבע היתה הכלה וצייד-הפרפרים, שהופקה על-פי תסריט שנכתב לטלוויזיה במיוחד על-ידי **ניסים אלזני**. מפיק ובמאי הסרט היה **רם לוי**, והצלם **יצחק אורן**. לצידם של **יוסי בנאי וגלית אהמגור** השתתפו בתוכנית כעשרה שחקנים נוספים. הצילום בצבע מייקר את ההפקה בכ-15%, אולם אם מצליחים למכור את הסרט לתחנה וזה אחת, מתכסה הפרש מחירים זה שבין צבע לשחור-לבן. במידה שתצלם מכירת הכלה וצייד-הפרפרים, תמשיך ה-טלוויזיה לצלם בצבע אותן דראמות שנושר איהן יתאימו לשידור בחו"ל.

תור מבויים ופותר שחור

מילחמה עזה התלקחה לאחרונה בין העיתונות לבין הטלוויזיה. שתי התקליוות בין נציגי שני אמצעי-תקשורת אלה הובאו בפני מועצת העיתונות, שסירבה לדון בהן.

ההיתקלות הראשונה אירעה בעת מסיבת עיתונאים שערכה השרה **שולמית אלוני** בנושאי צרכנות. עם העיתונאים הגיע ל-מקום גם צוות-טלוויזיה, בראשותו של **איתן אורן**. העיתונאים טענו כי הטלוויזיה מפריעה למסיבת-העיתונאים, ודרשו לסלק את הצוות. אחרי ויכוח סוער בן חצי שעה, נכנעה שולמית אלוני לעיתון-נאים, והצוות נאלץ לעזוב את המקום, לא לפני שהתלווה לכך אקורד צורם. אחד

החל מהשבוע שעבר משדרת הטלוויזיה הירדנית בכל יום שישי, סרט מסידרת קולומבו.

בכל מוצאי שבת משדרת הטלוויזיה הירדנית סרט מעולה, ממיטב הסרטים של הגל-החדש האמריקאי. מי שנמאסו עליו הסרטים משנות השלושים והארבעים, ה-מוקרנים בטלוויזיה הישראלית, יוכל לצפות בסרטים החדשים בירדן.

הקרנת קולומבו והסרטים החדשים מתחילה בשעה עשר ו-10 דקות, לפי שעונו. **מוסיקה ב-F.M.**

גלי צה"ל עומדים לשדר תוך שנה ב-F.M. התחנה הצבאית, המשדרת 24 שעות ביממה וללא שביתות למיניהן, מקדישה

כתב צכאי שי ואשתו מילחמה

את מרבית זמן השידור שלה למוסיקה, בעיקר מוסיקת פופ, וה-F.M. יספר את איכות הקליטה והשמיעה. בינתיים עומד גלי צה"ל אף להחליף את כל המשדרים שלו במשדרים החזקים פי-ארבעה מאלה הקיימים. בעוד כשבוע יוחלף המשדר באיזור המרכז, ותוך חודש-שישם אחדים יוחלפו גם המשדרים שבצפון, ברמה, בבקעה, בנגב ובסיני.

חגיגה למני פאר

מני פאר קיבל חגיגה ממפקד גלי צה"ל **מרדכי ("מוטקה") נאור**. פאר הושעה לפני שבועות מיספר, לאחר ש"שכח" להור פיע לשידור חי. פאר הוזמן להנחות תכנית חדשה בשם גבר ואישה, שתשדר אחת לשבועיים.

מנחה פאר חגיגה

התכנית תהיה מעין מדור-שידוכים, בו תופיע מדי שבועיים רווקה אחרת אשר תשוחר, טלפונית, עם רווקים מעוניינים. במידה שהיא תמצא, דרך הטלפון, את אביר-חלומותיה, תקבל מהתחנה הצבאית זוג כרטיסי-קולנוע במתנה.

רמוז דק לאוהדי קולומבו

לאחרי קולומבו, אשר ברשותם אנטנה הקולטת גם את ירדן, הרי בשורה טובה.

פרוטאין

בטעות

השטן
הבולאמי
לצוות
ה"שורט"

הכנת המועדון:

וטור

הלשעה המועדון:

Jean Pierre

בתכנית האמנונית:

עדנה לב
אבי טולדנו
טריפונס

הער נועם קינאל
תוצאות אופנה
מוחה: מוי נאור

20 עלמות חן

בעלות שיער יפה

והופעה נאה

יתחרו לראשונה

במופע סטנווי ומרדכי עין

על חוואר

"נערת השיער היפה"

תחרות 'נערת השיער היפה' 1974

תל אביב - היכל התרבות

מו"ש 8.30-1.3.8 וערב

סידרה שלישית - המועמדות הסופיות לתואר מלכת המים: אופירה, תמר ודליה

על

הגובה

ברורה: תקליט, ורצוי כזה שעוד אין לה. כשהיא לא מאזינה למוסיקה, יש לה חבר קבוע, חייל, איתו היא מבלה את שעותיה הפנויות.

דליה מזור בת ה-20 היתה חיילת בחיל-האוויר. ילידת חולון יפהפייה, בעלת עיניים ירוקות גדולות, עור שחום ושיער שחור. התקופה המאושרת ביותר בחייה היתה שירותה הצבאי. אבל כיום היא עובדת כקוסמת טיקאית במועדון הקוסמטיקה של ליוויקה.

דליה רואה בטיפוח-היופי משימת-חיים, לא בילוי-זמן. יהיא מאמינה באמונה שלמה שטיפוח כזה חייב להיות חלק בלתי-נפרד מתודעתה של כל אשה.

של ג'ינס וטריקו, בכל שעות היום, מה שלא מפריע לה לעבוד כדוגמנית-מסלול וכיועצת-יופי של חברת-המרק קים. חוץ מכל אלה, היא אוהבת גם לקרוא סיפורי-אהבה, ורצוי שהסוף שלהם יהיה עצוב, שאפשר יהיה לבכות. ילידת חיפה גם היא, תמר שבח בת ה-18, יפהפייה בנכות עצמה. תמר לומדת בבית-ספר מיקצועי-תיכוני של "ויצ"ו, במגמת האמנויות, ומקווה להיות מורה למלאכתייד, כשתגדל. כיום היא משמשת כדוגמנית-בית של חברה גדולה.

יותר מכל היא אוהבת מוסיקת-פופ, ויש לה אוסף-תקליטים גדול. מי שרוצה לקנות לה מתנה — הבחירה

מעל עמודים אלה משקיפים פניהן וגזרותיהן היפים של שלוש מועמדות נוספות לתחרות מלכת-המים, הן מתקרבות ובאה.

אופירה בן-שימחון היא יפהפייה בת 21 ילידת חיפה. שחורת שיער, שיש לה אחת-אום יפה כמות, ועוד אח קטן בן שלוש. אופירה שירתה בצה"ל, לא חשוב איפה, והיא חסידה נלהבת של כדורגל דווקא. עובדה: כש-נבחרת הולנד הפסידה לזו של גרמניה, התאבלה אופירה עם כולם. היא עצמה ספורטאית מצטיינת, ואפילו היתה פעם אלופת חיפה בריצה.

הלבוש היחיד המקובל עליה הוא צירופים שונים

תכונתך לבחון כל בעייה מכל צדדיה ולהיות זהיר ושקול בהוצאת מסקנות. תסייע לך השבוע לעזור לידך הזקוק לעצתך. לכוך ונוס יש השבוע השפעה ניכרת על תענוגות החיים שלך. אך הישמר לכל יפגע הדבר בעבודתך. התיחס בספקנות לכל הצעה מיסודית שתוצע לך השבוע. מציעה אינם מבקשים את טובתך. לקראת סוף השבוע תגבר אי ההמונה הנפשית שלך. צא לחופשת סוף שבוע למען הרגעת עצבך.

תיווכח השבוע כי תודמן לך אפשרות לגדיל את הכנסותיך או לצמצם את הוצאותיך במידה ניכרת. אתה מצוי במצב של איזודאות בקשר לנסיעות או לימודים, לפני שתנקוט בצעד חפז, מוטב שתשקול אם לא כדאי לך להיות עניינים אלה. הייחיים החברתיים שלך יהיו כעת מגוונים במידה בלתי רגילה.

הבטחות שציפית להגשמתן והן לא התממשו יגרמו לך לעוגמת נפש. השתדל להמיתן בסבלנות ולא להתפרץ. יהיה זה עבורך שבוע מצויין להתקדמות בלימודים. אם תתגבר על התרגשותך בשעת הבחינות, עתה עשוי לקצור ציונים מפתיעים. פגישה מיקרית עם בן מזל תאומים עשויה להוליך ידידות עמוקה. מיספר המזל שלך הוא 8, ויום חמישי הוא היום המוצלח ביותר להימורים.

אל תחליט החלטות חשובות בשבוע זה. אינך רואה בבירור מעייהם של אחרים, וגם לאחרים יש עתה דעה מוטעית עליך. מצב זה של עירפול יפוג לקראת סוף השבוע. בחייך אהבה שלך צפויים לך סערות והתרגשויות. תיווכח כי לפנך האהבה שלך תהיה השפעה על רגשותיך. השתדלי לבלות במסגרת חברתית רחבה יותר.

ייתכן והקשיים שנגרמו לך לאחרונה בעבודתך, נגרמו משום שעשית אותה בייחודיות וללא סיוע. כדאי לך להמשיך בעבודה זו כשאתה מוקף באנשים העשויים להועיל לך. צפוי לך השבוע שטח התעניינות חדש, אולם גם הוא לא יושב את שאיפתך ללמוד ולדעת ככל האפשר יותר. הציבים החולמים אותך ביותר, הם הסגול והוורוד. תפרי שמלותיך בצבעים אלה.

אתה נמצא בתקופה בה אתה מרביץ זמנך החופשי לביתך ולמשפחתך. זו הזדמנות מתאימה לקשור מחדש קשרים חברתיים שהזנחת בגלל טרדותיך בעבר. השתדל שלא לפזר את מרצך על פני יותר מדי שטחים. כדאי לך לנצל את תקופת הרוגע הנפשי בה אתה מצוי להתעמקות יותר.

משהו ביחסי האנוש שלך עם הסובבים אותך בעבודתך עלול להתערער השבוע. זוהי תקופה מאוד לא מוצלחת עבורך כדי להפחש לעצמך עיסוקים חדשים. לכן, נסה להבליג ולדחות הכרעות למועד מאוחר יותר. השתדל במיוחד להימנע משגיאות של מה בכך במשימות המוטלות עליך שאחרים עלולים לנפחם ולנצלם נגדך. מהשבוע והלאה עשויות כמה מתפיסותיך המחשבתיות להשתנות כליל.

אתה נמצא בקדחת של הכנות לקראת מאורע אותו אתה עומד להגשים בקיץ. כדי שלא תפסם את עצמך באשליות מרובות, תקן לוח בלתי צפויים עליו לות לשבש את תוכניתיך. הרפתקת אהבים קלה עלולה לפגוע בחיי הנשואין שלך. אל תבזבזו וחסוך לימים קשים. לבשי בהיר. ביבילוי סוף שבוע הבא שלך החליפי מקום.

ספקנות הנוגעת ליחסים הרומנטיים שלך עלולה להטריד את מנוחתך. מיהו האהוב עליך אינו יכול להחליט בצורה חד משמעית בעניין החשוב לך מאוד. השתדל שלא ללחוץ עליו ולהתערב בשיקוריו. החל מסוף השבוע מצפה לך תקופה של פעילות קדחתנית הקשורה בענייני כספים. בבעיות הנוגעות לתוכניותיך לגבי הקיץ, שקול בעצמך ואל תתפתה לעצות אחרים.

גורלו של בן-משפחה הנמצא רחוק מהבית יעסיקך וידאגך. למרות שלא קיבלת מנוח סימן חיים מזה זמן רב, אין מקום לחשש. קרוב לוודאי שיקראת סוף השבוע תקבל מכתב או פרי-סת-שלום. כדאי לך לבצע בדיקות את הוראות הממונים עליך מבלי להתווכח. נסיה למרדנות עלולה לסבך אותך.

אם אתה נמצא רובך ככולך בתיכנון נסיעה רחוקה ומקדיש את כל מרצך להשגתה, אמצעים להגשמת תוכנית זו, היזהר! מאורעות בינלאומיים עלולים לשבש את מאמציך. הקפד שלא לפגוע בידידים. האגוצנטריות שלך מביאה אותך לעיתים לשכוח את קיומם של אנשים אחרים בעולם, מלבדך. זוהי תקופה מצויינת להתייחס בדאגה שאתה דוחה את שמירתה מעת לעת. את מפרוזה בהערכת ההשפעה שיש לחיצוניות שלך על אנשים אחרים.

בעיות פיננסיות מעכירות את רוחך ונוטה לשפוך את חמתך על אנשים שאינם אשמים בכך. צפויים לך חיכוכים עם אחד משותפיך או חבריך לעבר. דה. כדאי לך לשקול אם אין זו עקשנות שמערערת את היחסים ביניכם. המכתב מחוץ לו אתה מצפה לא יגיע אליך השבוע. חופשתך נעים ישמח את ליבך.

גברת לאה גוטליב היא אחת הבעלות של גוטקס, והיא אשר מתכננת ומעצבת את בגדיהם והחוף מאריגים אירופאיים בלעדיים לחברת גוטקס, בהם לבושות גם המועמדות השנה. בשערן מספרות הנערות בתכשירים של חברת וילה. בתמונה שלושת המועמדות המתחרות על התואר "מלכת המים". יושבת תמר, עומדות דליה ואופירה.

קייז יפה רומנטי בשמלות בוטיק ביבה, אותן תיכננה האופנאית רחל ברזין עבור המועמדות לתחרות "מלכת המים". שתיערך בקרוב. את האירוע הצעיר והטבעי העניקה למועמדות חברת התמרוקים הגדולה הלנה רובינשטיין.

חזר! רהיטי ייבוא במחירים ישראליים

לרהיטי רונדו הגיע משלוח של
רהיטי ייבוא בדגמים ובמחירים
שטרם נראו כמותם בישראל.

הנחה לעובדי בטחון וצה"ל

מכירת הפתעה! חיסול המלאי
של מערכות סלוניות - במבחר עשיר -
מתוצרת הארץ במחירים מפתיעים.

אולמי תצוגה:

rondo

הונדו

Scandinavian Furniture

הריהוט הסקנדינבי

דיזינגוף 203, דא, טל. 233011 - צייטלין 18, דא, טל. 260336
מערכות סלון, פינות אוכל, חדרי שינה, חדרי ילדים, שטיחים ואביזרים.

אבדה לך טבעת, ארנק, מטריה... או שמא
רק את הפיל המשפחתי שלכם השארת
באוטובוס... בכל מקרה מחלקת האבידות
ברחוב הגליל 3 תל-אביב לשרותך!

מסז'יסטים לספורטאים

קורס השתלמות מיוחד למסז'יסט ספורטיבי

15.9.74 - 15.8.74 - 3 פעמים בשבוע אחת-צ

הרצאות רופאים בנושא:

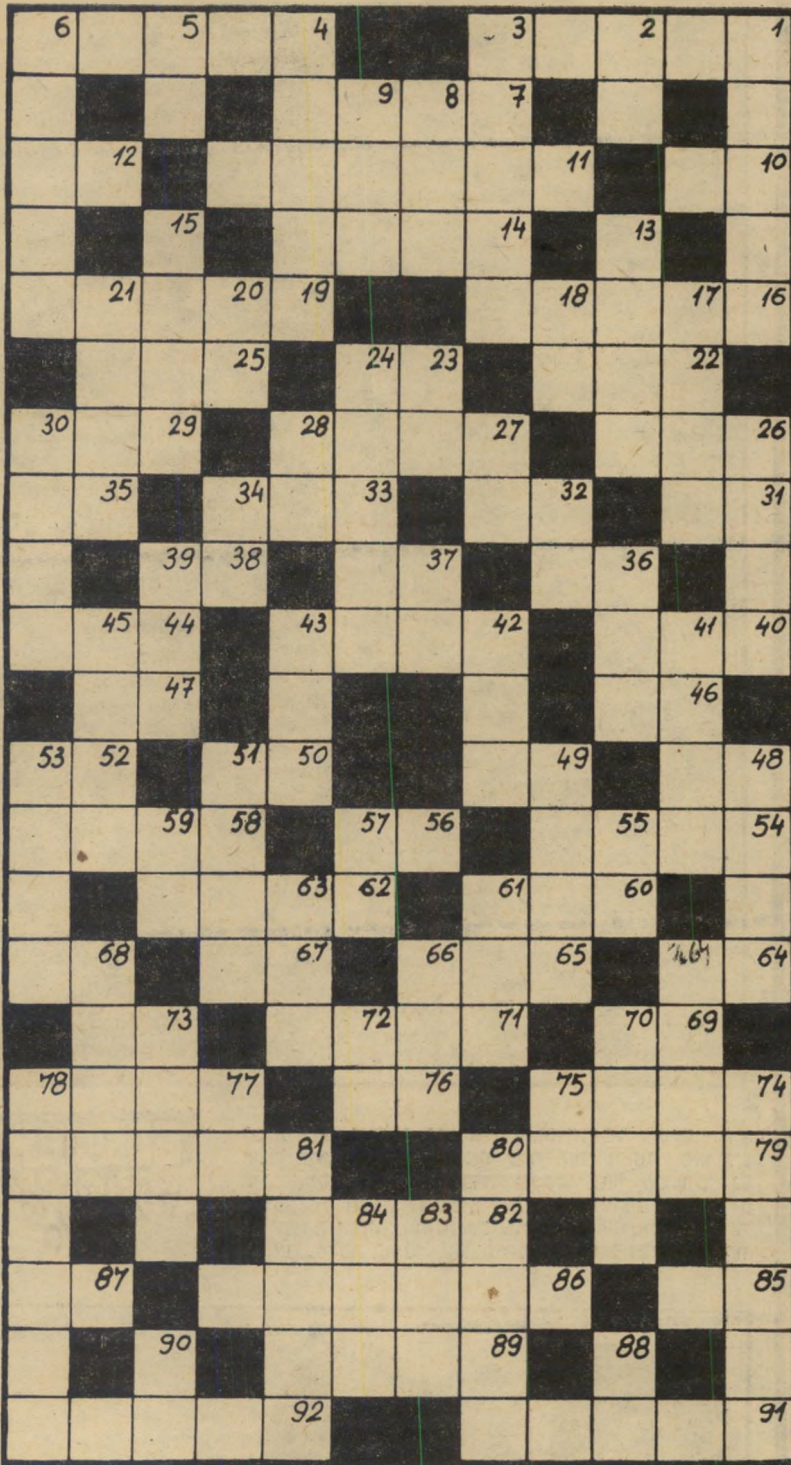
פגיעות ספורטיביות ושיקומן

בית ספר למסז'יסטים (יות) "הולדמן"

תל-אביב, שד' קק"ל 35, טל. 225229, 237682.

1926

תשבץ השולם הזה

מאונך:

1) מיפלצת אגדית. 2) לעבר. 3) יסוד כימי. 4) לוקחת. 5) תאריך בחודש שבט. 6) "שבר". 8) יסוד כימי אלמתכתי. 9) מגיבורי "הוואי 5-0". 13) משמש לליבוזי אש. 15) נחש ארסי ביותר. 17) ממיני הספחת בעור. 18) מדינאי בריטי ש' הוציא פקודות לרעת היהודים ב' א"י. 20) היה נשיא דרום-קוריא. 21) רברבן. 23) כמו 23 מאונך. 26) זן ומפרנס. 27) לאן. 28) כלל כליישיט השייכים ל' מדינה. 30) ראש אלי מצרים. 32) עליו מניחים את הראש. 34) כלייבול לנוז' לים. 36) חברת-הספנות הישראלית. 37) קי' סור. 39) משקה העשוי מדבש. 41) רבי חסד. חנון. 42) גרמ-שמייס. 43) מונרך. 45) עולם ומלואו. 48) רום, הוד. 49) נטי' עת עצים. 51) קמיע בצורת חיפושית. 53) סוטה מן הדרך הישרה. 55) פקודה. 57) גמ. 59) מכלי-השחמט. 61) אביו של שאול. 63) רגולטור. 64) שרודפים את' רינו. 66) כבד-גוף. 68) חווה-התקשרות. 70) תבואת-קין. 72) אות בא"ב העברי. 73) שיר הלל. 74) מייסד תורת התפתחות המינים. 75) מילת-קריאה. 77) תחילתו של גומר. 78) בירת הנגב. 80) נחרה, נצרב. 81) מחבר-אופרות איטלקי. 83) שם מת' קינים פצצות גרעיניות. 84) שיש ביכולתו. 88) עלוב. 90) די!

מאוזן:

1) אלת הצייד, הסהר והצניעות. 4) "שמונים" את הכרמים. 7) אולם שעשור' עים. 10) רגל מלאכותית. 11) אלת הנוער. 12) מטבע יפני. 14) בעל מימדים. 16) ארץ השמש העולה. בפי יושביה. 19) ריי' פוי. 19) מדינה צפון-אפריקאית. 23) אף, עוד. 25) כלי לגריפת אשפה. 26) השמין, התנפה. 27) עורלב. 29) גוף שלישי נקבה. 31) סיומת לרבות. 32) הן. 33) כיצד. 35) נישא. 36) אויב. 37) מן ההורים. 38) אמור' נה. 40) ערימה של גרגירי-תבואה. 42) לבוש צבאי. 44) כופר. 46) מבני נוח. 47) לא עבה. 48) גוף. 49) מחצית שרי-ההס' בה. 50) מושב-מלכות. 52) תואר הולנדי. 54) בהשאלה: לב. 56) בעלי-גאווה. 58) ממתק עשוי סוכר שרוף. 60) סופר אמ' ריקאי (ש"מ). 62) נכנס לבית שלא-כחוק. 64) מאור קטן. 65) אביונות. 67) מסתובב. 68) בזמן ההוא. 69) זרובות. 71) מסיפרי המיקרא. 73) מילת ברירה. 74) כואב. 76) מילת-זירון. 77) נוטל משאינו שלו. 79) מתבקע מן הביצה. 81) מייסד דת, שכונה "הנאור". 82) כולל בתוכו. 85) קריאת' השתאות. 86) מאפה-בצק ממולא מיני מתי' קה. 87) שולי הבגד. 89) שחקנית-קולנוע נודעת (ש"פ). 91) אליינציה. 92) יונק מ' סידרת המכרסמים.

צה"ל

הו. איזה כיבוש עלי

נשות הרצועה הצעירות

מסתירות את פניהן —

אך חושפות שדיהן

כפני החיילים הישראליים

עוד יש מקומות מסוימים בארץ, בהם הלירה הישראלית היא עדיין לירה, ואפילו לאגורה יש עדיין ערך.

במחנות הפליטים ברצועת עזה מתייחסים ללירה הישראלית ברצינות, ונבדלים קשה כדי להשיגה. לא ממהרים לבזבזה. בשוקי הרצועה אפשר לקנות שני קילו מלפפוני יצוא בלירה אחת, ולמי שמתמקח, מוריי דים עשר אגורות מהמחיר. בלירה קונים גם קילו וחצי עגבניות, או אבטיח עסיסי. כתב "העולם הזה", המשרת בי מיוזאבים ברצועת עזה, הביא ער ללות מן החיים שם, ומן היחסים שהתפתחו בין חיילי צה"ל לבין תושבי המקום.

לא רק המזון זול ברצועה, עבור בחור רה צעירה ונאה משלם החושב המקומי מוהר בסך 4,000 ל"י, בעוד עמיתו תושב

צת נשים, מחליטה דווקא הצעירה והנאה בהן כי הגיעה שעת ההנקה. היא חולצת לתינוקה שד בנוי לתלפיות, ולנו לא נור תר אלא להינח.

בחוליה שלנו יש שני חיילים, המשמר שים בחייהם האזרחיים כמורים. כתוצאה מכך, אחד משיטת ההתעניינות העיקריים שלנו הוא בתי הספר המקומיים ותל-מידהם.

ילדי הרצועה מציפים את הסימטאות העקלקלות והצרות של מחנות הפליטים בהמוניהם. מחזה קטנה מצידנו, אמירת שלום או בוקר טוב, מניבה תוצאות נפ-לאות.

הילדים מודנבים אחרנו כל העת. בי המונים. הם מבקשים רק למשוך תשומת לב. וכאן קורים דברים שקשה להסבירם. כדי למשוך תשומת לב כזו הם "מתלב" שים", למשל, על הקטן והחלש מן הילדים שבחבורה, ומפליאים בו מהלומותיהם. פעמים הם מאלצים ילד בן שלוש לעשן, ואפילו מטילים בו כוויות.

לכבות גפרור על הלשון. כאשר התחלנו משוחחים עם הילדים, נתגלה לנו כי שיטות החינוך ברצועה מזוהות ביותר. עשרות ילדים, מבתי ספר שונים, סיפרו גירסות שונות של הסיפור שמור ריהם הולמים בהם בפיקר-ידיהם. כאשר אחד הילדים נתפס כשהוא ממ-

מורים במיוזאבים

הבחורות מחללות בנו

שיך לדבר, גם לאחר שהוכה, מצית הי מתונן הדגול שלו גפרור, ומכבה אותו על לשונו של הילד.

כאשר שאלנו את הילדים, אם הוריהם יודעים זאת, השיבו בחיוב ואף הוסיפו, כי לא פעם מומינים ההורים את המורים לשיחה, וממליצים להרביץ לילד "יותר חזק, כדי שייפתח לו השכל".

אנו מרבים לשוחח, באנגלית, עם התל-מידים הנקרים על דרכנו, ובעיקר עם אלה המסיימים בימים אלה את בחינות הבגרות שלהם. השיחות הן בנושאים כלליים, תוך הקפדה לא לגעת בנושאים פוליטיים, בשל המידים שאנו לובשים.

שני המורים שבינינו מאוכזבים מאוד מרמת הידיעות ומשיטת הלימוד. הם טר ענים כי שיטת הלימוד ברצועה מיושנת, מדקאת כל יוזמה לחשיבה עצמית, מת נהלת תוך שינון החומר ולמידתו על-פה.

מסורת ככל מחיר. ספירי-הלימוד ברצועה הם אלה הנהוגים במצרים, והם הרשמו קיטע-שיטתה הנוגעים ליהודים. תוכן הספרים נתגלה לנו ככרוי-תעמולה מופלגת, לא כספירי-לימוד כלל.

ספר שעסק בנושא "מצרים המודר-נית", ציין, כי לאחר ביצוע הריפורמות עליי הנשיא גמאל עבד-אל-נאצר, ועל-מו כל העיוותים הכלכליים והחברתיים, וכי עד אז שרר במצרים שוחד ושח-תות, רק בגלל האנגלים.

הצעירים משגנים את החומר, מאמינים באמונה שלמה כי אכן הפכה מצרים כבמטה-קסם לגרעין עלי-אדמס, חולמים על עתיד טוב יותר, אך אינם מתייחסים לנשותיהם הצעירות להסיר את רעלותיהן.

הגדה נאלץ לשלם 12,000 ל"י, ואילו ער-ביישראל משלם — 20,000 ל"י לבחורה.

העמם ככד יבולתך. גם תעריפי הנסיעה זולים. צי של מוניות, טנדרים ומכוניות פרטיות קטנות, מסיע את הפו-עלים ממחנותיהם שברצועה לעבודה ביש-ראל. שיטת הנסיעות דימה לתפוס ככל יכולתך, אלא שכאן המוטו הוא, העמם ככל יכולתך.

תשעים אחוז מכלי-הרכב הפרטיים בי רצועה הם מדגם פיאט 1100. כאן משי-תמשים בהם להסעת נוסעים, ואת ראי-הקטנים דוהרים על הכבישים הצרים ובדרכי-העפר, כשהם עושים חמישה-שי-שה פועלים כל אחד.

פועל כזה משלם תמורת נסיעה עד אשר קלון לירה ישראלית אחת בלבד. אילו נזקק לשירותי אגד, היה נאלץ לשלם עבור הנסיעה בין שלוש לארבע לירות. הנשים ברצועה עובדות בפרך, מעלות השחר ועד לשקיעה, ובלילה הן נוסעות לשוק, למכור את סחורתן.

שדים מותר להראות. נשות הרצועה לובשות שמלות ארוכות עד לרג-ליהן, מתחתיהן מכנסים ארוכים, ואת ראי-שיהן מכסות רעלות שחורות או לבנות. כאשר קרב אליהן בן-המקום, הן מכסות ברעלה את סנטרן, ואילו כאשר עובר חייל ישראלי, הן מכסות ברעלה את כל הפנים, מותרות פתח עבור העיניים. אך במהרה גילינו כי בעוד שכיסוי הפנים הוא חוק בליעבור, הנה הנקת תינוקות מותרת גם כאשר חולף גבר בסמך. זוהי שיטת ההתעללות המקובלת ביותר על הנשים ברצועה. לא פעם, כשאנו חולפים על-פני קבר

השאריות שעושות לך "מצב רוח"

מעטה להשיג גם בארץ את התכשיר הצרפתי המקורי היעיל ביותר נגד קשקשים ונשירת שערות.

פטרול האן תכשיר מספר 1 בכל ארצות אירופה

לאנשים בעלי שיער מכסיף - פטרול האן באריזה הכחולה

נסיון של 40 שנה הוכיח שפטרול האן הוא התכשיר הבדוק היעיל והנדרש ביותר באירופה. נסה ותיווכח! להשיג בכל בתי המרקחת בארץ.

פטרול האן

pétrole hahn

הופיע בספרי כיס

להשיג בחנויות הספרים ודוכני העיתונים בכל הארץ.

- (1) המחדל מאת צוות עיתונאים בכיר
- (2) המחדל בצרפתית מאת צוות עיתונאים בכיר
- (3) המחדל באנגלית מאת צוות עיתונאים בכיר
- (4) הפרפר מאת הנרי שרייר
- (5) בנקו (המשך לפרפר) מאת הנרי שרייר
- (6) מגרש השדים מאת ויליאם פ. בלאטי
- (7) לא שם זין מאת דן בן אמוץ
- (8) לזכור ולשכוח מאת דן בן אמוץ
- (9) כל מה שתמיד רצית לדעת על המין ולא העזת לשאול מאת ד"ר דייוויד רובן
- (10) כל אשה יכולה מאת ד"ר דייוויד רובן
- (11) כמעין המתגבר מאת איין ראנד
- (12) באלהים אמא אני שונא מאת יגאל לב
- (13) את המלחמה מאת זיוף הלר
- (14) מילכוד 22 מאת הלן קאן

הופיע בקרוב

הפצה "גד" — חברה להפצה בע"מ, רח' צ'לנוב 15—13

ת"א, טל. 823701

קריאה נעימה בכריכה קלה

עשר אצבעות — רות חפר

אמנות נאיבית

בן-עמי 3, 283902

אם אתה ...

או בעל מקצוע אחר ואינך חבר בקופת גמל
קופת גמל **"עצמה"** של בנק לאומי
מציעה לך עסקה מצויינת!

לקבלת פרטים נוספים מלפן אל יועצי קופות הגמל של בנק לאומי
בשעות 3 אחה"צ עד 6 בערב, בימים א'-ה', מלפון : 03-52375
או מלא ושלח תלוש זה.

בנק לאומי
לישראל בע"מ

קופת גמל "עצמה" שד' רומשילד 19, תל-אביב.
אני מעוניין בקבלת פרטים על קופת גמל "עצמה"

שם:

כתובת: מלפון:

נא למלפן אלי בשעות

בהתחלת הדרך

צר לי להודיע לכם שזוג צעיר נוסף

זמר גולדוואסר
גירושין מהתחלה

תגיע אל סוף הדרך כבר בתחילתה. הלא הם הזמרת-השחקנית גליה ישי, ובעלה שחקן תיאטרון הבימה רפי גולדוואסר. רפי וגליה נפגשו לראשונה על בימת תיאטרון בימות, ואחרי שניהלו רומן בן שנה, חגגו את נישואיהם במסיבה רבת-משתתפים שנערכה, במועדון התיאטרון התל אביבי.

והנה היום, פחות משנה אחרי הנישואים, הם נפרדים סופית ואפילו התחילו כבר בהליכי גירושין.

בינתיים נסעה גליה להירגע באירופה, ורפי, שנשאר בדירתם שברחוב שלומציון המלכה בתל אביב, מסיים את צורותיו בעבודה על ההצגה ליידי מקבת של יוג'ין יונסקו, אותה מעלה תיאטרון הבימה.

חוקים, לצליליה של מערכת סטריאופר גית אדירה.

ובכן, רוצה אלהים ואחת האורחות כי מסיבה היתה גברת שהיתה פעם נערת זורק, אבל היום היא כבר לא-כליך, מה שלא מפריע למעציה הוותיקים להמשיך להזמין אותה לקטש מסיבות. והנה, הגבר רת הזאת לגמיה שם כמויות אדירות של אלמנהול, ולא חדלה ללחץ ולפטרטט ב-קולניות עם כל מי שניקרה בדרכה.

ובצד, כאילו בצל, עמד לו כל הערב איש-עסקים צעיר, שאשתו היפהפיה נעדרה משום-מה מן המסיבה, ועקב ב-דריכות אחר מעשיה של הזוהרת-לשעבר.

לקראת השעות הקטנות של הלילה, כשי מרבית האורחים הסתלקו כבר לבתיהם, אור איש-העסקים הצעיר עזר והציע לזר-הרת טרמפ הביתה. הגברת הלומתיין נענתה לו ברצון — אבל על מה שקרה מייד אחר-כך חלוקות הדעות.

הגבר, מצידו, טוען שאין שהגיע במכונית אל ביתה של הגברת, ועמד להיר-ריד אותה ולהמשיך לביתו-שלו. עמדה היא על כך שיעלה אל דירתה למשקה אהרון, ומיזר ג'נטלמן שיסרב לגברת עזר-גה? ומכוסית לכוסית, עומד האיש בתור-קף על גירסתו, נתארכה השעה והגץ ה-שחר.

כאן מתגלה גירסה שונה במיקצת, זו של הצד השני, הגברת טוענת שהוא צער את מכוניתו בפתח ביתה, בכלל לא שאל לדעתה, עלה לדירתה מבלי לבקש רשות, ולא נשאר איתה רק עד הגץ השחר — כפי שהוא טוען — אלא עד למחרת ב-צהריים.

וזה עוד לא הסוף. המפליא ביותר בכל הסיפור הוא שאשתו של איש-העסקים הצעיר נוטה להאמין דווקא לבעלה, ומ-אשימה את נערת-הזוהר המזדקנת בהי-טפלות לצעירים טובי-לב וג'נטלמנים, שמחשבותיהם טהורות וכפיהם נקיות.

מה שמכונה שרעדין לא פסה התמימות מן הארץ.

לגור בראש-פינה, וכשגם ראש-פינה גר-מרה לו, חזר לתל-אביב, וכאן פגש את המלחינה דרורה חבקין ובילה זמן-מה גם במחיצתה.

אבל גם זה לא האריך ימים, ואז פגש יוסי את שימרת אור היפה, מי שהיתה אשתו של העיתונאי ורדי בר-יעקב, ואחר-כך ירדו הטובה של במאי-התיא-טרון האנגלי פיטר ג'יימס, אבל על זה כבר סיפרתי לכם.

ובכן, מאז שנפגשו ועד עצם היום הזה, כבר שיבעה חודשים תמימים הם ביחד בדירת-הגג המקסימה של שימרת. ומ-ספרים שיוסי חסר-המנוחה נרגע לחלו-טין, ושימרת מרחפת ברקיע השביעי. על התונה הם עדיין לא מדברים בשלב זה, אבל מי צריך אישור של הרבנות כשנסגר המועדון בירושלים, עבר יוסי כשמרגישים כמו שהם מרגישים?

בוטיקאית אור ושחקן ורז'נסקי
אהבה ממבט ראשון

סיפור-אהבה אמיתי

אשתו של יוסי, סוון, שהגיעה בינתיים ארצה, עמדה מייד על המתרחש, וטסה כל עוד רוחה בה אל אמה ואבא שבי-אנגליה.

בינתיים המשיך יוסי להסתובב עם כור-לן, עם טלה כהרץ, אשתורלשעבר של המחזאי-שחקן מוזי כהרץ; עם תמו-ריבנינגור, אשתורלשעבר של איש-הטל-ויזיה שורק'ה גרי, ועם הזמרת מרג-רית אנקורי.

כשנסגר המועדון בירושלים, עבר יוסי כשמרגישים כמו שהם מרגישים?

זה הזמן לספר לכם על שני אנשים יפים, שעל הרומן העכשווי שלהם נשפך כבר דיו ואפילו במדור הזה שלי. יצא לי השבוע לפגוש את שניהם בקפה פינתי שבדיזנגוף כשהם מחזיקים ידיים ונראים מאושרים כמו שני ילדים קטנים ואבי-ביים, וזה באמת עושה טוב על הנשמה. טוב לדעת שיש עוד כאלה, ושלמרות ה-עבר העשיר של שניהם, יכלו שני אנ-שים כמו השחקן יוסי ורז'נסקי והפזי-מזנאית בעלת-הבוטק שימרת אור, להגיע האחד אל השנייה וגם להתמיד בה.

יוסי, כמו שכל הארץ יודעת, היה נער-זוהר הולל ופוחז שהדיסקוטק שלו, ג'והני-וביטניק, באילת, אותו ניהל בשותפות עם צדוק קראוס, היה מקום מועד לפור-ענויות ושימש כבסיס של הבחילה התל-אביבית בדורים.

אז אחרי שנגמרה לו אילת, נסע יוסי לאנגליה ושם התחתן עם סוון, בתו של לורד אנגלי מהעיר לידס. אחרי ששהה מיספר שנים באנגליה, שם שיחק בסר-טים לצידים של שחקנים כמו ריצ'ארד-ברטון ורוג'ר מור, חזר יוסי ארצה כשאת אשתו הוא משאיר באנגליה. מידי-רכות דיזנגוף הצמאות קלטו אותו בורעות פתוחות, והוא ניראה תמיד במקומות ה-נכונים עם החתיכות הנכונות.

יחד עם צדוק קראוס, שותפו משכבר הימים, ירד לירושלים והקים שם את ה-מועדון שחק אותה, ששבק חיים מייד אח-רי הפתיחה ההמונית והרעשנית שלו. אבל בירושלים שכרו השניים וילה בשכונת קטמון, והמקום הפך עד-מהרה לאתר עלייה-לרגל לחתיכות וחתיכים מכל חלקי הארץ. המסיבות שנערכו בוילה הזאת נמשכו ימים וילות, ושימשו יצא למרחוק ולעיתים אפילו הגיע, בעזרת השכנים, אל מישטרת מחוז ירושלים.

גם לבורגנות מתרגלים

על צייר החתיכות יורם, היפה לוקוב, אז יורם לוקוב, שהיה בשוי במנו ל-רפנה טנן, אחת הנשים הכי יפות שהיו אי-פעם בארץ, ושלאתר גירושיו לא הפ-סיק לכבוש נשים בקצב מסחרר, התחתן לו בשקט-בשקט עם בחורה מבית טוב בשם נארה. הווג המאושר עבר להת-גורר בדירה קטנה ברמת-אביב, ויורם נ-תק את קשריו עם חבריו מהבחילה כמו עס כליל.

בימים אלה ממש מכרו יורם ונארה את

אני לא יודעת איך זה קרה לי, אבל כשיפרתי לכם לפני כמה חודשים על כל מיני כאלה שהיו דמויות ידועות ופופו-לאריות בהוגי הבחילה, ועכשיו הם עסר-קים איש-איש בעניינו שלו הרחק מן ה-המון הסוער, שכחתי להזכיר את האיש האחד שבלעדיו מסיבה לא היתה מסיבה, פרמיירה לא היתה פרמיירה וחתיכה לא היתה חתיכה, אלא-אס-כן נראתה בחבר-תו קודם-לכן, או יותר נכון — אלא-אס-כן צייר אותה. כן, בדיק. אני מדברת

בוהמי מבורגן לוקוב
אשה מבית טוב

המסיבה

נגמרע

מאד

הדבר היה באחת המסיבות האחרונות שערכו אנשי ההוג הנדץ, באחת הווי-לות היתר-מפוארות שבהרצליה-פיתוח.

אז למסיבה הזו, שעליה אני מספרת, באו כל היפים והיפות המיקצועיים, שח-קנים, דוגמניות, אנשי-עסקים, מיליונרים קטנים, ואפילו כמה חברי-כנסת צעירים ופופולאריים הסתובבו בשטח. השמפניה נשפכה כמים, והקוויאר ושאר הדליקא-טסים יכלו להספיק בשקט לעוד חמש מסיבות כאלו בערך. בקיצור, היה ברור שבבית הזה עוד לא שמעו על הידוק-החגורה.

ובין חטיפי לחטיפי ריקדו להם הנוכחים, שחלקם באו לאירדווקא עם בני-זוגם ה-

הדירה שלהם ברמת-אביב, ועברו להת-גורר באופן זמני בסטודיו הישן של יורם שבשדרות נורדא, וזאת עד שדירתם ה-חדשה והגדולה תהיה מוכנה.

כי יורם, שהתברגן לחלוטין, ואשתו נאורה, כפי שאתם מבינים כבר, עומדים להיות לאזרים מאושרים בסוף החודש הבא עלינו לטובה.

כי גם בורגנות זה טוב, אם לומדים לאכול את זה.

שני מלונות שהם יקרים לפחות כמו הוואלדורף אסטוריה, בהם מתגוררים פקידים מממשלה בכירה בעת ביקורם בארצות הברית. איינהארט טען כי הרב גורן, "עבד (בסמורו זה) עבודתו" סוף ערי ז'בוטינסקי ז"ל, כתבה בשבוע שעבר אף היא

של השגריר בחוזה כה רבה, עד שקטינג לא יכול היה להמשיך ולהפעיל אותה משך שעות ארוכות.

הרב הממונה על הכותל מטעם משרד הדתות, הרב רב פלד, גילה לאחרונה כי הוא נאלץ להורות מדי פעם לרחיצת ולמק את אבני הכותל בעזרת הגשמים. הסיבה: אילולא היו רוחצים את האבנים בעזרת

אריה ניר
נציב שרות בתיחסהוהר, ישב בהצגה בין ה- עיתונאי נתן דונביץ ובין עורך-הדין אריה מרינסקי, שהתפרסם לאחרונה במישפט ביאטה קלארספלד. משך ארבע שעות תמימות, בהן נערכה ההצגה, המתין לניר נהג במי דים, בתוך מכונית-שרד שחנתה בחוץ, כדי להסיע אותו חזרה לביתו בפתח-תקווה — וזאת למרות שניר נהג בעצמו.

מיכתב לאחד העיתונים, בו תקפה את תנועת-החרות, ממך שיכת תורתו של סבה, על ש- נופה בד"ר בנימין הלוי, אשר היה מחותמי מינשר האר- בעה למען פשרה עם הערבים וממשלת ליכוד לאומי. קרלי ז'בוטינסקי-רובין סיפרה על מיכתב של סבה לזיידל המדינה בשנת 1935. בו כתב ז'בוטינסקי: „בטחוני כי יש טיפוס של ציוני שלא איכפת לו הצבע הסוציאלי של המדינה. אני כזה. אילו נוכחתי שאין דרך למדינה אלא סוציאליזם, או שזה רק יחיש את יציירת המדינה בדור אחד — הנני מוכן ומזומן. עוד יותר: מדינת אדוקים, שבה יכריחוני לאכול געפילטע פיש משחר עד שחר — מסכים.”

תחרות מסיבות נערכה בשבוע שעבר בין איש-העסקים, ומי שהיה מנהל אל-ע, אפ- ריים (בן) בראש, קרלי רעיתו האדריכלית רבירה (דזרה) גר, לבין איש החברה ד"ר פוקה הירש. השניים ערכו מסיבות נפרדות באותו יום, ורק לאחר שהזמנו הי- ארחים הסתבר כי לשני המקר- מות לחזמו בערך אותה קר- אים. איש מהזמנים לא הסכים לזאת, ורק למחרת היום הת- בור כי ידו של פוקה היתה על העליונה. מרבית הארחים באו למסיבה אותה ערך הוא.

שנומקה עלידי משה דיין, הת- פרץ רבין זסילק אותו מהמקום בתנועה של „תפסיק לבלבל את המוח.” כאשר דרש ח"כ הליכוד אהוד אולמרט ל- ערוך ספירה חוזרת. באחת הי- הצבעות, התפרץ רבין לעברו: „מה אתה רוצה כל הזמן הצ- בעות חוזרות?” בעת נאומו של מנחם בגין הציק רבין כל העת בשעונו, עד שבגין העיר לו על כך. בתגובה קרא רבין לבגין: „זו הוצפה!”

למרות שהליכוד משתמש בזכות קריאות-הביניים בכנסת, ולא פעם מעל ומעבר לטעם הטוב, הרי מנהיג הליכוד מנחם בגין אינו אוהב שיקראו לו קריאות-ביניים בעת נאומיו- שלו. ביום הרביעי האחרון עלה בגין לדוכן כדי להציע הצעה לפדר, וכשח"כ (המערך) יוסי שריד הפריע לו בקריאות- ביניים, השיב לו בגין באים: „אם תמשיך בקריאות-ביניים, לא יישאר ממך שריד!”

בעת אחת ההצבעות ש- נערכו בשבוע שעבר בכנסת, מינה היזשבראש שני חברי- כנסת, אליעזר רונן מהמערך ומתניהו דרובס מהליכוד, למנות את הקולות. כשהגיעו לססלי האופוזיציה, הרגיש מנחם בגין כי משתו לא בסדר בספירה, והוא קרא לעברם: „באיזה שפה אתם סופרים?” השניים השיבו לו במקלה: „בספרדית.” ואמנם, הי"ר בחר בשני חברי-כנסת, אשר מוצאם מדרום-אמריקה, והיה להם קל יותר לספור בשפת-אמם.

באותה ספירה הפנה דרר בלוס את תשומת-ליבו של רונן לח"כ מרדכי בן-פרדת מה- קואליציה, שהצביע יחד עם הליכוד. אולם רונן סרב למנות אותו. באמרו: „עזוב את בן- פרדת, הקול שלו לא נחשב.”

בהצבעה שנערכה בכנסת על הצעה-לסדרת-היום של יצ- חק רפאלי, בענייני השטחים, נראה חבר סיעתו של רפאל אברהם מרמז, הידוע כיונה, כשהוא מרים את ידו נמוך מאוד, כדי שמוכיר הכנסת נתנאל לורר, אשר מנה את הקולות, לא יראה אותה. רק לאחר צעקות מחברי סיעתו, אשר קראו לו להרים את היד גבוהה, הסמיק מלמד, כנער ש- נתפס בקלקלתו, ונשא אותה מעלה.

תקרית בלתי-נעימה איר- עה לחיים בראש, עוזרו של סגן ראש-הממשלה ושר-החוק, יצחק ארלין, בעת שהשר עמד לצאת מלוד לסיוור בארצות הברית. בראון ניסה להיכנס לחדר האנשים החשובים בנמל- התעופה, בו ערך אלון מסיבת- עיתונאים, אבל השומרים בפתח לא נתנו לו להיכנס. כשניסה בראון לשכנע אותם כי הוא עוזרו של השר, השיבו לו: „לא ייתכן שעוזר שר-החוק יר- לך עם סנדלים ועם חולצה מ- חוק למכססים.” רק כאשר הגי- עו פקידים נוספים של המישרד, שהיו לברשים חליפות ועגובים עניבות, כראוי לאנשי מישרד- החוק, שזיהו בפני השומרים את בראון, ניתן לו להיכנס.

לשגריר ארצות-הברית בישראל קנת קיטצ'ה היתה בשבוע שעבר תאונת-עבודה. היה זה בעת שהשגריר חילק מילגות-לימודים לעשרות צעיר- רים, עולים חדשים מרוסיה, אחד העולים החדשים. המתאבק אריק דריקמן, לחץ את ידו

אלמוגי המתין יחד עם האור- חים, ולנאום בפניהם.

כשעדיין נאבק על תפקיד ראש-הממשלה, הזמן יצחק רבין עלידי נשיא אוניברסיטת חיפה, אליעזר רפאלי, לנאום בטכס הראשון של חלוקת תערי- דות-הגמר באוניברסיטה. רבין הבטיח או לרפאלי שאם ייבחר לתפקיד הרים, יבוא לנאום, ואם לא ייבחר, לא ינאם. השבוע נדרש רבין עלידי רפאלי לפי- רוע את החוב, נאלץ לדחות מיספר פגישות אחרות ולנאום בפני הבוגרים.

מנהלי אחת ממיסעדות- הפאר בירושלים נדהמו לקרוא בעיתונים כי ראש-הממשלה, יצחק רבין, אוכל כארוחת- הצהריים שלו פלח אבטיח וי- גבינה לבנה, המובאים לו על מגש למשרדו. הם ידעו כי רבין מקבל ארוחות מלאות, הכוללות מיספר מנות, הנשל- חות לו מהמיסעדה למישרד ראש-הממשלה עלידי נהגו של ראש-הממשלה, מתוך חשש ש- מא משהו מזמין ארוחות עבור ראש-הממשלה ואוכל אותן ב- עצמו. טילפן אחד ממנהלי הי- מיסעדה ללישכת ראש-הממ- שלה, כדי לברר את העניין.

שמואל הכהן אבידור

רבה של כפר-שמר יהו, נתן את ההור פעה המבריקה ביותר בערב מיוחד, אותו ערכו גלי צה"ל ויעקב (ויעקל"ה) אגמון, לכבוד התוכנית ה-300 של שאלות אישיות, שנערכה בשבוע שעבר, „מועדון התיאטרון” בתל-אביב. הרב אבי- דור קרא בקריאות-ביניים לעבר אגמון, כי המרואיינים של אגמון רוצים לשאול אותו שאלות אישיות, והוזמן לבמה. כשביקש אבידור עוד שואלים מקרב הקהל, עלו לבמה מנכ"ל „כור” האלון (מיל), מאיר עמית והעיתונאית דינה גורן. השלישיה זכתה בקרב הקהל הרב במקום לכינוי הרב (אבידור) האלון (עמית) גורן.

בבירור נסתבר שהעיתונאית, שכתבה את הסיפור על האבטיח והגבינה, היטעתה עלידי אנשי- יחסי-ציבור וזרזים של ראש- הממשלה.

בפעם הראשונה מאז הוא מכהן כראש-ממשלה, הראה יצחק רבין בשיבת הכנסת, ש- נערכה בשבוע שעבר, סימני רוגו והתפרץ מיספר פעמים על חברי-כנסת שונים. כשניגש אל רבין מצליח-המערך משה רממין כדי להתייעץ עימו אם על המערך להסכים לדון כי- הצעת ח"כ מרדכי בן-פרדת,

הוא מיוחד במינו. שלא היה קיים בממשלתו של גולדה, נוצר בממשלת רבין. כך למשל, נזהרים השרים החדשים להור- שות לעצמם להתלוצץ זה על חשבון זה, ולהמציא בדיחות על תבריהם לממשלה. אותן הם מספרים בהנאה רבה. הבדיחה האחרונה שייכת לשר-הסברה אהרון יריב, היא מתייחסת לשר-בליתיק ישראל גלילי. יריב מספר לשומעיו: „עצרו את גלילי!” וכשהשומעים שור- אלים בתדהמה: „על מה?” הוא משיב: „בעונן שוטטות — ב” ממשלה.”

כאשר הרוחות עוד סערו השבוע על ביטול התוכנית ל- החזרת ח"כ אריאל (אריק) שרון לצה"ל, סיפר ראש אכ"א אלון משה (מוסיק) גידרון, מי שהיה עד לפני חודשים מיספר מנכ"ל טלד, כיצד גייס חזרה לצבא עלידי שר- הביטחון דאז, משה דיין, סיפר גידרון: „דיין טילפן אלי ואמר לי: „מוסיק, בוא! ואז הלכתי להתגייס.”

חברי הפרלמנטים האירוי- פאיים, אהודי ישראל, המבקר רים קימים אלה בארץ, הוזמנו לארוחת-ערב חגיגת, שנערכה

במלון דן-כרמל בחיפה, עלידי ראש העיר יוסף אלמוגי. כשהגיע אלמוגי למקום, נוכח כי הסעודה עדיין לא התחילה, השולחנות אינם מסודרים, וה- ארחים רמיזה-מלה עדיין ממ- תנים למלצרים שסיימו לערוך את השולחנות. אלמוגי התרגו, קרא לאחר-אחר על חדר-האוכל ואמר לו: „תוך רמו לבזיזה ה- סעודה הממלכתית שנערכה ב- כנסת לכבוד הנשיא ריצ'ארד ניקסון: „כאן זה לא הכנסת, ואני לא הנשיא ניקסון — או אני הולך הביתה!” רק במא- מצים רבים הצליחו לשכנע את

הורי יגאל בשן

בתיה ומשה בשן, בני המושב נחלה ליד רחובות, היו אף הם אורחים בהצגה בה משתתפים עדנה פלדל, אברהם מור והשחקנית החדשה חנה לסלון. הדנה בנושא החותנות. יגאל עצמו לא היה במסיבה, נמצא בחו"ל עם אשתו מיקה, בתו של איל-הספנות יעקוב מרידור.

מירי אלתי ואמה

חנה היו אורחות בהופעה מיוחדת של ההצגה "שיר ערש", שנערכה לכבוד שחקנים והוריהם. מירי טענה במסיבה, שנערכה מאחרי הקלעים, כי אמה הרבה יותר יפה ממנה, ויכולה היתה עצמה להיות זמרת מצליחה לו היו לה הזדמנויות מתאימות.

באשמת מתן שוחד. שובינסקי התייחס להנחה אותה העניק לרבה ומיר, רעייתו של אלוף (מיל). צבי ("צביקה") זמיר. "רנה כליכר נחמדה" אמר שור בינסקי, "אז נתתי לה הנחה".

את מיצוות כיבוד-אב מילא בשבוע שעבר עורך ה"יומן הארץ, גרעין סאמט לגבי אביו, העיתונאי שמעון

ביום לתחבורה דן ואגד, בעניין קו השירות בין רמת-השרון ל-תל-אביב. עליו רבים שני ה-קואפרטיבים, הפתיע דובר דן אהרון שני את המאזינים. כשאמר: "אותי לא מעניין איזה צבע יהיה לאוטובוסים, העיקר שיהיה שירות לרמת-השרון". רק כעבור דקה של שתיקה הוסיף שני: "ובתנאי שהם יהיו של דן".

שווא טלפון מושבע. כאשר מטלפנים אליו, הוא מבקש מ-מוכירתו לומר כי הוא איננו, אלא-אם-כן השיתה הוא מאחד הממונים עליו. השרדן מנשה ר"ז מצא דרך להתגבר על פחדו של גיל מפני הטלפונים. כשהוא מתקשר עם גיל, הוא מבקש מהמוכרת להעביר את הטלפון לשלוחה של גיל, ו-לסגור אותו. רק אחרי שהיא עושה כן, מצלצל רז בשנית, ואז נאלץ גיל עצמו להשיב לטלפון ולדבר.

העברית של חברת הר-כנסת (ר"צ) מרשה פרידמן אינה משופרת ביותר, ושינואר תיה גורמות לעיתים לסעויות המצחיקות את חברי סיעתה. פרידמן קיבלה מיכתב מאשה תרשבת חיפה, המתלוננת על עוולות שעשה לה בית הדין הרבני בעת תהליכי תגירותין שלה. פרידמן העבירה את הר-מיכתב למוכר סיעתה, יונתן דיבלי, בצורך פתק עליו כתב בה: "תעבור על המיכתב הזה על מנת לראות עם יש משהו שאנו יכולים לעשות בשביל האשה הזאת — היא נראית לי נדפסת".

ראש עיריית תל-אביב שלמה ("צ'צ'") להט הס-ביר השבע, מדוע הוא בוחר תמיד בדרך הטובה ולא בדרך הרעה. סיפר צ'צ': "אצל ידיד אחד שלי היה תלוי בחדר שלט: 'בחר בדרך הטובה, כי בדרך הרעה יש צפיפות רבה'".

ראש עיר אחר, ראש עיריית ירושלים, מדי קולק, השתולל מכעס כאשר תושבי שכונת גילה בירושלים הפגינו, בשבוע שעבר, מתחת לחלון דירתו ברחוב רשב"א. במחאה על כי נותק זרם החשמל בר-שכונתם. קולק מילא דלי מים כדי לשפוך אותו על המפגינים ורק התערבותה של אשתו תמר מנעה ממנו צעד קיצוני זה.

מסתבר כי התערבות הר-אשה בעבודת הבעל, תמיד גורמת לצרות. לילה להט, אשתו של שלמה להט רצתה לעזור לבעלה, והמליצה בפניו על ידי-דה טובה שלה, רותי ניר, כעל מוכירתו האישית. אולם ניר, שהיתה לפני כן מפקדת כלא הנשים נווה-הירצה, הש-ליטה בבית העירייה את מישר-טריאסטרות המפורסם שלה, והתלונות מצד העובדות צונו-חות כמבול על שולחנן של ראש-העיר.

בויכוח שנערך השבוע ברדיו בין דוברי הקואופרטי-

החליט להביע את הודאתו עם מתנחלי שכס, והביא להם בר-מכונתו עשרות שקיות שוקו קר מהמחלבות אותן הוא מנהל. אולם עוד לפני שהגיע למקום ההתנחלות בסבסטיה, נתקל דובריץ במחסומים השונים בר-חיילי צה"ל, אשר עמדו בשמש החמה, חילק להם את השוקו, והגיע אל המתנחלים בידיים ריקות.

בפני מצב בלתי-נעים עמד עיתונאי מעריב ישראל הר-אל, המקורב לחוגי המת-כסות, אשר הוזמן עלי-דם ל-כסות את ההתנחלות. הר-אל הצטרף אל אחת השיירות, אשר עברו עם גיפים ומשאיות דרך ואדיות ודרכי עפר משובשות, הרס את מכונתו בדרך-לא-דרך, ונאלץ לחזור לתל-אביב בטרמפ.

בטלוויזיה צבי גיר, ידוע כי-

מנהל מחלקת החדשות

גם פרופסורים מסוגלים לאבד את השליטה בעצמם. זה קרה לפרופסור ד"ר ששון, אחד הפקידים הישראליים הר-בכירים של הבנק הבינלאומי בווינגטון. ששון, השוהה בר-ישראל בחופשת מולדת, הגיע למישרד-הפנים בתל-אביב כדי להאריך את תוקף דרכונו. כא-שר הגיע לדלת המישרד, טרקה פקידה את הדלת בפניו, כשהיא מדויעה: "המישרד סגור". ששון, שהיה לבוש במכנסים קצרים וכלל לא נראה כמו פרופסור, לא שלט בעצביו, שלח את ידו לעבר הפקידה כדי לסטור לה. הפקידה טענה כי חבט בפניה. הפרופסור טען כי רק "ליטף אותה". קמה מהומה גדולה. למרות צעקותיו של ששון: "אני פרופסור! אני פרופסור!" הוזמן שוטר, שחקר את ששון על הפרשה.

ח"כ יגאל הורביץ

ישראל פלד

ראש עיריית רמת-גן עורר סנסציה קלה, כשהגיע למסיבה בלוויית צעיר-רה יפהפיה. רק לאחר שכל הנאספים ניסו לסחוט ממנו מי היא ידידתו החדשה, אזר אחד מהם עוז ושאל אותו. בחיך השיב פלד: "זו בתי, ושמה חן". חן היא סטודנטית לרפואה בירושלים.

סאמט. האב, שהיה שנים רבות עיתונאי בהארץ ויצא לפנסיה, החליט כי הוא רוצה לחזור לעבודה העיתונאית. ר-פנה אל בנו, סאמט הקציב ל-אביו טור קבוע בשם עניינים קטנים שהם גדולים, והחזיר אותו לעבודה העיתונאית.

סיבה טובה, מדוע נתן הנחה גדולה באחד המיקרים בהם ניתנו הנחות בקניית מכור-ניות סוסיתא, השמיע באוזני ידידים, מי שהיה בעליו של מיפעל אוטוקרס יצחק שור-בינסקי, העומד עתה לדון

עוזי נרקיס

מנהל מחלקת הקליטה והעליה בסוכנות היהודית, הגיע להצגה יחד עם רעייתו אסתר, בתו של דוד הכהן. עייפותו ניכרה בו, ובמשך ההצגה צנח ראשו על הכסא והוא בילה את רוב הזמן בשניה עמוקה.

העולם הזה

האם בגלל

נערה זו הסתכן

קצין הביטחון

בגניבת היהלומים

הגדולה ביותר

בתולדות המדינה?

נערת

חצי הנמליון